Vellum manuscript of the xv Century, probably written by an English scribe. It has borders and capital letters in gold and colors.

Contains following treatises of Thomas Aquinas.

Expositio devotissima orationis dominicae.

Expositio devotissima super salutatione angelica,— Ave Maria.

(Hav. 45.)

185

Ex Libris Rob.ti Studlei Vidal Jun.is
1792

George Matthew

ib ideo

Su[per] Georgij Matthæu

Delectare in domino
Ipsi honor. & gloria in secla

Pu tgh

Mecesse est vt omne culpe negligencias et
impetret ppm misterium Vtutat infirmo dmi
sit. ggr. q°. Lo. regstn. Vt recitat3 in cdlogo
Wallensit.

¶ Nota sr Dnge. De morte magr regis Eodem
die p. zz. mane renolutis annis gcepti debite
et mortal in ãe. e eodem hora articlo mortis in
ãis patibulo: q scripsit in dgnis poetis H. alle.

Crescit. n. corpus hois e cuius effectus corpalis
nlit cpletur. 28. anis s Macro. Li. p° de sp no
cipij Sdm ꝯ ypocratz De sentes n. est effectus
[illegible] et tut decrescit. e ds
traz decimat.

Si quis sentiret q tenderet e dñs petimet
Vnusq; gauderet: s m dige sterit.

Frangenti fidem: fides frangat3 eidem. m. bibit vul
gate pbs.

ryclioza sunt vulnera diligentis: sp fra
dulenta osculа odientis. pro. z°.

Nota q̄ Lmed ap̄ omnē bonā masticē ape
to et flatum in signū tempā regulatē ons
agtuzid mann clandt dēp̄. hōdy zeatat p̄.
Latzbuzy sng tzed. cā. z. e.

Cām Albn. h. e. dia p̄. Otadun. 8. facit
vnū mulnaz Et ffss. Ethelth. 1lz. qa. 1lz
Otadun habet passus. 12lz.

Dicit cām hicio Dē obstinacē midicap ōz
tempancia est cibuz tam corpoz q̄ aiē
Utilitē pascit corpl tempancia ipm
alig alia cpl tria mediana.

Nota assumpcio hoīs q̄
edit ex mistōē mē
tis hec Latzbuzy.

Quid mirabilius aut id mirtuz
q̄ fuit est ipm nec eptas ēsuzire. nec
vestes mutat & preciosas algeat.
pauptate ipm nec diuicias quas
offert mundi quas contat diabolg q̄s
desiderat nō ipe appetit. nec non ||

Nota q̄ ep̄s̄ non solum docent nec
cane ab homicidio sed ab ira. Ioñe. n.
medici non tm tollit malum sed ap
ponit sed ei radicem removet mā
tatem ne ob. recidivet Et io dicit
nos abstinere a p̄ncipijs peccati et
ita ab ira q̄ est p̄ncipium homicidij.

Si vis mitte
Tempora si pe] unt potuerunt hec dum leua
neglexit hec ante para] ri

et sentencia Nam detrahere est famā hominis.

Bonū est hoc .i. profectui/ nocumentum no tm
facere. sed simpliciter dicē. hec Lyra. i. cor. 8°.
Stus Ly. eadem t8. malum est. m. mille
re q̄n̄ p̄z .i. q̄ aliquis sufficiat. melius
est q̄ .i. magis eligibile est q̄ homo
viuat bñ. Beat. q̄ q̄ malū meritat. p̄z i.

¶ nudo corpore abit. q̄ sic exitauit. Hec Hier

Dñs Alex. de Halet dñs est hoc ma
tumtac .e. m breuio explicio .p. est gñ
alia ẽt sumt ⁊ mundi corpora .z. ⁊
gñ erit de ventre matris.

Vt ait magister Hist: ante su
p. v. da. Gen. Phut in Lib. Iosue
sex gen. narrat ⁊ ex .3. filijs nat
adhuc cohabitate post diluuium na
ti sunt viginti quatuor milia viro
rum exceptis mulieribz ⁊ parvulis
Vixit quippe post diluuium annis
ccc.l. et fuit omnes anni vite eius
nongenti quinquaginta. Abz ge. 9.
Cum .x. annoz erat gñ generatio
phabat biennio post diluuium et post
hec annis centum quinquaginta. vij.

Thare brixit annis Ducentis .lxx.
Sicut scribit Hobez. De Lino
Abraham brixit annis .c.lxxv. sic
Petur gen. xxv.
Isaac ciam brix annis .c. octuagin
ta octo gen. xxxv.
Johannes cuius. brix annis xcv
Beatus paulus primus heremita brix
annis .c. ix.
Hic beatus Antonius brix annis .cv.

a Terra terrat, demon petra resu.
mat. Mundus vero erat. Spes alta petat.

Bern. Considerate diligenter quid dicam.
Dic. quod dem. quid annuit quod celum.
quid mutat. quod in silem.

Digna vero pena non tm carnis ma
cracõe vel tempore longitudine ẽpti
oris qm ꝛõe depensat. qm apud
dñm non tam valet mensura tempo
ris q̃ dolor. ñ tm abstia cibor ẽ̃ti
mor. sed actio viciorũ. Hec Ludolphꝰ.

Ro. 12. Racionabile obsequiũ vestrũ. glo. Re
nunciãs sit.

Ira mit opponẽ mansuetudinẽ. Ut
ps. ℔ phm. my. ethi.

Odiũ dñi. chiero. q̃ñ ꝑtm
non noscunt. qñ nõ placẽt.

Incipit opusculum bti thome aqui
natis ordi. Expositio deuotissima orationis dñice

.q. Pater noster

Pater noster Inter alias ora
tiones ordinatas dominica principa
lis est oratio. Ibi. n. quidquid expedit
licenciat et in oratione petimus
debet. n. esse ordinata. recta. ordinata de
uota et humilis Secura quidem: sit cum fi
ducia. ordinata. ad thronum gre sint vt dicit
ad hebre. x. In fide eciam non deficiamus. Di
cit. n. iac. i. Postulet autem in fide nichil he
sitans Racionabiliter autem hec oratio est secun
da. est. n. ab aduocato nro formata. Est
sapientissime petitor. in qua sunt omnes the
saurus sapie. vt dicit. ad col. ii. Se. Dicitur
.i. lo. ii. Aduocatum habemus apud patrem Ihm
Dicit eciam. in Li. de oratione dñica Cum ad
hanc aduocati apud patrem q petimus no
stre: qui q delictis nris petimus aduocati nri
verba apponamus Vltimo sequitur: affi
git et hoc q ipse q orationem expandit cum

a-1.

pit: Docmt nō orare sm illud pt̄. Clama
bit ad me: et ego exaudiam eum vñ dic
tum. Amica familiaritē & devota est oīo:
dñm de suo rogare vñ ab hac oīone nūq̄
sine fructu recedit̄ Iam p eam terra
lia dimittunt̄ vt die Augusti. Sēkt eti
am ēt oīo nostra recta vt petat orando a deo
q̄ sibi conuenit Iam Sanna. Dicit Oīo
est petitio decenti a deo. Multotiens. n.
non exaudituz oīo. q̄z indecentia postulan
tuz Jaco. 4. Petitis & non accipitis: eo p
male petatis Scire aūt q̄d sit petendum
difficillimū est/cū difficillimum sit scire q̄d
sit desiderandū Ea. n. q̄ licite petunt̄ m
oīone licite desiderantur. et io dic̄t Aplus
ad Ro. 8. Nam q̄d oremus sicut oz nescim⁹
Ipse aūt pp̄t Doctor est Iam ipius est Doce
q̄d nō orare oporteat Iam Discipuli Dō
erunt ea Lu. xi. Doce nos orare Ea q̄
q̄z orare docent: rectissime postulantur
Unde dicit Ruzengk aūt verba dicamus
nichil aliud dicimus: q̄n quod in ista oīo

ne dominica positū est. si recte & congrue
ozamus **Debet etiam** esse ozo ordinata:
sīc desideriū. cū ozatio sit desiderij interpres
Est autē hic debitus ordo. vt spūalia carnalibꝫ
celestia terrenis: desiderando & orando pferam⁹
sēm illud matth. vi. Primū quite regnū dei
et hꝰ dicit in hac oratione semare docuit Ihs.
Ꝑ petimus celestia: et postmodū terrena.
Debet ozo esse devota: qz puigudo devocōis
facit sacrificiū oratōis esse deo acceptū: sēm ī.
pē. In noie tuo levabo manus meas: sīc adixit:
et pinguedo. repleat⁹ alia m. Devocio autē
plerūqꝫ pter pplexitatem ozōis obtunditur
Vñ dñs supplicāmꝰ ozōis pplexitatem
docuit vitare dicēs matth. vi. Orantes autē
nolite multū loqui Et Aug. dicit ad probam.
Absit ab ozōe multa locucio sed non desit
multa pdicacio si frequēs pseueret intentio
Vñ dñs hanc ozōnem brevem instituit
Consurgit autē devocio ex charitate: qui est
amor dei et pximi: qz vtinqꝫ in hac
vita ostenditur ꝙ tam ad insinuandū di

nimis amorem habuerunt eis prius Ad m
simandū aut amorem primi cōiter o
omnibz otanil dicentes Pater nr̄ &c.
Et dimitte nobis debita nra &c. ad ſd ꝓ
imoꝝ dilectio nos inducit debet etiam
oio eſſe humilis ſcdm illud ꝑ̄. Deus ſuꝑ
it m oibus hmm. et Luce. 18. de pha
riseo & publicano et Judit. 9. Humilid
et mansuetoꝝ semp tibi placuit deprecio
Sue ideꝫ humilitat in hac oīone ſuat
Nam vera humilitas est. ꝙ̄ nichil ex
sunt vnibz ꝑsum: sz tm ex diuina virtute
impetrandi exp̄tat Nota misce. p tua
bona fiat oīo ꝓmo. n. est efficax et vtile
remediū q̄ mila Liberat. n. a ꝑcīis cōmis
sis. ꝑ̄. Tu remisisti impie. ꝑcā m. ꝙ hac
orabit ad te oīs scs. sic latro in cce orauit:
et remissionem obtinuit: ip Hodie mecū eris
in paradiso. Luce. 23. Sic publicanus orauit:
et iustificatus descendit in domū suam.
Luce. 18. Liberat etiam a ꝑcīis ꝓmoꝝ
supuenientiū a tribulacōibz & tristicijs. hic.

vlt. Triſtatur ꝺe nobis ozet eſus nos Lic
rat etiam a ꝓſentibꝫ ꝑ ꝺemeꝛit. ꝑꝫ ꝺo
ſt me diligꝫ. detrahꝫ. m: ego mitt otabam.
Secundo eſt efficax: et vtilꝫ ad oia deſi
ꝺeꝛia obtinenda. vnde. ii. Omnia ſcitꝫo
rantes petitꝫ. credite qꝫ accipietis: et ſi
non expauescꝫmi hoc eſt: qꝫ nō mſtanter pe
tunt Oportet. n. ſemꝫ oꝛare: et nūqm ꝺe
ſiſt Luc. 18. Vel qꝫ non petunt id qꝺ ma
gis expedit ad ſalutem Aut Deus ꝺo
nis ſ ſepe non tribuit qꝺ volunt vt tri
buat qꝺ mallemus Et hoc repit ꝺe paulo j nolle
ter petit a ſe remoueꝛi ſtimulum et nō eſt
exauditus Tercio eſt vtilis qꝫ facit nos fa
miliaꝛes ꝺeo ꝑ ꝺiꝛigatur oꝛō mea: ſic in
ſenſum in cor. tuo. Dicit ergo.
Alter Vl ota hꝫ duo ſcꝺ. ꝺ. pa
ter ſit et qꝺ ꝺebemus ei: qꝫ pater eſt:
ꝺicitur aut pater. vꝝ ſpecialit creatoꝛ. qꝫ
cauit nos ad ymaginem et ſimilitudinem
ſuā: quam alie creaturis inferioꝛibꝫ non
impꝛeſſit. Deu. 32. Ipſe eſt pꝛ tuus qꝺ fecit et

.1.3.

ereant te/stem ꝺe ꝓhibꝛnacõib ꝙñ ꝑ
.n. oia ꝓhibꝛnet: nob tñ ꝓhibꝛnat/ vt dnꝫ:
alia bt ſeꝛnob. Sap. 14. Tua pitꝛ ꝓnden
cia cuncta ꝓhibꝛnat. et ſap. 12. Etenī mag
na xrūtenia diſponꝫ nob. ſtem ꝺe adop
cione: ꝙz alijs creaturis ꝺdit ꝑ nnus
cula: nobis aūt hereditatem: et hoc ꝙz filij
Sed ſi filij et hezedes apoſt ho. 8. Non accepiſ
tis ſpīm ſeꝛnitutis in timoꝛe: ſꝫ ſpīm adoptio
filioꝝ in q clamamꝰ Abba pitꝛ Decimo
nob ca tria. 1° honoꝛem mal. 1. Si ego pitꝛ
ubi eſt honoꝛ meus ꝫ ꝺiſtit in tribꝰ ſu la
ꝺis ꝺacõe ꝙno ad ꝺeū. ꝑs. Sacrificiū laudis
honoꝛificabit me: ꝙ non ſolum ꝺēt eſſe in oꝛe
ſꝛeciam in coꝛde. Iſa. 29. Populus hꝰ labijs
me honoꝛat: coꝛ aūt eoꝝ loīgē eſt a me ſu
coꝛpoꝛis ꝓximitate ꝙ ad ſcipm. 1. Coꝛn. 6. Glo
rificate ⁊ ꝓtate ꝺeū in coꝛpoꝛe vꝛo ſu nūcij
ąmitate ꝙ ad ꝓximi ꝑs. Honoꝛ xpianꝰ ꝺi.
ligit Secundo debꝫ imitatiōem
ꝙz pitꝛ eſt hꝰ ce. 3° Prēmbcabit me. ⁊ poſt
me ingredi non ꝺisbit Que ꝙſicat m. 3°

m dilectione Ephe. 5. Estote imitatores dei
sic filij carissimi & ambulate in dilectione. et
hortatur esse in corde. Su misericordie dilectio
.n. dz et cum misericordia Luce. 6. Estote mise
ricordes. et hoc dz esse in opere su pfectione: qz
dilectio & misericordia dz et pfecta. Hath. quinto.
Estote pfecti sicut et pater vester celest. pfec. est.
Tercio debemus ei obediam hebre. 12. Mul
to magis obtemperabimus pri spuum. et hoc
ppter tria. Prio ppter dominium. spe. n. est
dominj Exo. 23. Omia que locutus est do
minj faciemus: et erimus obedientes.
Sdo ppter exemplum: qz verus filius fac
tus est patri obediens usq ad mortem: vt Ad Phi
2. Tercio ppter comodu. 2. Re. 6. Lidam mi
hi qm elegit me Quarto debemus ei
patientiam in castigationibz pris. 3. Dis
ciplina dni fili mi ne abicias: ni defeceris
cu ab eo corripieris Quem. n. diligit dns
corripit. & sicut pr in filio delectat sibi.
Hoster & ho aut ostenditur: qd duo
debemus ppinqe. pmo amorem: qz

fratres sunt. Nam omnes sunt filij dei .i. Io. x
Cum non dilexit filium suum sed pro nobis tradet &c.
Item requiramus: qz filij dei sunt equal. z Nri
qui pater vnus est. Vnde dñs non dei
unus creauit nos Quare qz recipit vnus
quisq; vestri filium suum Ro. xi. Honore in
uicem prevenientes. et hr ppt fructu: qz
ppt fructu est oibz obtemperantibz sibi omnia sa
lutis eterne habe. ij.

Nicem adhic inter cetera que
oranti sunt necessaria: fiducia pli
mum valet ja. i. Postulet aut in fide nil
hesitans. Vnde dñs nos orare docens
ea premittit ex hoc in nobis fiducia oran
tum. t. ex benignitate pris Cui pater nr
die Luc. xj. Si vos cum sitis mali nostis
bona data dare filijs vris: quanto magis
pater vester celestis de celo dabit spm bonum
petentibz se: et ex magnitudine pietatis
Unde ij est in celis Vult ad te leuare o
culos meos q habitas in celis Potest aut
hoc ad tria pticulare primo idem ad eam

tis ꝓpaziedem q3 dr. ecc. 18. Ad stoiem ꝑ
ra aiam tuā: vt intelligatur in celis: hoc est
in celesti ecclia. sedm illud apli. 1j. Mezees. 1x.
o. est in celis Et hic ꝓpazies dr ee p celestiū
mitiedem: q3 filius dr mitaz ꝓsentiā dñi ℣.
dr. 1. tom. 1h. Dic ꝓzta mihi ymagiem
terzem: pzetiū et ymaginem celestis. Item
p celestiū cōtemplacōem: q3 hoies solent fa
cilius mentē cōtemplacōi dirigere vbi vident
et alia q3 diligunt sedm illud matth. 6. Vbi
est thesaurus tuus ibi est & cor tuū. Vñ dic
bat apost ꝓhi. 3. Nra cōuersacio in celis est
Et p celestiū intencōem: vt ab eo q3 in celis
est: non in celestia q3 tamen. sm tollo. 3. Que
siuis sunt ecclie vbi ꝓpius est ℣ deo ꝓt
ptinere: q3 dicitur esse in celis ad audien
tis facilitatem: q3 ꝓpinquius est nobis: vt in
telligatur esse in celis. v. in scie ni. sbz dr
habitat. sedm illud scie. xl. Tu in nobis es
dñe Ea. n. celi dñi: sedm pēm celi cōtinet
tam deū habitat mūt deus in scie p fidem
Ephe. 3. Habitare x̄pm p fidem in cordibz vrīs.

Per dilectionez .n. Io. c. Cum manet in charita
te in deo manet & deus in eo. Q mandatoziu
mpletem Io. 14. Si qs diligit me sermonez
m. seruabit: et pr mr. dili. eu: & ad eu veme
mus: et mansio ap eu faciem &c. Tercio
pot ptue: qz dicitur qs ee in celis ad efficacia
expaudiendi: vt p celos: corpoream celos intelliga
mus: non q deus corporalibz celis includat.
scdm illud. 3. Reg. 8. Celum & celi celoz te capere
non pnt: sz vt significet: q deus est pfect
m cognoscat vt pote qui de alto videt. pe. Ps. Dns
de excelso scō suo: et q sublimis est in pote
state: scdm illud pe. Sue in celo parat sedem
suam: et q stabilit est in eternitate: scdm illd
pe. Tu aut in eternū pmanes et amictus no
deficient. Vn et de q dicit Exeunt eni sic di
ci celi et phe dicit in. i. de celo. q ppt meoziup
dei celi: omes posuerunt celum esse locū spūz
Dns q. q di qm ee in celis dat nobis fiducia
oziandi. spūs. ad. 3. spūs ad ptatem: et spūs
ad familiaritatem eius a qbus petis: & spūs ad
eternitatem petendo potestate. n. eius a q

petitur mſimnatur ſi ꝙ celoꝝ intelligantꝫ et
li corpozei Et ꝓnūm ꝛpē locꝫ corpozalibꝫ
nō comphendatꝫ: cū ſcriptū ſit Hieze .23.
Celum et terꝛā ego impleo: tū dicitꝫ ēē in
celiꝫ corpozeꝫ ad mſimandū duo .ſ. potēn
cā ſtutem ꝫ ſublimitatez nē. Primū ĵdez
eſt cōn illoꝝ q̄ dicūt omnia ex fato celeſtiū coz
pozū ex neceſſitate fieri: ſēm quā optimo
nez inutile ēēt ād a deo orando peteze: ſz hoc
ſtultū eſt: cū deuꝫ in celiꝫ ſic eſſe dicatꝫ: vt
celoꝝ dnūꝫ ꝫ ſtellaꝝ: ſēm illud pē. Dnūꝫ in cē.
ꝓuīſ ſedem ſuā. Sēm hoc cōn illoꝝ eſt: ĵ in o
rando aliquaꝫ ſibi corpoꝛeaꝫ fantaſiaꝫ de deo
apponit: et fingunt: adeo dicitꝫ ēē in celiꝫ vt
ꝙ ad ĵd in ſenſibilibꝫ rebꝫ eſt altiſſimi oſten
datꝫ diuina ſublimitaꝫ oīa excedens cuiꝫ
hoim deſideriū. et intellectū. Vñ ĵcirco cogi
tari vel deſiderari pōt: eſt inuiſ. ſ. deuꝫ: ſm̄
ĵd dicitꝫ in Iob. 36 Ecce deuꝫ magnus vincēs
ſciam meuꝫ. pē. Excelſus ſup omnēs gen. do.
Iſa. 40. Cui ſilem feciſtis deum. familiari
tatē aūt dei oīdit ſi ꝙ celoꝝ ſci accipiantur:

ꝟ. n. ꝑ̄ dem̄ altitudiem aliq̄ dipciunt ꝙ
hūana non curat: oportz cōsiderare: ꝟ nobis
ꝑt bicul: imo intrinl: ꝟ dū ee in celis. i.
in scīs ꝙ dr dūc: sm illud ꝑ̄. Celi enarr.
glo. dei Heze. xl. Tu in no. ee dō. hō. n.
affert fiducia orantibz ꝙñtz ad deū Primo
ꝙñt ad ꝙpinq̄tatez dei: sm illud ꝑ̄. Prope
ꝑt dūs omnibz inuo. ei Psl. xxiiii. 6. Tu aūt
cū orās intra cubiculū. t. cordis & clō ꝟ ꝙ pat
ciniū alioz scōz possum impetrare ꝙd peti
mꝰ: ꝑ illud Iob. v. Ad aliquē scōz cōuertere.
Iac. v. Orate ꝙ inuicez vt saluemini. Idem
itatem cuiꝰ q̄ ꝙñtatem nacꝑ ord ep̄ꝰ ꝙ
dū ee in celis: sm ꝙ ꝙ celeb: spialia bona et
eterna intelligunt in ihz est beitudo ꝑfecta Deo
Primo ꝟ ꝙ hō expectat nostrū desiderium ad
celestia tendere. n. dz illuc desiderū nostrū vi
dem hēnt: ꝟ illic est hereditas mea Col. iii.
Que sursum sūt ꝙrite. i. ꝑde. i. In hereditatez
imarcescibilem cōseruata in celis & clō ꝟ ꝙ
hō informat: vt sit vita celestis: vt simil cō
formet ꝑ celesti: sm illud. i. Corin. xv.

Qualib celesti tuba et celeste: q hec duo fa
cunt ydoneu ad petendu. d. desiderium celeste:
et vita celeste: ex ybis videlicet congrua sit.

Pzimus petitio

Sanctificetur nomen tuum.

Hec est prima petitio in qua petit
ur nr cunctis in nobis manifestetur & declare
tur Est aut nr deu pzio mirabile: qz in oi
bz creaturis mirabilia operat. Vn dominus in
quit. qz. xlvi. Sn nois in. deus. cuctis
bz. Sdo est amabile. actuu. x. Non est a
liud nr datu sub celo in q oporteat nos salvos
fieri. Salus aut ab oibz est diligenda ex dem
de beo Ignacio. q in tui nr dilexit. p cum
transiret rogaret ab eo: ut nr p nefarie
respondit. p de ore cius remoui no posset.
Et cu ille minaret sibi cap abscondere: q nr
de cius ore removere dixit Et si de ore nostru
lens: minus tu de corde cuius potes. Sc. n.
nr cordi meo insculptu habeo: et id ab eius
invocatoe effari non valeo. Quod audiens
transiit: q bn cupiens: sqz deu ab

scisso capite cor eius extrahi/ misit: et inuenit
tui est heres ñ dō m se scripti littere auxit
Posuerat. m. sup cor suu hō ñ ēt signaculum
Decio est venabile apost Phi. 2. Vt in no. ihu
omne ge. flec. ce. terrest. & mortuoz Celestium
ſūtiū ad angelos et beatos Terrestrium ſūt ad
mundanos ih̄s fecit eos amore adipiscendi
de ipsis vel timore fugiendi pene: & mortuoz
ſ ad damnatos ih̄s fecit ex timore Quia
to inexplicabile: qz a nazareth cil deficiunt
omne lingue: & ideo explicatur aliqñ p̄ catu
rah Vñ dicit Lapis reiectus fundamentū angu
li. Super hanc petrā edificabo eccliaz. Itez ig
nis ad ronē purificandi: qz sic ignis metalla
purificat: ita deus purificat corda pectoz Vñ
Deu. 4. Deus tuus ignis edens est. Sicut lux ronē
illuminandi: qz sic lux illuminat tenebras:
ita ih̄s deus illuminat tenebras mentis. Vñ
Deus m. illu. tene. meas Vñ istud ñ qz
tuū manifestari: vt confessat et teneatur
sanctū Sanctus aūt triplicater dr Scin
. m. idem est qd firmū Vnde omne beatū qm

in celo sunt sci duc: qz sunt etena fchata
te firmati su mundo non pūt esse sci:
qz sunt cōtinue mobilet: Aug de fluio de
a te q zziani nimit Deus scūt sum a stabi-
litate tua q do scīi dez est qz non terremū .z.
Vñ sci q in celo sunt multū hēnt affectū ter
remū Unde Apost ph̄i .z. Omnia arbitratuē
sunt vt sterco. ꝛc. Per terram unit desig
nantur pctores Pro rac qz mundo Terra .n.
si non collis; spinas et tribulos qz̄mat.
Sic ⁊ia pctatores: q̄ colas p qz̄m non
qz̄miat q̄ tribulos q punctiones pcōz.
qz̄n .z. Spinas et tribulos qz̄miabit t̄.
Sdo rac caligie Terra .n. caligiosa est et
opaca: sic .n. pcōz caligiosi est q̄ōpacue.
qz̄ne .i. Tenebre erant sup faciem abissi.
Tercio rac condicōis Terra .n. est elementū
sicci qd sparsis: q̄ qmentatur ab aque hu
miditate Nam dene pōsunt terras sup
aquas: qz ex humiditate aque qmentū
ariditas vel siccitas terre Sic pcōz mag hu
ctam q aridā: mg illud pē Dia .n. sic ter.

mg illud pē. Qm firmati ter. sup aquas.

ſne .n. tuſtiñ terzio dicat ſtiñ .i. ſanguſne tuo
tuz vñ ſci ij ſunt in celo ſci dñr: eo ꝙ ſunt
ſanguſne tuoꝛu. nñ illud Apoc .v. iſti ſunt
ij venerũt ex mag. tzibu: et lane. ſtolaꝝ
ſuaꝝ in ſang. agni ſtiñ Apoc .i. Lauñ nr
i ptãꝝ noſt. in ſang. ſuo.

Secunda pticio

Aduenat regnũ tuuz Sic dñs
eſt ſpũs ſtũ facit nos recte amare:
deſiderare: ꝙ petere: ꝙ effici in nobis. ꝑ
tuuoꝛez: ꝑ quem ꝓcedim⁹: ꝙ ñ dei ſcifi
cetur Aliud donũ: qđ eſt donũ pietatis ꝙ
eſt ꝑ ꝑe pietas: dulcis ꝙ deuotꝰ: affectus ad
ꝑem: ꝙ hoiem oñem in miſeria cõſtitu
tũ cum qđ deus ſit pater nr vt ꝑz: non ſo
lum debem⁹ eũ reuereri ꝙ tmẽre: ſz etiaz ad
eũ habere debem⁹ dulcedinem ꝙ pñ affectũ.
Si aũt effectus ſequit nr petere: qñ adue
nat regnum dei Tit .z. Die ꝙ mſterium.
in hoc ſecũ. exſpectantes ꝺ̃ñ ſpem: et ad
ventũ glie magni dei ꝑ Dofſet aũt ſiñ:
regnum dei ſemꝑ ſint: ſze qđ petim⁹ ꝙ dem⁹

at Et ad 2dm dicendū est q̄ hō pt. z. metaphi.
Ō q̄z aliq̄ rep hz mō rect̄ solid seu domi
nij: et tm mundū dōz ip̄m⁹ rectū est de
claratū q̄z mundū habēt rect̄ erunt sibi
subiecti. Deus ait ep se essa natura
est Deus oim: et ō sequit̄ q̄ Deus: q etiam
sequit̄ q̄ homo hz a deo q̄ sit Deus oim dam.
1. dedit ei potestatez et honorez q rep̄nt
Oportet ꝯ q̄ ẽ sint omia subiecta: hoc
aut mundū est: z erunt mō sumez. 1. corin.
.15. Oportet illud regnare: donec ponat
oēs ini. sub pedibz ei⁹. Et io petrus
et dicit Adueniat reg. tuū. Et hoc
fiēt ad. z. c. vt infra q̄tabitur: pectato
res puniantur: et morte destinat̄ z Iaz
habet. 2. subiciūtur ō: aut voluntarij
aut mūti Cū. n. voluntate dei sit ita q̄
fieāt: q̄ oporteat penit̄ illaz adplere: et
deus velit q̄ oia subiciantur ō: alterū
quoz erit necessariū: vt. c. aut homo
faciat voluntatez dei subiciendo se man
datis eius ꝯ hō faciens mūti: aut deus faci

Hic ꝯ apparebit q̄ omes regnū seu dñiz q̄n habet regnū
erunt sibi subiecti.

.2.t.

et de omibz voluntatez sua primendo est:
& hō facit pdoribz: et inimicis suis: et hō
erit in fine mūdi. ꝑt. Donec ponā inimicos
tuos. scabellū pedū tuoz. Et ideo scīm est dictū
ꝑ ipsū: ꝙ adueniat regnū dei. i. ꝙ xpi tota
liter subiciant ei: & pdoribz est horribile:
ꝙ in aliud est ipsum: ꝙ aduc. regn. dei. nō
ꝙ de voluntate dei subiciant ꝑmit dnō
.h. De desiderantibz diem dñi dr & ex hō
destruit mortē cū. n. optūm sit vita: nō
ꝑt in regnū eū ee mortē ꝙ est vite ostacula.
deo dr. 1. Corint. 15. Nouissime aūt inimica destruetur mors. et hō erit in re-
surrectione ꝑti. 3. Reformabit corpus hūm.
ꝙte Secundo regnū celoz dr ytalia paradisi:
in mixtus sanctis regnū nichil aliud dr
in regnum ei sibi aūt est optimū regnum:
vbi nichil inuenit cōm voluntatez re-
gentis Voluntas aūt dei est salus hō
minis: ꝙ vult omēs hō. saluos fieri.
Et hō potissime erit in paradiso vbi nichil
erit salutis hoīm repugnans matth. 13.

Auferentur de regno eius scan. Iu mūdo
sūt isto sunt multa ā salutez hoīm cū ois pe
tunt Aduenu. xpc. tu: oīa mūdi ut sui ptici
pet regnu celestis: & ifloze paradisi Quod
quidez regn est valde desiderandū appt. z.
Pro qđ appt summā mīsticā ij est in xo. Ysa. 6.
Populus tuus oūes iusti hī. n. mali mixti
ta sunt bonis sz ī nullus malus erit: et
nullus peruz. Item ifectissimaz libertatez
hī. n. non est libertas. sūp oūes naturālz
desiderent eaz: sz ī erit oīmoda libertas q
oēm sustentez Ro. 8. Ipa creatura liberabit
a corrupcōe: & non solūz erūt ī oūes liberi:
sz erūt regnet Apoca. h. Fecisti nos deo nro
regn. tm ro est: qz oūes erunt em dei bolun
tatis cū deo: et qđ vult: ij qđ sci volent:
et sci ij qđ deus volūt Dū cuz voluntate
dei fiet voluntas corp: et io oūes regnabūt:
qz cuz voluntas fiet: et deus erit corona
oīm. Ysaie. 28. In die illa erit dns exercituū
corona ifloze: et sertuz exultacōis residuo
ppli sui Item qđ mirabilez affluentiaz

.2.2.

Isaie. lx. Oculus non vidit deus absq; te que
parasti expectantibz te ꝑ. Qui replet ut
bonū de. tu. ex. **Et nota** q; omia immet
met homo in solo deo excellencie: et q̄
fectme ōi eo q̄d in mūdo querit. Si delec
tacōes q̄ut̄ inuenīet in deo Si diuciat: ñ
oēs sufficiencias inuenīet: q̄pt q̄as sūt
diuicie: et ē de alijs Aug. in q̄fess. Ala cuz
formcat̄ abē te q̄rit eō te: q̄ pura et limpi
da non inuenit: ñ cuz redit ad te **Ter
cio modo**: q̄ aliq̄s in mūdo isto requat
pām Et hoc est q̄n homo est ita disposit
q̄ statum sēt̄ur et q̄seq̄t̄ appetitū pāi dixit.
Jo. 6. Non tm̄ req. pec. in vro morta. corpore:
sed dz deus regnare in corde tuo. Ysa. 52. Ly
on regnabit deus tuus. Et h̄ est q̄n paratꝰ
et obedire deo: et fuare ois mand. tua Cū
tm̄ petrus q̄ venat req̄: oramus q̄ non
regnet in nobis pām: sz ipe deus **Per
hanc** sūt petic̄es p̄mēmt̄ ad beatitudi
nez q̄ dicat̄: ayath. h. **Beati** mites Nam
sdm q̄s exp̄es eo q̄ homo desiderat: q̄ deus

*Summaz

sit dñe dñm: non dubitat se de iniuria ei illa
ta sed refrenat eam deo quam si vindicatce
te non curetce vt aduenerit regnū eius
Secundus ē talis exp̄dem: si tu exoptas xp̄m
eius. vt istam paradisi non debet timere si
vdit xp̄m mundanat stet sdm terciaz exp̄o.
Si tu petis vt deus regnet in te exputa cuz
xp̄e sint mutissimi: et tu debes esse mutus
vnde. ii. Discite a me qz mi. sic hebre. 10.
Vapulaz ho. nostroz cū gau. susceperit.

Tercia ptic

Fiat voluntas tua: sicut in celo: et
in terra Terciū dnm vt effic in nobis
spiritus sc̄us. Vt dnm sc̄e spe. n. spiritus sc̄us
non solus efficit in bonū dnm timorē: et
dnm pietatis qz est dulcis affectus ad deū:
vt dictus est: sz sciaz facit hoiem sapientem.
et ho. petebat dauid in p̄. dicte Bontatez
et disci. et sciaz doce me. Et hec est scia qua
homo bene vivit: quam docet not. s. scius
Inter alia aūt que facit ad sciaz et sapiaz
hoīe: potissima sapia est: qz homo non imi

tatur sensui suo Prou. 3. Ne sitis prudens
cie tue Nam illi q̃ presumut de sensu suo:
ita q̃ non credunt aliis: ꝑ & tui: semp in
ueniuntur et indicant stulta Duer. 26.
Vidisti hominem sapientez sibi videri: magis
illo spem habet insipiens Quia tez ho
mo non credat sensui suo q̃ credit ei humi
litate Unde & locus humiliatis est sapie:
Vt dicatur Duer. 11. Ego bi sunt sibi sapie
nimis credūt Docet q̃ho spiritus scūs per
dominū scīe: vt. 6. non faciamus voluntatez
nram: ꝑ voluntatez dei Et ideo q̃ hoc do
mū petimus a deo: vt fiat voluntas sua:
sicut in celo et in terra Et cum hō appetet do
mū scīe Vult ꝑ hō dicat deo: fiat voluntas
tua: sicut si ēt dnus nr̄m: et vellet
ad a medico non ꝑcise vult: ꝑ de volunta
te medici: illud si tm de voluntate sua vel
let ēt stultum Sic nos a deo nichil petere
debemus: n̄ q̃ fiat de nobis voluntas sua. i.
vt voluntas sua cōpleatur in nobis Hinc
.n. est vetus ꝙ: Hoc: qñ q̃ cordat cū volun

Divina Hoc ꝑtin̄ fecit Johan. 6. Descen
di de celo: non vt faciam voluntatē meā:
sz eius q̄ misit me Christus. n. hm ꝑ dem
candē voluntatem hz eius ꝑte. sed hm ꝑ
homo hz alia voluntatē a ꝑte: & sedm
hanc dicit nō facē voluntatē suā: sz ꝑtis
Et ideo docet nos orare & petere fiat volun
tas tua **Sed quid** est hoc quod dr Qnne
m ꝑte. Dicatur Omnia q̄cunq; voluit fecit
Et omnia facit q̄ vult in celo et in terra: id
est hoc qd dicit: fiat voluntas tu. sc̄t. in
ce. & in ter. Ad hoc secundū est: ꝑ dicit. z.
vult de nobis: et nos petimus ꝑ hec impleā
antur Primū q̄dez ꝑ dicit vult de no
bis est: et ꝑ habeamus vitaz eternā Om
cunq; .n. facit ad ꝑtem aliquez finez vult
de illa re illud ꝑ q̄ facit ea dicit ant fieri
horiem: sz non ꝑ meritū: sz sicut dr in ꝑte.
Unusquisq; va. qui. omnes fi. hō. sicut ꝑ
horiet ptem ad & ad ꝑtem voluptatē: ꝑ et
bruta hoīes sunt: sz vt hoīes vitaz eternā
Vult q̄ Domin⁹: vt homo habeat vitaz

hb. z.

nom

.2:9.

eternaz Qui ℞ ad aſequtꝫ illud ad qꝫ feꝛi
eſt dicitur qꝫ ſalnatꝫ Qui ℞ non aſequitur: Ꝛ
qꝫ ꝛeꝯ illa ꝓdatur Deus aut ſtcit hoiem
ad vitam eternaz Cuz ꝛo aſequtꝫ vitaz eter
naz ſalnatꝫ: et hoc vult Dns ſoh. 6. Hec eſt vo
luntas ꝑris mei qui mi. me vt oīe qui videt
fi. et cre. in eū habeat vi. et. Nec aut volun
tas naz cōpleta eſt in anglis: et in ſcis q̄ ſunt
in ꝑria: qꝫ vident deuz et cognoſcunt ꝫ ſtu
nutco: ſz nos deſideraml qꝫ ſicut voluntas
dei cōpleta eſt in beatis q̄ ſunt in celis ita
qꝫleatur in nobis q̄ ſimil in terra Et hoc
petimꝰ cuz ozamꝰ. fiat voluntas tua in no
bis q̄ ſimil in terra ſicꝫ in ſcis q̄ ſunt in cꝰ.
Aliud voluntas dei de nobis eſt vt ꝑcepta
mandata eiꝰ Qui .n. ab deſiderat ad non
ſolnz vult illud qđ deſiderat ſz oīa ꝑ que ve
niunt ad illud ſicꝫ medentes vt aſequatur
ſanitatem vult ergaz dictaz et medicinā et
hmōi Deus aut vult vt hoīes vitaz ꝛc.
Matth. 19. Si vis ad vitam ingredi ſna
man. Vult of vt ꝑcepta mandata Fo. 12. Fa

cronable obsequiz dim vt ꝓbetur que sit volun
tas dei bona beneplacens & ꝑfecta .i. ꝙ2 dubitet "bona
ysaie. xl. Ergo dñe docuit te dubia ꝑ implacē
amanti et si alyē non sit ꝓcata amanti
tui est delectabile ꝑē. Luce orta est mesto et rec.
cor. Cete. ꝑfecta ꝙ2 honesta ayath. h. Estote ꝑ.
sic & ꝑ2 dest. cc. pfec. est Sic of cuz dicam. 7.
fiat voluntas tua: oranꝝ vt impleamur
mandata dei hec aūt voluntas dei fit in
nris ꝙ2 ꝑ2ibz nondū fit sicut aūt de
signatur ꝑ celum: ꝑ2ece aūt ꝑ terraz.
Eternū ergo vt fiat voluntas dei sta in ter
ra .i. in ꝑ2ibz sic in celo .i. in nris.
Notandum aūt ꝙ primo loquendo datur no "ex
bis doctrina Non .n. dicit fac in terraz sa
cramꝝ. ꝙ dicit fiat voluntas tua: ꝙ2 ad vitaz
eternā duo sunt necessaria. b. ygna dei et
voluntas hoīs Et licet deus faciat hoīes
sine hoīe non tñ nrificat cuz sine eo dum.
sup lo Num erraunt te sine te non instruā
cabit te sine te: ꝙ2 dicit ꝙ homo coꝑetur
Zacharie .i. Convertimini ad me: et ego con

uertar ad vot Aplus .i. Corm. ih. Oza dei
sum id ꝙd sz et yra eiꝰ m me batua non
sunt s Non ꝙ ꝓsumat de te sz confidat de ꝙ
cia dei Nec nettat sz adhibeat studm tu
uz Et id non dicit ficiam ne videatur
ꝙ michil facit yra dei : m dic fac : ne videre
tur ꝙ michil facit voluntas & conatus nr :
sz dicat fiat ꝓ yram dei adhibito studio & co
natu nro Tertiuz ꝙ vult deus de nobis
est vt restituat homo ad statum et dicitur
m ꝙ creatue sunt ꝑmil homo : ꝙ tanta sunt
vt spūs et aia nullaz repugnanciaz sen
tiret a carne & sensualitate Qmdm . n.
aia subiecta sunt deo : caro ita subiecta fu
it spūi vt nullam corrupcōez mortis sen
sualitatis et alias passionū sentiret
Sz ex ꝙ spūs & aia ꝙ erat media inter
deuz et carnez rebellant deo ꝓ ꝑtem tūc
corpus rebellant aie : & tunc mortez et in
firmitatez sentire cepit et atimaz rebel
liones sensualitatis ad spūz Ro . 7 . Video a
liam legem in membris meis repug . legi

uentiē mee Et ysala .h. Caro con. adū. spi. spūs aūt adū. caz. sic est ytima pugna in ter carnez et spūm: et homo cotinue deterio ratur p pām Est ergo voluntas dei vt homo restituat ad statuz pmū vt .b. ū sit in carne ytrazing spiritus .i. Thesa. d. Hec est voluntas dei sanctificatio vra. hc aūt vo luntas dei non pōt impleri in vita ista: p cōplebitur in resurrectione scōz qū re surgent corpora ifificata et erunt incorrup tibilia p nobilissima .i. Corin. xv. Sciatur in regno. surget in ista. Est tū voluntas dei in mstic qūtuz ad spūm p mstriaz et scīaz vitam Et ideo cū dicit fiat volūn. tua oz aūd vt ecriaz fiat in carne Nam hō ūn p celuz actiue mil spūm. p terraz carnez vt sit sensus fiat voluntas tua ista in terra .i. in carne mea sicut fit in celo .i. in spū mo p mstriaz Perhanc aūt petitez p ne nimi ad beatitudiez luctus de qua yath .h. Vbi gm lu. dicet hoc spm qūlibet trin: exposidnuz Nam spm pmaz: desiderant

vitaz eternaz Unde ꝓ eunt dilectꝫ inducinꝫ
ad luctuz: ꝑt. Heu mihi: qz meo. me. ꝓꝛo. est.
Et hoc desideriū scdz est ista velamentū qꝫ ꝑ
hoc desiderant mortez: ꝯ sm se fugienda est
2. Cor. 5. Audenꝫ et bonaz voluntatez habe
mus ꝓ ꝯfirmari a corpore et ꝓsentes esse ad deū
Item sm secundaz expoñ illi qm sunt manda
data sunt in luctu qz licet sint dulcia mihi. tñ
carni sunt amara qꝫ ꝗtimet mactrat. ꝑt.
Emittet ibant et flc. qñtuz ad carnez. vem
entes aūt ve. cū exul. ꝓtuz ad viam. Itez
sm terciaz expoñ. ex pugna qꝫ ꝗtimet est in
ter carnez et spiz pugnat luctus Non. n.
pōt fieri qñ ad sanctitatē ad unionꝫ ve
malia a carne: et ideo vt expietur est in luc
tu. ꝑt. Lauabo p singu. noctes. i. obscuuta
tes peccti. lectuz meū. i. ꝙsciam meaz Et qꝫ
ploraut ꝓmittit ad piam ad qđ nos
perducat ꝛc.

Quarta ꝓticio

Unem nostruz qnotidianuz da
nobis hodie Multociens audit ꝙ
ds ex magna scia et sapia efficitur timi

Dñe et io est ei necessaria fortitudo cordis ne
deficiat in necessitatibz ssa. q̄ Q in dat las
se virtutez et hic q̄ non sunt fortitud̄ et robur
multiplicat h ane añt fortitud̄ spūs. s. dat
Eze. 2. Ingressus est in me spūs et statu. me
sup̄ pe. meos Est añt hec fortitudo: q̄ naz s. s.
dat vt cor hois non deficiat timore rez̄ ne
cessariū: sz credat firmiter q̄ oia que sūt
ei necessaria ministrentur sibi a deo Et io
spūs. s. q̄ hanc fortitudiez dat docet nos pe
tere a deo: Panez nr̄m q̄tidianū da no. ho.
die spūs fortitudinis Dr. Sciendū est añt
q̄ in. 3. precedentibz petic̄ibz petuntur spūa
lia q̄ hic inchoantur in hoc mūdo: sz non
ficiunt̄ in in vita eterna Cuz. in. petim̄
q̄ sanctificetur in dei: petim̄ q̄ cognoscat̄
sanctitat̄ dei Cuz. 2. petim̄ q̄ adueniat regn̄
dei: petim̄ q̄ simꝰ participes vite eterne.
Cuz añt oramus q̄ fiat voluntas dei: peti
mus q̄ compleatur voluntas eius in no
bis Que oia et si inchoantur in hoc mūdo
non tñ possunt haberi ffecte in in vita e

terna: et ideo necessarium sunt aliqua petere ne
cessaria que effecte possent haberi indubitata pres
ti Et inde est q̄ psuasit deum petere necessa
ria indubitata psentia que effecte h̄ habentia Sunt
ergo dubitat q̄ ergo temporalia prudenture no
bis a deo Et hoc est q̄ dic̄t Panem nr̄m q̄ti.
Da no. ho. In ista quidez verbis docuit nos mo
dum ipetrandi quia inuenerunt quinq̄ desiderio rep temporalium Primum p̄cm est q̄ ho
mo moderatus appetitu petit ea q̄ sufficiunt et q̄
cōez cubi excedunt non contentus hiis q̄ decent
cuz Sic̄t si desiderat vestem non vult eam. vt mu
lier si est mulier h̄ sicut cōez non vt clericus
si est clericus: h̄ sicut cpūt Et hoc bicuz retrahit
homines a spualibz maxime nimis inhiaret rep
desideriuz temporalibz Hoc aut bicuz docuit
nos petere panem Dominus docuit nos petere panez
tuz .i. necessaria ad psentez vitaz sine cōdicōez
superfluitatis q̄ oia sub nois panis intelli
guntur. Diu non docuit delicata petere nō
diuisa. non exquisita: h̄ panez sine q̄ vita ho
minis duci non pot: qm cibz cōis est Et

·29· Micū pte hoīe pan⁹ et agna Aplue
1·thi·6· ℞entes alimenta ⁊ q̄bz tegnā hit
ōtenti ſm̄. Secundus brevis eſt ꝙ alig̃ in
aeg̃ſtiōe rez̄ temporaliuz aliot molestant ⁊
defraudant: hoc brevis eſt adeo pricoſus ꝙ eſt
difficile bona ablata reſtitui Non ·n· dimit
tit⁹ petēs n̄ reſtituat⁹ ablatuz. ſm Aug.
¶ Quod ꝙndez brevi⁹ dicūt nob̄ portare dece
nob̄ petere panez nr̄m non alienū Raptores
·n· non comedunt panez suuz ſz alienū
Tertius eſt: ſuperflua ſollicitudo alig̃·n· ſint
ĵ mon⁹ ſunt ⁊tenti de eo ꝙ h̄ent ſz ſemꝑ plꝰ
volunt Quod ĵdem īmoderatuz eſt. ꝙz deſi
derū debet moderari ſm̄ neceſſitatez ꝓuer.
·30· Diuicie ⁊ paupertatez ne dedē·mi: ſz tm̄
victū·mō tribue neceſſaria ⁊c. Et hec mon
et nob̄ portare dicūt· Panez nr̄m ĵdiarū·1·
vnū diez vel ſumꝫ tempꝰ Quartus brevis
eſt īmoderata voracitas Sunt·n· alig̃ qui tm̄
volunt q̄ſumꝫ ſemel die ĵd ſufficit pluribꝰ diebꝰ
et iſti petunt non panez ĵdiarū ſz decē die
rū: et ex hoc ꝙ nimiū expendūt. cōtingit ꝙ

ꝓmia cõsummit ꝓnes. zz Vacantes potibz et
dantes symbola cõsumentur Eccl. 19. Qz
arnt ebriosuꝫ non locupletabitur Qui
tuꝫ vicuꝫ est ingratitudo Nam cuꝫ nõ ex
dmcijs supbit et non recognoscit a deo ea q̃ hz
hoc est valde maluꝫ: qz omia q̃ habem⁹ sunt
spualia sunt tpalia a deo sunt. 1. Para. 29.
Omia tua sunt q̃ de manu tua accepim⁹
Sdeo ad remouendum hoc vicꝫ dicit Da no
bis: et panez nost. vt sciamus q̃ oia nostra
a deo sunt Sed de hoc habemꝰ verꝫ Ben
mentuꝫ: qz aliqñ dãt hz multas dmcias
et ex eis nullas vtilitates ꝙsequit̃ sz dam
ni spuale et temporale Sum aliq̃ ꝑte dmi
cias ꝑcipit Eccl. 6. Est et aliud maluꝫ q̃d
vidi sub sole et q̃dem frequens qñ hoiem vir
cm Dedit deus dmcias et substancias et ho
noꝛez et nichil deest aie sue ex oibz q̃ deside
rat: sz nõ tribuit ei ptatem deus vt comedat
ex eo sz homo extraneus vorabit illud.
Item Eccl. 14. Dmicie congregate in maluꝫ
dum sunt Debemꝰ q̃ petere vt dmicie nre

sint no.

ſunt nobis ad vtilitatez: et hoc petimꝰ cū dica
mus Panez nost. da no. i. Imediat nobis
vtilē. ſob. 2ꝯ. Panis enim in vtero illius
vertetur in fel aſpidum intrinſecus Imi
diat qnā deuorauit euomet: & de ventre
illius extrahet eas deus Aliud vicium eſt
in rebz mūdi. b. ſuperflua ſolicitudo circa
aliq̄ ſunt q̄ hodie ſolicitantur de rebz tpa
libz q̄ nec erunt vtilz ad vitā mānā Et q̄m
hoc habent mūdi q̄ntēcunq; ayath. c. No
lite ſolicite ee dicen. q̄d man. &c Et no de
mīdo docet nos petere q̄ hodie detur no
bis panis nr. i. ea q̄ ſunt nobis neceſſa
ria ad p̄ſens tempus Inuentur q̄dā
alimenta dupl̄ panis. b. ſacrālis & panis vti
dei q̄dtenꝰ q̄ panez nrm ſacrālez q̄ q̄tidie
in ecclia q̄ficitur vt ſic illud accipiāmꝰ in
ſacro: ita detur nobis ad ſalutez Jo. e. Ego
ſum panis vr. q̄ de ce deſcen. i. Cor. ii. Qui
manducat et bibit mdiq; mdi. ſibi man.
et bi. Item alius panis eſt rebz dei ayath
.x. Non in ſolo pane vivit homo: ſz in oi

.3.1.

Verbo ꝙd procedit de ore dei Petrus ꝙ̄ Ar det no
bis panez. i. Vbiz suū Ego hoc aūt puenit hoī
beatitudo que est fames nr̄a Nam postq̄
spūalia hēntur magis desiderantur. et ego
hoc desiderio puenit famez: et ego fame su
etat vite eterne. **Quinta petitio**

Et dimitte nobis debita nr̄a sicut
et nos dimittimꝰ debitoribz nr̄is In
ueniūtur alq̄ magne sapie et fortitudinis:
et ꝙ̄ nimis q̄fidunt de virtute sua non a
gnunt sapienter ꝙ̄ aiut ū̄ ꝙducūt ymagi
dūt ad complementuz ꝙuer. 20. Cogitatōes
cōsilij robozantur **Sed notandum** ꝙ̄ spūsc̄ti
ꝙ̄ dat fortitudiez dat sciaz cōsiliuz Nam omne
bonū q̄siliuz de salute hoīm est a spū sc̄o.
Hic autez consiliuz est hoī necessariuz qñ
est in tribulatōe: sicut q̄siliuz medicoz cū
ād infirmatur. Deū et homo cū spūaliter in
firmat̄ur ꝙ̄ petim: Dz ꝙ̄zere cōsiliuz dt sanct̄z
Consiliuz aūt p̄cauton necessariū ostendit̄z
dan. 4. cū dr̄ Consiliuz meū placeat tibi rex:
pcta tua elemosinis redime Optimū ꝙ̄

consilium cõi pña est elemosina et mia Et
io ssp̃ns dicit pcauet pterire & orare Sint
te nobis debita nra Debem aũt deo illud
qd auferri de nre sno Sub aũt dr est vt
faciam voluntatez suaz pferendo eaz volun
tati nre Auferri of deo mis suũ cuz pferri
voluntatez nrã voluntati sue: Et hoc est
pcũ. pña of sunt debita nra Est of consilium
ssp̃ns vt petamus a deo veniaz pcoz Et ideo
dicim. Dimit. no. de. nost. Possumus
aũt in his verbis. ℨ. q̃sidera. ī. est gratie
fit hec petitio. ℨ. q̃ impleatur. ℨ. est id
requiritur ex parte nra vt impleatur Circa
.ī. tenendum q̃ ea hec petitio possumus duo colli
ge q̃ necessaria sunt hoibz in vita ista. Vnũ
est q̃ homo semp sit in timore & humilitate
Alig. n. fuerũt ita ꝓsumptuosi q̃ dicent q̃ ho
mo poterat vitare pña Sz hoc nulli datuz est
in soli dño qui habuit spũm non ad mensurã
et beate virgini of fuit plena tñre: in qua
nullus pcm fuit. sic Dicat Aug. De gra. &.

.3.2

Vergunt cū de pctīs ⁊ iniūctiaz volo fieri men
cionē. Et alibi scīt multi q̄ssm̄ est ⁊n ad mi
nūs veniale potm̄ meruerunt. 1. Io. 1. Si
dixerimꝰ ⁊ quia pctm̄ non hn̄emus ⁊ipsos sedu
cimꝰ ⁊ veritas. m. no. non est. Et hoc erraz pro
batur q̄ pctōrēs illaz Constat. n. ⁊ oibz scīs
et hoibz q̄uenit dicē. pater noster: m q̄
dr. Dimitte no. de. n. tr̄a oīa recognoscunt et
cōfitentur se pctōrēs vel debitorēs tr̄a. ⁊ p̄
cator et debet time⁊e ⁊ humiliari. Aliud est
⁊ semp̄ dmanā ⁊n scīt: ⁊ hz simil pctōrēs nō
debem̄ desperare: ne desperacio ducat nos
ad maiora et dn̄a p̄cepta sicut dicit Apūs
Ephe. 4. Cum desperantes semetipos tra
diderunt impudicicie ⁊ of multuz est
vtile ⁊ sanz sperem̄ ⁊ q̄ritum cūctz homo
sit pctōr dz sperare ⁊ dent si p̄fecte q̄reca
tur ⁊ q̄tat̄ dimittet ei. Hē autē scīt firmatur in nobis cū petim̄. Dimitte no.
de. nost. Sed hanc spem abstulerunt no
uaciani q̄m dixerunt ⁊ ꝯ semel pcabāt
post baptismū nūq̄m q̄ segnebantur mi

sericordiam. Hoc aut non est verū si verz
dixit xp̄us dicendo oīe debi. dimisi tibi
ōm rogasti me. Matth. 18. In semgz of
pēco et poterit q̄ sepi miam: si rogeē cz
pentndne pat. Sic of eo hac petrē con
sureḡit timor et spēs: q̄ omēs pēcōrēt q̄ter
tu et cōfitentēs miam q̄gnūt: et ic necessa
ria fuit hec petitio. Circa secundū sciendū est
q̄ in pēco sunt duo. c. culpa q̄a offenditur
deus et pena q̄ debetur p culpa. Cz culpa
remittitur in q̄trīc̄ of est cū ppōsito q̄fitendi
et satisfaciendi pt̄ē. Dixi cōfitebor aduersū me
iniustū. m. duo: et tu re. impi. pēi mei.
Non est of desperandū ex q̄ ad remissionez
culpe sufficit q̄tricio cū ppōsito q̄fitendi
Cz forte q̄nē dicet ex q̄ dimittit pēm in
cōtrīc̄ ad q̄d necessarie est sacerdōs ad hoc
dicendū est q̄ deus in cōtrīc̄ dimittit cul
pam et pena eterna cōmutatur in tp̄alez
z michilominus manet adhuc obligatus
ad penaz temporalez. Vñ si discederet sine
q̄fessione non q̄tempta tū z p̄cepta ret

ad purgatoriū: cui pena sicut dicit Aug. est maxima Si ū ofessus sacerdoti absolvat te de hac pena ac clauis virtute cui te subiecerit in confessione: et id dns xpūs dixit Jo. 20 Accipite spīm scī. cui xcmiseritis peccata xcmittūt. cui. et si ū semel confitetur quod dimittitur. et ad de pena huiusmodi Et simile si iterū confitetur et posset tociens confiteri q̄ tota sibi dimitteretur **sincere** runt aut successores apli aliq̄ modo remissionis hui pene. v. beneficia indulgentiarū q̄ concessit in ecclesia tua valent ipsis solvant et ipsis purgantibus

Et aut papa hec possit satis pz Nam multa scī multa bona fecerunt: et tū ipsi non potuerunt: ad minus mortalia et hec bona fecerunt in utilitatez ecclie Sunt ergo meritis q̄ et hec virgis sunt sicut in thesauro. Cui sūmo pontifici et illi cui xps cōmittit potestatem hmoi merita ubi necesse est dispensare. sic ofessus dimittit peccata non solum ipsius ad culpaz in foro. sz eciaz ipsius ad penaz

m ꝯfessione ⁊ ꝑmdulgenciat Cum .Z. seqend.
ꝙ ex parte mea requiratur ꝑt nō dimittam
ꝙmittit mihi offensas factas nobis: vnde
dicat Ere et nō dr. de. nost: aliter dent
non dimittet nobis &c. 28. Homo quidā fe
natiuam ⁊ a deo fuit medelaz Luc. 5. Di
mitte et dimittemini Et id solummō mi sta
petitde ꝑ3 qdam cū dicitur: sicut ⁊ nō dr.
etc. Si of non dimittit: non dimittetur tibi
Sed posset dici Ego dicaz ꝑcedencia. b. dimi
te nobis: sz illud: b. sicut et nos ꝯ. tacebo.
of ꝑ3 deceptore queriē: sz certe non decipit.
Nam ꝙnā ꝙ hanc oronem fecit bñ recorda
tur eni vñ non ꝑt decipi: of si dicit ore
adimpleat corde Sed queritur vtrū ille
non ꝙ ꝑpōnt dimittere ꝙ nocuo suo: debeat dici
sicut et nos dimittu ꝯ. videtur ꝙ non ꝙ
mentitur Dicendū ꝙ non mentitur qz
non orat in ꝑsona sz ecclie of non decipitur
et id ꝑ3 ipā petitio in plurali Oz sciendū
ꝙ duobz modis dimittit. vnus est ꝑfecto
rū vt. b. offensus remittat offendentes. ꝑb.

bñ

3.8.

Jugmre pacez: Aliut est dicere eim ad quē
tenentur omēs. vt. ē. petenti demaz tribu
at Eccl. 28. Relinque ꝓximo tuo nocenti te:
et tūc deprecanti tibi ꝑcā solnentur Ex ho
sequtī. alia beatitudo. beata mīsericordes.
alia. n. facit nos misereri ꝓximo nro.

Sexta ꝑticio

Ne nos mducas in temptacēz
Sūt alij qui hz peccauerūt tū de
siderant demaz q̄sequi de pcīs: vū et con
fitentur et pnitent: hz tū non adhibent
totū studiū q̄ deberent vt iterato in pcīs
non maneant Quod qndez non est quēni
ens vt. ē. ex vna parte placet qm pcīm
dū pnitet ex alia vū placet nemīnem
dū peccat Et ꝙd hoc dicit. Isaie. i. Lauami
ni mūdi estote ꝛc. Et id sic supdem est ꝺ
n̄ precedenti docuit nos petere demaz pcōz
In hac vo docet nos petere vt q̄ssmꝰ vita
re pcā. vt. ē. non mducamur in tempta
cēz q̄ nāz labamur in pcīs cūi dīo: et ne nos
mducat ꝛc. Circa ista tria quērunt. ꝙ.

qnd sit temptacio. 2o. qualiter homo ten
tatur et a qs. Tercio qñ liberatur a tempta
cõe Circa pmũ sciendũz est qp tentare michil
aliud est qm experi seu pbare. Dñs tẽptare ho
minez est pbare virtutez eaz & experiatur
ant sen pbatur virtus hoiz duplicat̃ ꝫz
qp duo exigit hoiz virtus. Dñs ptinet
ad bñ operandũz. t. qp bñ operetur. Aliud est
qp caueat a malo pt̃. Declina a malo et
fac bo. etc̃. Pbatur qo virtus hoiz qñz qm
tuz ad hoc qp bñ facit. qñz vo qñtuz ad ho
qp cessat a malo Qñtuz ad pmũ pbatur
homo vtrũ immediate pmptus ad bonũz
vt ad agendũ & huiusmodi Hec. n. est vir
tus tua magna qñ pmptus inferiora ad
bonũ Et ho nõ dent pbari aliqñ hoiez non
qp lateat eũz virtus hoiz ꝫz vt eaz omnes cogn
cant et detur oibz m exẽplũ Sic temptauit deus
abzaam. gen. 22. et Job. Et id deus sepe im
mittit tribulacões ne fiat: vt dñs pacienter
sustinẽt appareant virtutes eaz et m vtn
te pficiant Deut. 13. Temptat vos dñs deꝰ

vester vt palaz fiat vtrū dilectatus eaz an non
sic ꝙ deus temptat inuocando ad bonū.
Quītuz ad secundū ꝙbatur sortuit hoīe
p inductiōez ad malū. et si bene resistit
et non assentit tūc virtus hoīs magna ē.
si vō homo succūbit temptacōi tunc vītus
hoīs nulla est Hoc aūt nō nullus tēptat
a deo ꝙ sicut dicit̄ iac. 1. Deus intēptator
malox est ec̄. Sed tentat̄ hō a ppa carne
a diabolo et a mūdo a carne. 2ᵐ. p. ꝙ caro im
pugnat ad malū ē. sēp ꝙrit delectacōes
suas. 6. carnales ē in ḡb̄z est sepe pcēm Cum
. n. inmoratur delectacōibz carnalibz ut̄ q
rit spūalia iac. 1. Unusqm sq̄z tēptat̄ a q
cupiscētia sua 2ᵒ tēptat caro retrahendo
a bono Nam spūs quītuz est de se sēp delec
tare in spūalibz bonis sz caro aggrauando
impedit spūz Sap. 9. Corpus ꝙd corrūpit̄
aggr. ānaz Vo. ∧. Contēplator lēgis dei sm in
teriorez hoīez. Video aūt legez alteraz in mem
bris meis repugn. legi mēn. m. et captiuā
me in legez pcī q est in mēbris meis. sz

hec tẽptacio .b. cãr ẽst valde ẽfirm ꝙ firmiꝰ
ñr .b. caro ꝙmcꝰ ẽst nobis Et sicut dicit
Boeci. Nulla pestis efficacior est ad nocendũz l1.3.pro.h
ꝙñ familiaris inimicꝰ: et id ꝙ caz vigilandũ
est matth .26 Vigilate ꝙ orate ne intretis
in temptacõez. Diabolus fortissime tẽp
tat Nam postq̃ ꝛenlcatur caro insurgit a
liꝰ .b. diabolus cõm ꝙez est nobis maiꝰ
colluctacio dplus ẽph .6. Non est nobis
colluctacio adũsus carnez et sanguinez: sz ad
ũsus pncipes ẽ ptates cẽ vm et sigũter
dicit ẽ tẽptator .1. thes .3. Ne forte tẽp .vos
is ꝙ tentat ẽ ꝙ tẽptacõe mea sua callidis
sime ꝓcedit spz .n. sic bonus dns exercit
ꝙ obsidet ad castrũ ꝙsiderat infirma eiꝰ
ꝙe impugnare vult: et ex illa parte vnde
homo magis est ꝙ tẽptat cuz Et id tentat // debilis
de illis vicijs ad ꝙe homo ꝓclivꝰ ꝙcupiscẽtia carꝰ
ne magis ꝙm sunt vt de ira de superbia
et de aliꝭ spualibz vicijs .1. pe .v. Adũsa
rius vester diabolus tanq̃ leo rugiens circũ
ibit ꝙrens ꝙez devo. Facit ät .2o. diabolus du

temptat qz non statim ꝓponit illi quez tẽptat
malus ad apparent: ꝫ ad id heat ſpez bõ:
Vt ſaltez in ipo ꝓncipio z illud remoueat
eus aliqñtulus a ꝓposito ſuo ꝓncipali: qz
postmodus facilius mduẽt ipius ad ꝓcand
qñ illus vel modicus nũtit Aplus. 2. Coz.
11. Ipe sathanas transfigurat se in angt
lus lucis Deinde postq̃ mduẽt eus ad pec
candũ sic allegat eus vt non ꝓmittat eũ
a pcis resurgẽe Job. 40. Nerui testiculoz eius
perplexi sunt Sic ꝯ deo facit diabolus
qz decipit et deceptus detinet in pcis Sed
mduẽt. 2t. tẽptat. ꝑ. ꝓ nimiũ et inmodera
tus desiderius rerũ temporaliũ Apost. ꝑ.
thi. 6. Radix enim malorũ est cupiditas.
Sed ꝓ ꝓsecutoes et tyrannos terrendo Job
37 Nos quoq; inolumus tenebris. 2. Thi. 3.
Omes qui pie vo. vũ. in ihu ꝑsecu. pacien.
Matth. 10. Nolite timẽ eos qui occidũt coz.
punt. sic ꝯ ꝑ id est tempta et aliter tẽptatus
homo a quo Dicuntur videre quatr ho
mo liberatur Tria ꝫ secundus est ꝙ ꝑ

docet nos rogare non vt non tēptem̄ sz vt nō
nducam̄ in tēptacōez Nam si homo vinc̄
tēptacōez vincetur coronaz. et id dr̄ lac. 1°
Dñe q̄ndiu expectu. fidē cuz in tentacōe
vacuat merde. Eccl. 2. fili accedens ad ser-
tutez dei ppa. aiaz tu. ad tēpt. stez lac. pmo.
Beatus vir q̄ suffert tempt: q̄m cuz pba. fu.
acc. cor. vite Et id docet petere vt non in-
ducam̄ in tēptacōez p̄ p̄sensuz. 1. cor. 10. tēp
tacio vos non apphendat ñ humana Nam
tēptari humanuz est: sz p̄sentiri diabolicū est

Sed mīquid deus nduc̄ ad maluz q̄ dr̄ 16ū.
cit Et ne nos nduc. in tēpta. Dico q̄ deus
dr̄ nducē ad maluz pmittendo in q̄tuz. 6.
q̄t multa pcā subtrahit hoi q̄ram suaz q̄
sublata homo labit̄ in pccm. et id cantam̄
in ps̄. Cuz defecerut virtutes m. ne dere. me
do. Regit aut hoiez ne nducatur in tēp
tacōez p̄ fernorez charitatis. q̄ videt cha
ritas q̄tumcūq; p̄na pōt resistere emlibz
pcco tant. 6. dyne multe non potuerut
expugnare charitatem. Item q̄ lumen intellectus

quo instrmt nos de arguendis: qz sic dicit
phus. Omnis est ignorans. ꝑ. Intellectum
tibi dabo et instruam te hꝰ aut petebat da
mihi q̃ dicebat illumina oculos m. ne unq̃
obdormam. in morte: ne q̃n dicat inimi. m.
ꝑualui adu̅s. eu. Hoc aut hẽmodi dominꝫ
intellectus Et qz cu̅ non assentimꝰ tẽptati
oi ꝓnamꝰ oz mundꝫ: De quo ayaz. h. Ab
occultis mis. corde: q̃n rpi de. bn. deo eo hꝰ ꝓ
nemimꝰ ad dispones dei ad quas nos pdu.

Septima petitio

Sed libera nos a malo: Sup̃ do
cent nos duas ꝑtes ꝓmas ꝓcorꝝ
et quo possumꝰ vitare tẽptacões. hic v docz
petere ꝓseruacõez a malis: et hec petitio est
generalis q̃ oia mala. t. ꝑna: infirmitates
adu̅sitates t afflictões sicut dicꝫ Aug Sz de
ꝑcco et tẽptacõe deu̅ est: dicendꝫ est de alijs
malis. t. adu̅sitatibꝫ et afflictionibꝫ sibꝫ homis
mundi: a q̃bꝫ dens liberat quadrupli. Dzio
ne suspendat afflictio: sz hoc raro gtingit q̃n
sit in mundo isto affligenti qz dr Ps. xxxiij.

.z. Dñs qm pr̃ volunt l̃ñt m̃ dñm xp̃.
pa. Sz tñ alicñ dent aliq̃ accidit vt non
affligat̃ a malo. q̃ñ. b. cocssit eñ impoten̄
tez et non posse resistere: sicut medicent in
firmo debili non dat violentas medicinat
Apoc. z. Ecce dedi coraz te hostiñ apt̃ñ q̃d
nemo pot̃ claudere: q̃z modicaz habes vir
tutez sm̃ pzia autez erit q̃nale hoc: q̃z mul
tus affligetur ibi. Job. h. In sex tribulacõi
bus. b. p̃sentis vite q̃z p̃ sex etatez distmes
tur liberabit te: m̃ septima non tanget̃ ma
lus Apoc. ñ. Non esurient negz sic. amp.
Secundo liberat q̃ñ m̃ afflictoñibz ꝙsolat̃.
naz ñ deus ꝯsolaretur: non posset homo
subsistere. 2. Coz. 1. Sup̃ modus q̃ñati sum̃:
sup̃ virtutez nr̃am. 2 Corm. ñ. Sed q̃ ꝙso
latur humilr̃ ꝯsolatus est nr̃ deus. pr̃.
Secundm̃ multi. dolo. m̃. in corde meo ꝙ
consolacões tue leti. aiaz. m̃. Tertio q̃z
afflictus tot bona facit q̃ tradunt mala
oblivioni Tob. z. Post tempestatez tran
quillus facit Sic q̃ñ afflictões ꝙ tribulac̃.

hui⁹ mūdi non sunt timende: qz facile tol
lerantur: et ꝓpt ꝙsolacōes admixtaz: ꝙpt
bzeuitatez Apost. 2. Cozm. 4. sd qz m ꝑsenti
est momentaneū: et leue tribulacōis mie:
sup̄ mō in sublimitē eternū gliē ponder operā
atz nobis: qz eo his ꝓuenitur ad vitaz
eternā. Quarto: qz tēptā et tribulacio
nes ūtutem in bonū: et io non dicit Libera nos
a tribulacōe: sz a malo: qz tribulacōes sūt
scis ad coronaz: et inde est qz gloriant⁹ de
tribulacōibz Apost. Ro. 5. Non solūz aūt: sz
et gloriam⁹ in tribulacōibz. scien. qz tribu.
pacias operatur. Tob. 3. Iu tpe tribulacōis
pēca dimittis Liberat oēs homines a malo
et tribulacōibz eos in bonū ꝙtendo qđ est
signū maxime sapie: qz sapientis est ma
luz ordinare in bonū: et hō fit ꝙ pacias q⁹
habetur in tribula⁹? ⁊ cetere v̄ virtutes bo
nū vtunt⁹: sz pacia malis: et io solūz in
malis. 1. in aduersitatibz est necessaria. ꝙn.
19. Doctrina viri ꝙ pacias noscit⁹. et ideo
spūs scūs ꝙ dnūs sapie facit nos petere: et

perhoc

per hoc ꝓuenim⁹ ad bitudiez ad quaz ordi
nat pax: qz ꝑ pacias pacez hẽmus: et m
tepe ꝓspero q̃ adñso et ideo pacifici dicemur
filij dei: qz sumus similes deo: qz sicut deo mi
chil nocere pot⁹ta ñ est: qz ñ ꝓspera: ñ ad
ñsa: et ideo beati pacifici: qñ filij dei vocabunt⁹
Amen est confirmacio dñicalis oñs peti
cionum.

Compendiosa exposicio tocius oronis.

Pater noster Ut m sancta exponatur
sciendum est q̃ in oratione dnica
continent⁹ oia que desiderantur: et omnia
q̃ fugiuntur inter omnia aũt desiderabilia
illud plus desideratur: qđ plus amat⁹: et
hoc est deus: et ideo primo petit gloriaz dei cuz
dicit Sanctificet⁹ nomen tuum Deo aũt desi
deranda sunt. vij. q̃ ꝓtinent ad te Primuz
est q̃ perueniat ad vitaz eternã: et hoc petit
cuz dicit Adueniat regn. tuum Et dm est q̃
faciat voluntatez dei et mysteriaz: et hoc petit
cũ dicit Fiat voluntas tua: sic̃ in cc. et in
ter. Tertium est vt habeat necessaria ad vitaz

.viij.

et hō petit cū dicit Panez .n. quot. da no.
ho. Et de hiis. z. hic dicit Dūt ayath. s. Primū
querite regnū dei. qñtuz ad .x. et iusticiaz
eius qñtū .2ū. et hec oia adicientur vo. qñtuz ad
.z. Illa aūt que vitanda sunt: & fugienda:
sunt illa que extraniant hoīe Bonū autez
qđ desiderabile est: est ipm̄ vt deus est. Et
pnuz est filia dei: et hinc nullus malus est
cōtrarius Iob. zh. Si pcauit qđ ei nocebit: si
iuste egerit qđ donabit ei: Vnde de malo
mq̄tuz pmut: et de bono mq̄tuz remūnerat resultat filia dei Secundus bonū est vi
ta eterna. et hinc contrariat̄ pcm̄: qz per
pcm̄ p̄dit̄ Et io ad hoc removendus dicim⁹
Dimitte no. de. nost: sic et nos dimittim⁹. cē
tercū bō est iusticia: et bona opa: et hinc
cōtrariatur tēptacio: qz tēptaciones impedint
nos a bono operando Et ad hoc removen
dus petim⁹ Et ne nos nduc. in tēptacio
nez Quartū bonus sunt bona necessaria
Et hinc contrariantur adūsitatē: et tri
bulacōē: et ad hoc removendū petim⁹

ad

nmē Sed libera nos a malo Amen.

·finis·

Incipit aliud opusculuz Beati tho
me aquatis .vz. Deuotissima exposicio
super salutacione angelica .b. Aue ñ.

Ecce maria gra plena dominꝰ
tecuz In salutacõe ista quatuor tri
a Vnaz partez fecit angelus
.b. Aue gracia plena do. tecuz. benedic.
tu in mn. Aliam partez fecit hely sabet
mater Io. bap. b. Benedictus fructus ven
tris tui Terciaz partez addidit eccia .b. ave
ria Vnam angelus non dixit: aue ma
ria: sz aue gra plena: et dñs ñ. b. maria sz
quaz interpretacõez quatuor dicit angelꝰ:
sicut patebit Est gõ tca ꝑmiñ asideran
duz qꝺ antiquus erat valde magnus qꝺ
angelꝰ apparerent hoibz vel qꝺ choicis fac
ciat ei reuerenciaz habebant qꝺ maxia

·q·2·

Laude. Vñ ad laudez Abrae scribit̃ ꝙ recepit an
gelos hospicio: et ꝙ exhibunt eis reuẽenciaz.
Qz aũt angelꝰ facẽt hoi reuẽenciaz uidꝫ fu
it auditũ: ñ postꝫ salutañ beataz vgiez reue
renter dictuꝫ Aue Qz aũt antiq̃tuꝫ nouꝫ reũ
ebat̃ hoiez angelus: sz homo angeluz. ro est:
sz angelus erat maior hoiẽ: et hõ ꝑtuz ad. z.
.i. ꝗt ad dignitatez. ro est: naz angelus est ñe
spualis ꝑ̃. Qui facit an. suos. spi. ꝯ Homo
v est ñe corruptibilis vñ dicebat Abzaam:
Longaz ad d. m. euz sim pul. et cinis Noñ
ꝙ erat deus: vt spualis: et incorruptibilis
creatura: reuẽenciaz exhiberet corruptibili
.t. hoi Sed ꝗt ad familiaritatez ad deuz
Nam angelus est deo familiaris: vt pote
assistens Dan. vii. Millia milliũ ministrabãt
ei: et decies milies centena milia assiste
bant ei Homo v est q̃ extraneus et elon
gatus a deo ꝑ ꝓcm ꝑ̃. Elongans fugiens
Ideo conuenit est vt homo reuẽeatur ange
lis vtpote ꝓpinquis et familiaribz recipi.
Tercio ꝓeminebat ꝗꝫ plenitudiez splendo

xus ejte Diuine Augeh . n. partiapant ipm
lumez diuinu nr ſiuma plentudine. Job
.24. Numd eſt numꝰ militiz eius Et ſup
quez non ſurgeet lumen eius. et id ſequz ap
paret eu lumie Sed hoiez q ſi ad participet
de ipo lumie gracie. pazuz tu et in obſcu
ritate quadaz ſon of decens erat vt hoi
rem̃ exhiberet ſuſpꝯ ab intuetur
m humana ña: ſ in hiis. q excederet an
gelos Et hec ſunt beata virgo Et io ad deſig
nandu ꝙ in his tribz excedebat eu volu
it ei angelo reuerenciaz exhibere. Vñ dicit
Aue. Vnde beata virgo excessit angelos in
his tribz Et ꝑ in plentudie gre: ſ magis
eſt in beata virgine q̃ in alijs angelo Et
ideo ad in ſinuandu h̃ angelus ei reuẽn
ciaz exhibuit dicens Gia plena. q̃ dicit
Deo exhibeo tibi reuerenciaz: ꝙ me excellit
in plentudie gre Dicitur aũt beata
Virgo plena gra ꝑtuz ad. ẽ. Primo ꝑtuz ad
aliaz in qua habuit oẽm plentudiez gre
ſ Nam gra da datur ad duo. s. ad bonũ

.l.3.

operandus. et ad vitandū malus Et ꝑtus
ad ista duo ꝑfectissimus ꝙam hūit beata vir
go Nam ipsa omē pcm vitauit macule
gñ ab sctō post ō Dcm. n. aut est or
. Caue . ginale ꝙ de isto fuit mūdata in vtero.
aut mortale: aut venale: ꝙ de istis libera
fuit vñ Cant. q. Tota pul. es amī. n.
et ma. non est in te. Aug in lib. de ñā
et ꝙa ꝙ ecꝑta scā virgne mām: si omēs sci
et scē cum hic vnerent interrogati fuis
sent vtrū sine pcō essent: omēs vna voce
clamassent Si dīm qz pcm non hē
mus: ipi nos seduca. et verit. in no.
non est ꝙcepta mḡ hac scā virgne de
qua ꝑpter honorem dī cum de pcīs agi
tur nullus ꝓrsus volo qstionem habere
Secūd. n. qz ei plus gre collatus fuit
ad pcm ep di ꝑte vincendus q illius q
cui ꝙ pariter inerunt qui qstat nullus
habuisse pcm. Sz qrit qcellit bīm v
gnem in hō qz sine originali ꝙceptus et na
Adhuc tus est. beatus aūt virgo in originali est
alic.

ceptu: sz non nata. Spa eraz oim vtu
tuz opa exercent. alq aut sci specialia gne
dam. qz alius fiunt hmlit alius castus:
alius mnsericors Et id ipsi dantur m ep
empluz specialuz vtutuz. sicut beatꝰ mi
colaus m epo nūe cf. Sz beata virgo in
ep oim vtutuz. qz m ea respit ep hmlit.
Luc. 1. Ecce ancilla. et post. respexit hm
hilatez ancille sue. castitatis. q̄m virum
non cognouit. et oim vtutuz dt satis pz. Sic
q̄ plena est gra beata virgo: et q̄tuz ad
bom opacoez et q̄t ad mal vitacoez.

Secundo plena fuit gra q̄tuz ad redu
dancia aie ad carnez vel corpus Sz
magnum est m scis hre tm de gra q
scilicet alias Sz ada beate virgis ita fu
it plena q eo ea refundit gras m carnez
vt de ipa q̄cipet filiuz dei Et id dicit hn
go de scō victore Anima m corde eius amo
spūs sci singulariter ardebat sic m carne
eius mirabilia faciebat: mtm q de ea
nascet3 deus et homo Luc. 1. Quod. n.

nascetur ex te sanc̃t. fi. deu Tercio ꝓpter
ad refusionez in omẽ hoiem magnũ .m. est
sufficit in quolibet scõ qũ hz tũ de gra quod ad sal
uandũ multoz & ed qũ haberet tũ ꝓ suf
ficet ad salutez oim hoim de mundo hoc est
magnum . et hoc est m ꝺo et m beata ẽgine
Nam in oi periculo potest salutez optime ab
ipa uirgine gloriosa. Vñ tant .q. ayille chpes
.i. remedia & pricula pendent ee. stez in omn
ocẽbitatiẽ potes caz hẽre in adutoriũ Et io
dicit ipa ecce .ll. Jn me oie spes vi. et vit.
Sic ꝺo plena est ipa . et expedit angelos in
plenitudine gre Et ppter hoc quementer uocat
ayaria ꝙ interpretatur illuminata in se vñ ysa.
lxs. Jmplebit splendo. aliaz tnaz Et illuminatio
in alios ꝺst ad totuz mundz Et io assumla
tur sol et luna . Ll. expellit angelos in fa
miliaritate dia Et io ꝺs designant angelus
dixit Dne tecũ . qz dicat Deo expibeo tibi re
uerenciaz: qz tu familiarior ee deo ꝺst ego Nam
do. est teenz Dne mgd patez cũ eodez filio ꝺs
multus angelus ũ aligna creatura hoit.

sufficit

Luc. 1. Quod. n. nascet. ex te scm̃ vo. fr. dr
Dent filiu⁹ mr̃ dr̃ ose Isa. 12. Exulta & lauda
habitacio syon qz magn⁹ in medio tui scm̃
israel. Aliter est ꝯ dñs cū beata v̄gie qm̃
cū angelo: qz erg ea dr filiu⁹. cū angelo dr dñs
mih̃i Dñe spūs scm̃ sup̄ueniet in te. Et vr dici
tur. Templum dñi sacratum spūs. qz q̄ ex spū
sco Luc. 1. Spūs scm̃ sup̄ueniet in te. Sic ꝯ fem̃
hoz cū deo est beata virgo ex̄ angelus: qz cū
ipa dñe pater de. filius. de. spūs. s. tota trin
tas. Vñ cantat⁹ de ea Totus tentatus nobi
le triclinium Hoc aūt verbum Dñe teen̄: est
nobilius verbum q̄ sibi dici possit Merito ꝯ an
gelus reuer⁹ beatam virginem. qz mater dñi Et vr
domina est. Vñ quem⁹ ei hn̄ gratia: vr syra
hunyna interp̄tatur dña. 2. excedit angelos
ex̄tus ad puritatem: qz beata virgo non solum
erat pura in se: sz etiam q̄ eorum puritates a
lios spūs. n. purissima sunt et ex̄tus ad culpas:
qz ipa virgo nec mortale nec venale pec̃m in
currit sez ex̄tus ad penas Tres. n. male
dictos dare sunt hoibz q̄ pec̃m dnm da

ta est mulier .b. qꝫ cū corrupc̃one concepet: cū gra
uamine portauet & in dolore peperet Oz ab hac
immunis fuit beata v̄go: qz sine corrupc̃one
cepit in solacio portauit & in gaudio peperit
saluatorez Ysa. xlv. Germinet germinabit &
ultabunda et laudans. 2ᵉ. Data est hoi .b.
qꝫ in sudore vultus vescerētur pane suo. Ab
hac immunis fuit beata virgo: qz vt dicit
Apost. i. Cor. x. Virgines solute sunt a cura
huj⁹ mūdi. et soli deo vacant Tercia fuit
cōis viris et mulieribz .b. vt in pulicez re
ūterent⁹ Et ab hac immunis fuit beata v̄go
qz cū corpore assūpta est in celiz Credim⁹ .n.
qꝫ post mortez resuscitata fuit & portata in
celiz p̄ē Sorore do. n. xp̄i. tuaz: tu et archa
sanctificacois tue Sic ꝯ immunis fuit ab ꝛ
maledicc̃one Et io benedicta in mulieribz qz
xp̄s sola maledictez sustulit & benedicc̃oez
portaū et ianuaz paradisi aperuit Et io que
unt ei ñ ayana que interp̄tat⁹ stella maris
qz sic̄ p stellaz maris nauigantes directi
tur ad portuz ita dam dicim⁹ p mariaz

ad ꝙd̄az Benedictus fructus ventris tui
Pecōr aliq̄ ꝙrit in alio ſd non ꝓt eſſe
qui ſz conſeq̄tur illud iuſtus ꝙd̄. iz. Et nſtodi
tur in iſto ſubſtancia pecōris. ſic Eua ꝙteſt̄
fructuz et in illo non inuent oia ſ deſidera
nt Beata aut Virgo in fructu ſuo inuent oia
que deſiderant Eua Nam eua in fructu ſuo
.z. deſiderant .ꝓ. id falſo a prin ſit diabolꝰ ℣ quod
.b. ꝙ cēt ſient dn ſcientes bonū et malū
Extitit mēt ille mendax ſic dn. ſicut Rō ꝙen.
ẓ. Et mentitus eſt: ꝙ mendax eſt et ꝓr eiꝰ
Nam eua ꝑfect̄ſuz fructuꝫ non eſt facta
ſimilis deo ſz diſſimilis: ꝙ ꝑcando recceſſit
a deo ſalutari ſuo dñi et expulſa eſt de para
diſo Sz hoc inuent beata virgo q̄ oīb̄ ꝑam
in fructu ventris ſui: ꝙ ꝑ d̄m̄ q̄ ſūgnū et aſ
ſimilauit deo .i. ſo. z. Cuz apparuit ſimilis
erunt. ē̄. ℣. in fructu ſuo eua deſideraꝫ
delectacōz ꝙ homō ad edendū. ſz non inue
nit: ꝙ ſtatim cognouit ſe nudaz et hinc do
lorem Sed in fructu virginis ſuauitatez
inuenimꝰ ſalutez ſo. e. Qui manducat

mneaz car. hēt vitaz etce. ℔. fructus tue exat
pulcer aspectu Sed pulcrioz fructus vrefiē
m. qnez desiderant anglī ꝑ spīce pē Specio
sus forma ꝑ filys hoim Et hoc est qz est splen
doz patrie glorie Non of potmt intuire
tua in fenestris suo ꝙ ñ qnlibet pccōr in pce
catis Et id ꝙ desideramꝰ. qnecamꝰ in fene
tuis vīsis Est aūt hic fructus benedictus a
deo: qz sic replent euz oi gra ꝙ puenit ad
nos exhibendo ei reuerenciaz Ephe. i. Be
nedictus deus et pr̄ dī. n. ih. ꝙ. qui me bene
dixit nos in oi benedictōe spūali in ꝙ Abam
gelii Apoc. i. Benedictio et claritas et sap. et
gra̅z act. ho. et fortitudo. et forti. deo nost. Ab ho
minibz Apost. phi. z. Omnis humana cōsi
tatur et c̄. pe. Benedictus ꝙ ve. m no. Be
Sit of et virgo benedicta Sed et magis be
nedictus fructus eius.

ffinis

Incipit tertius Opusculus eiusdem beati thome de deuotissima expositio super Symbolo Apostolorum. 6. Credo in de. pu. etc

.1. petrus.

Credo in vnum deum etc.

Primum quod est necessarium homini est fides: sine qua nullus dicitur fideliter viuere fides autem facit quatuor bona Primum est quia fides facit quod homini deo Nam fides facit quod anima facit sponsam matrimonium cum deo Osee. 2. Sponsabo te mihi in fide: et inde est quod quis homo baptizatur: quia per fidem fit ecclesiae fides: cum dicitur ei Credis in deum: quia baptismus est primum sacramentum fidei: Et ideo dicit dns nazarenus. Qui cre. et bap. fu. salvus erit. Baptismus. .n. sine fide non prodest Et ideo sciendum est: quod nullus est acceptus deo sine fide hebre. xi. Sine fide impossibile est placere deo. et ideo dicit Augustinus super illud. Ro. 14. Omne quod non est ex fide peccatum ubi non est eterne et incommutabilis veritatis assensio falsa est virtus etiam in optimis moribus. Quia per fidem inchoatur in nobis vita eterna

Nam vita eterna nichil aliud est: q̄ cognos
cē deum vñ dicit dñs Io. 17. Hec est vita eter. vt
cogn. te solum vē. de. hūm aūt cognitio dei merit hic
p fidē: sz p̄fruetur in vita futura in q̄ cog
noscem⁹ eum sicuti est: et ad dicit Hebre. 11. fi
dei est substancia rerū sperandarū Nullus q̄
pōt p̄uenire ad beatitudinē: q̄ est vera cognitio
dei: ūn p̄o cognoscat p̄ fidē Io. 20. Beati q̄m
non vide. et cre. Z. q̄ fidei dirigit vitaz p̄sen
tez Nam ad hoc q̄ homo bene vivat: opoz
q̄ sciat necessaria ad hūm vivendum: & si de
beret oia necessaria ad bene vivendum p̄ fi
dē addiscere: vel non posset p̄uenire: vel post
longum tempus fidei aditez dicit oia necessa
ria ad bene vivendū Spa. n. dicit q̄ est vi
ta deum q̄m est remunerator bonoz et pu
nitor malorz & q̄ est alia vita: et hmoi q̄mdiz
fuit alicui ad hoīm et vitandū malum.
Abiene. 2. Justus. m. ex fide vi. Et hoc erat
p̄z: q̄ multi philosophi ad inquirendū d
cum toto conatu suo potuit tñ scire de deo:
et de necessariis ad vitaz eternaz. q̄tum post

aduentuz ꝙ ſcit vna vetula ꝑ fidez: et ꝺ ꝺz
ſſa. u. ꝛepleta eſt ter. ſcia ꝺ. ℔. ꝙ fidez eſt
ꝙa vnicuiſ tẽptacões hebze. u. Sc̃i ꝑ fidez
vict. xeſ. Et hoc ꝑz: ꝙ omnis tẽptacio vel
eſt a diabolo: vel a mũdo vel a carne Diabo
luꝰ. u. tẽptat vt non obediaꝰ deo. nꝫ ſubie
azuꝰ ei: & hꝺ ꝑ fidez remoueture Nam ꝑ fi
dez cogſcuiſ ꝙ xp̃c eſt dñs oñm: et ꝺ ſibi eſt
obediendu. 1. ꝑe. ij. Aduerſarius veſter
dia. circu. quer. quez deuoret cui reſiſt. fo.
in fide Mundus nũt temptat: vel allicien
do ꝙſperꝰ: vel terrendo aduſꝰ Sz hec ſuffi
cit ꝙ fidez: quę facit nos credere alias vitaz
melioꝛez iſta Et ꝺ ꝓſpa mũdi huiꝰ deſpi
ciuiſ: et non ſozmidauiſ aduſa. 1. ſo. ij. Hꝰ
eſt victo. quę vin. mũd. fi. noſt. Et ecias: ꝙ
docet nos credere alia maioza mala. q. m
ſtem Caro vero tẽptat: mducendo nos ad
delectacões vite ꝑſentis momentaneas.
Sed fides oſtendit nobis: q ꝑ has ſi eis m
debite adhereamꝰ eternaꝰ delectacões amitti
mus Ephe. c. In ibꝫ ſumentes ſcut. fidi.

Sic ꝯ patz ꝙ nullus est habilis hꝫ fidem.
Sed dicit ꝗd stultū est credere: ꝗd non vi
detur: ñ sunt credenda que non videntur
Ad hoc dicendū ꝙ hoc dubiū: ꝙ. tollit nā
ꝑfectio intellectus nr̄i Nā si homo possz
ꝑfecte ꝑse cognoscere oīa visibilia et īnvisibilia
stultus ēet credere q̄ non videm⁹: sz cōtra
rio est adeo debilis ꝙ nullus ꝑhūs potuit
vnq̄ ꝑfecte inestigare nāz vnus nr̄m.
Unde legit⁹: ꝙ vnus ꝑhūs fuit .xx. annis
in solitudie: vt cognosceret nāz apte Si ꝯ intel
lectus nr̄ est ita debilis: nonne stultū est nol
le credere de deo: ꝗ illa tū q̄ homo pōt cognōsc̄
ꝑse Et ideo ꝗ tra hoc dr̄ Job .xi. Ecce deus magn⁹
nos vincit scīaz nr̄az. 2o. potest ꝛnderi ꝙ
dato: ꝙ āt magister ād diceret in sna scīa:
q̄ āt rusticus diceret non ēe ita sic nr̄ do
cret/ eo ꝙ ipe non intelligeret: nullus rep̄n
taret⁹ stultus ille rusticus Constat aūt ꝙ
intellectus angelic excedit magn⁹ intellec
tus optimi phi: ꝙ intellectus optimi phi
intellectus rustici: et ideo stultus est phus si

nolit

nolit credere ea q̃ne angeli dicũt: et multo
magis si nolit crede ea q̃ne deus dicit Et
cõ hoc dicatur ecc̃i. 2. Dimitta sũt sibi pec-
hoũ ostensa sunt tibi. Ḣ. rñdeo pot: q̃ ho
mo nollet credere ñ ea q̃ne cognosceret: certe
non posset vñe in hoc mũdo Quoũ. n. ãb
vñe posset. ñ crederet aliem Quoũ ceraz
crederet: q̃ tales ẽt pater sunt: et id est ne
esse vt homo credat aliem de his q̃ne p̃sen
te non pot scire p se: sz multi est credendũ:
sicut deo: et id illi q̃ non credũt dictis fide
non sunt sapientes: sz stulti et superbi: sicut
dicit Apost. 1. Thi. 6. Superbus est nichil sciens
Propterea dicebat. 2. Thi. 1. Scio cui credidi
et certus sũ. ecc̃i. 2. Quomodo deũ credit
illi. q̃. ceraz pot respondeo: q̃ deus p̃bat q̃ ea
q̃ne doct fidei sunt vera Si. n. interueret cũ sigillo suo signatas nullus auderet di
cere q̃ illę littere non p̃cessissent de recto vo
luntate Constat aũt q̃ omia q̃ sci credide
runt: et tradiderũt nobis de fide p̃ signata
sunt sigillo dei q̃nod signũ ostendunt illa

opa q̄ nec nulla p̄ua creatura facē p̄t Et hec
sunt miracula: q̄ xp̄us ꝙfirmauit dicta ap̄lor
et sc̄or Sidicat q̄ miracla multū p̄dit
fieri Respondeo ad hoc Constat .n. q̄ totus mūd
dū colebat ydola: et fidem x̄p̄i impugnebatur:
sic̄ paganor̄ ceruz hystorie tradunt Sz m̄ dēt
q̄si sunt ad n̄: et sapientes: et nobiles: et di
ites: et potentes: et magni: ad p̄dicacōem
simplicem: et pauꝑ: et pauor̄ p̄dicatorē n̄.
Aut ꝙ hoc est miraculose factuz: aut non:
Si miraculose: hoc opponitur. si non. Dico q̄ nō
potuit ee manifeste miraculiz: q̄m ꝙ mūdus
totus: sine miraclis quereret̄ Non ꝙ q̄rimus
aliud Sic ꝙ nullo dēt dubitare de fide: sz cre
dere ea q̄ fidei sunt: magis q̄ ea q̄ videt:
q̄ visus hoīs p̄t decipi: sz dei scia nūq̄ fallit̄.
Sed m vnuz dicūt ee inter oēs q̄
debent credere fideles: hoc est p̄mū ꝙ
debent credere. ꝯ. ꝙ sit vnus deus Consid
randuz aūt q̄d significet h̄ n̄ deus Quod
sciz nichil est aliud q̄ gubernator et p̄mso:
rem⁹ oīm Sic ꝙ credit deum esse: q̄m credit ee

rez mūdi hmoꝺ gubernari: et gnden ab
ipo Qui aūt credit: ꝙ oia gnemant a casu:
hic non credit deuz et Qui dicit. n. inrem
ades stultus ⁊ non credat ꝙ rez naturalez
gubernent ꝫ gndeant ꝫ et disponant ꝫ cū mſ
daz ordie: et certis temporibz gꝛedant Qui de
mit. n. solem: et lunaz: ⁊ stellas: et alias rez
ūlet omē gnaz determinatuz cursuz: ꝙd
non ꝓueniret si a casu essent. Dū si dē esset:
⁊ non crederet deū esse: stultus est. ꝓ. Dixit
nsi. in cor. suo non est deus. Sunt aūt ꝑ.
alig qui licet credant deuz gubernare: et
dispoñe rez mālez: non tū credunt deū esse
humanoꝝ actuū gnm sore ⁊. c. credunt
actus humanos non dispoñi a deo cuꝫ
est dū: qua vident in mūdo ofto bonos affli
gi: et malos ꝓsperari: ꝙd videtur tollere
gndencias diuinas ꝛca hoiēs. Dū in ꝓso
na corꝑis Job. 22. Circa cardi. ā. pambu
lat: ⁊ nra cōsiderat hō aūt est valde stultus
Nam istis accidit: sicut si āb nescius
medicinaz: videret medicū ꝓpinantez dni

nfirmo agnaz alterabimꝰ ſcdm. b. qꝫ azt me
dicmt dictat crederet qꝫ hoc fiat a caſu cū neſ-
ciat azlez medicmt qꝫ eo mſta cauſa hoc facit
.t. qꝫ ſti dat vnū illi & agnaz: ſic ẽſt de deo
Deut. n. eo mſta cauſa: et ſua ꝓmdencia
diſpmt ea qnē ſunt hoibz neceſſaria: et ſic
ꝫſſaz bonos affligit: et qnoſdaz malos nō ꝑſſ
tate dimittit qđ ꝫ credit hoc mcmie a caſu:
eſt et reputatur inſipiens: qz non qmcqd h
inſi qz neſcit azlez et cū diſpoſitis diuine
Iob. xi. Vtinaz oſtenderet tibi ſecreta ſapie: et qꝫ
multiꝑ ẽẽt leꝑ eius: et id firmiter credendū
eſt qꝫ deus gubernat & diſpmt non ſolū rez
nāles: ſz etiaz actus humanos ꝑ. Et dicmt
non vi. do: ꝙ intelliget deus iacob. Intelligite
inſipi. m ꝑo: et ſtulti aliqñ ſapi. Qui plantauit
au. non audiet: aut ꝙ fingit oculū non conſ.
Do. ſcit cogita. hoim Omnia cognoſcit et cogita
ta & occulta voluntatis dñi et hoibz ſpecialiter
imꝓ necſſitatē bene faciendi: qz oia ꝙ cogitat
et faciūt: diuino conſpectui ſunt manifeſta
Apoſt hebre. 4. Omnia nuda ſunt et apta. oculis

Est aũt credendum ꝙ hic dicit: ipm oia dispo
nt: et regit: sit vmus deus tm̃. cumus ro est: qz
illa dispo rep humanaz est bene disposita m ꝙ
multitudo intendit dispm et gubernari p vm̃.
Nam multitudo psidencia indiget sepe dis
sencõez in subditis q̃ cũz diuinũ regimen ꝓ
mineat regimini humano: manifestũ est ꝙ regi
mini diuino non est p multos deos: sz p vnũ tm̃.
Sunt aũt quatuor ex quibz hoiez indigeti
sunt ad ponendum plures deos Primum est im
becillitas intellectus: non valentes corporalia tũs
cendere: non credidezũt ad ee vltra mãz corpoz
sensibilem: et io inter corpora illa posuezũt pmi
nere: mundum: que pulcriora et dignioza inter ea
videbantur: et eis attribuebant et impendebãt
diuinũ cultum: et hmõi sunt corpora celestia
.s. sol et luna et stelle Sed istud accidit sicut ali
cui euntι ad curiam regis: qui volens videre re
gem: et credit quẽcunqz bene indutum: vel in
officio cõstitutum regem ee De quibz dr. sap. xi.
Solem et lunam: aut gyrum stellarum rectorem orbis
terrarum deos putauerũt. Ysa. lii. Lenate in

H Quam Quam hoiez imbecillis intellectus

.xx. cpetissz oculos dest. ꝯt. Q. ꝙnent ep adulatõe
hoim Nam alij volentes adulari dominis et
regibz: honorez deo debitũ eis exhibent: obedi
endo eis: et subijciendo se eis dñi et ab quo mox
bz sceleris deos: alios ceraz in vita dixĩt deos
Judith .vi. Sciat omnis gens qm̃ nabuchodo
nosor deus terre est: ꝓter ipm̃ alius non est
.xxi. Q. ꝙnent ep carnali affectu ad filios et con
sanguineos Nam aligm ꝑpe minuz amoris
gnez ad suos habebant: faciebant statuas post
mortez eorz: et sic ep ꝓpassz est ꝙ illis statuis
diuinũ cultũ impendebant De gnibz dr sapien.
xiv. Qm̃ aut affectu: aut regibz deseruientes
hoiez medicabile n̄ lapidibz: et ligneis impo
.xl. suerũt. Qto. ep malicia diaboli spe. n. ab initio
Volunt egmparari deo dñi ipe ait. Ysa. xiv. Po
naz sedez me. ab aqlõ: m ct. q̃secudaz: et ero
similis altissimo Et hanc voluntatez mundz
deposint. et io totus conatus sunt m hoc ep
tit: vt faciat se ab hoĩbz adorari: et sacrificia
sibi offeri: non ꝙ delectetur m vno cane vel
catoꝝm si offertur: sz delectat̃ m hoc ꝙ ei im"

pendatur reuerencia: sicut deo vñ et ꝙ dixit
ayath .x. Nec oīa tibi da. si ca. ado. me. Iu
de est ecaz ꝙ intrantes ydola dabant respon
sa: vt .ō. venerantes vt dij. ꝑt. Oñe dy
gen. demo. Apost .1. Corm .10. Sed que imo
lant gentes: demonijs imo: et non deo.
Licet aūt hec sint horribilia: sunt tñ alig
et multi ꝙm frequenter audiūt in stat. nīj.
causas Et licet non ere: aut corde. tñ factis
ostendunt se credere plures deos Nam ꝙ ere
dunt ꝙ corpora celestia pñt mvoluntates
hoīs impme: et ꝙm fēt sunt certa accipi
unt tempora: hi ponūt corpora celestia ee de
os et alios diuos: facientes astrolabia hiere.
10. Assignat ech nolite metuē que timent
gentes: qr legem populoz vane sunt Stim ee
illi ꝙ obediūt rectoz plusqz deo: vel in illis
in ꝙbz non delit: cōstituūt eos deos suos Actu.
11. Obedi. oz deo magis qm̄ ho. Item illi qui
diligūt filios aut cōsanguineos plusqz deuz:
ostendūt fēt sunt plures ee deos Vel ecaz
illi ꝙ diligunt escam plusqz deū. De ꝙbz Apost.

.11.

Philip. 3. Quoꝝ deus ven. est | tm omnes ih
ꝝm insistūt venesciēt: et mean tacoibz: credt
demones ee deos. cuī rō est: qz petūt a demo
nibz id qđ solus deus dare pōt. ꝫ. revelacōem
alicuī rei occulte: ⁊ veritatez futuroꝝ Est qđ
ꝫ credendum: qđ deus est vnus tm.

Atrem ⁊ potentez creatorez celi et terre
sient dēm est Primū qđ credere debemꝰ: est
qđ sit vnus solus deus Secundū est qđ iste deus
sit creator et factor ee ⁊ terre: visibiliuꝫ ⁊ invisibiliū:
et vt dicit subtilis Diuitanus: ad psens: qđaz vndi
qꝫ manifestatz opposituꝫ qđ. ꝫ. oīa sunt a deo crea
ta ⁊ fca Constat. n. qđ si aīe intraret dom̄ ali
qđaz: et in ipm dom̄ intrans intraret calorez
postmodū vadens interim sentiret maiorez ca
lorem et sic deincepe: crederet ignez ee interim:
ecias si ipm ignez non videret ⁊ causaret dictū
calorē Sic quoq; quidā philosophi ꝙsiderantes ee hoīm
mūdi Nam ipe inuenit ee oīe sm dñm sūe
ḡdus pulcritudie et nobilitatis ee dispositae:
et iste magis approximat deo. tanto pulcri
ora ⁊ melioza inuent. Vñ corpora celestia pul

creora sunt et nobiliora ꝯ corpora mixta: et
insensibilia sensibilibz Et ideo credendū est q̄ oia
hec sunt ab vno deo: q̄m dat suis ee singulis
rebz et nobilitatez. sap. xi. Vani sunt aūt oēs
hoīes in q̄bz non subest scia dei: et de his q̄ videntur bona non potuerunt intelligere ens q̄ est:
neq; operibz attendentes: agnoverūt q̄s esset
artifex Et mira d magnitudine. i. spēi et creaturē cognoscibiliter potuerit creator horū videri.
Sic ꝯ q̄ certo debet nobis astare q̄ oia q̄ in mūdo sunt a deo sunt Circa hoc aūt debent vitare tres errores Primus est error manicheorū q̄m
dicūt q̄ oia visibilia creata sunt a diabolo: et
ideo deo soliꝫ attribuūt creatoꝛ invisibiliuꝫ Et
causa huius erroris est: q̄ vidi deuꝫ assumere summi bonū: sicut et verum est et oia q̄ne a bono
sunt bona ee Vñ nescientes discernere q̄d sit
maliuꝫ: et q̄d bonū: crediderunt q̄ oia illa q̄ sunt aliqualiter mala simpliciter ēent mala: sic ut ignis: q̄ vrit dr ab eis simplr malus.
et aqua: q̄ suffocat: et sic de aliis. Vñ q̄ nichil istoꝝ sensibiliuꝫ est simplr bonū sz aliq̄liter

malus et deficiens dicunt ꝙ visibilia ora nō sūt
facta a deo bono: sz a malo cōm hoc ponunt dup.
tale exēplū. Si aliq intraret domū fabri et inue
niret mstrā ad que nupmusset et ledrent
eū: et ego hoc reputaret vnus fabrus malus:
ꝙ tenet taha mstrā stultus erit: cū fabr ea
teneat ad opus suus sta stultū est dicere: ꝙ
hec creature sint/ male ꝙ sunt m alicui noeme
Nam isd bm est nocmū: alterū est/ vtile. Vi
cut error est q fidei eccie: e id ad hunc xemo
nendus dicitur. visibilis oim et invisibilis.
Gene. i. In pncio. ere. de. a. et ter. Jo. i. Oia
p ipm facta sunt. Secundus error est ponen
cius mundus ab eterno sz qui mō. loquntur
petrus diens. 2 Pe. 3. Ex ꝙ pres dormierūt
oia sic ꝙ seuerant ab inicio creature Et isti
ducti sunt ad hanc posicōē: ꝙ nescierūt q
sd erat pncipiū mundi Vt sicut fabri ayoy.
stē dicit: istis qtmcpit sicut puo: ꝙ si statim
cū nascatur ponetur in mensa: et nūq̄m
videret mulierez ꝓgnantez: cū puerū nas
ci: et dicetur iste puer ex hoc magnus erit.

qualiter homo concipit. portatur in utero:
et nascatur nullꝰ crederet sibi dicenti: qz im
possibile ꝯ videretur q homo posset ee in utero
matris Sic ista cōsiderantes stultuz mihi pse
tez non credit q mcepit Est ergo hꝰ fidez
ecclie et ideo ad hoc removendum dī factorem
celi et terre Si. n. fuerit fca constat: quon
sumꝫ fuerūt et ideo dictum pt dicit et fca
sunt Tertiuꝫ est error ponentiū deuz fecis
se miduz ex pmacenti mā. et ad hoc ducti
sunt: qz voluerūt metiri potentiaz dei sm
potentiaz nrāz. et ideo qz homo nichil potest
facē: in ex pmacenti mā crediderūt q codez
m ꝯ deus pōt dixerūt q in pductione re
rum sunt materiaz pmacentes: sz hoc non
est verū Quia homo ideo nichil potest facere
sine pmacenti mā: qz est factor particularis:
et non pōt mduce: in hmoi formaz mde
terminata mā ab alio ps supposita: qđ
ideo est: qz virtus sua est determinata ad for
maz tm: et ideo non pōt ee causa: in hmoi
formē Deus aut est pmā causa omm

.M.

rep: et non solus creat sōm: sed ceruz mak
riaz vñ et de michilo oia fecit: et nō ad re
monendus hmoi errozes dī: creatorez ē et
tez. In hoc .n. differūt creare et facē: qz crea
re est de michilo ad facē: facē aūt est de ali
quo ad facē Si est ex michilo fecit: creden
dū est qz iterū posset oia facē si destrueren
t: vñ potest ceuz illuminare: mortuū susci
tare: et cetera opa miraculosa facē: sap. xi.
Subest .n. tibi cuz vo. posse Ex hmoi aūt
q̄ sit deus facē homo dirigitur ad qm̄q̄.
Primo ad cognoscēz diuine manifestatiē
Nam factor permittet fieri vñ qz deus est
factor oīm rez cōstat eū eminenciorez di
bz rebz. Sap. xi. Quoz et si specie delectati
deos putauerūt: sciant q̄to hui⁹ dñator coz
speciosior est Aut si pōtutez et opa coz mira
ti sunt et intellexerunt ab illis: quoniā ille fecit
fortio: est illis Et inde est qz quicq̄d pōt in
telligi vel cogitari: minus est ipo deo Iob. xo.
Ecce deus magn. vincens scīaz nost. Ad
ex hoc dirigit̄ ad qrēdū accedēz: qz .n. deus

est creator oim rerum certus est: q̄ ymaĝ sm
mum et ĝcipuū hēmm a deo est. apo. 1. cor.
2. Quid habes q̄d non accepisti. p̄t. Domi. est
ter. et plem. eius. ē. Et ō debem⁹ ei reddere
q̄ tanq̄ accepta p̄t. Quid retri. do. q̄ oibz q̄nt
retri. ñ. Tertio mduenū ad placitū m ad
ūsū Nam hz oīa creata sit a deo: et ex hoc sit
bona sm suaz nāz: tū si aliq̄ noceat e mise-
rat nobis penam debem⁹ credere q̄ illa pena
sit a deo non tū culpa: q̄ nullus malus est
a deo: ñ q̄d ordinatur ad bonū Et id si oīa pe
na q̄ homo sufferat est a deo: dz pacienter
sustinē Nam pene purgant pcā: humili
ant reos q̄ nocant bonos ad amorem dei ſ ob
.2. Et bona suscep. de ma. do: mala aūt q̄re
non sustinem⁹ Quarto mducitur ad rec
te vtendum rebus creatis Nam creaturis debe-
mus vti ad h̄ ad quod fact̄ sunt a deo Sunt
aūt facte ad. 2°. b. ad gl̄iam dei: q̄ bonitas p̄t
sanctipm. i. ad gl̄iam suam ostendē est dict̄: vt
dz p̄u. 16. et ad utilitatem nr̄am Deut. 4.
Que fecit dns de. tu. in misterijs exit. egy.

Debem⁹ ofᵒ ptu ref̃z ad ofiaz dei: vt. 6. m hᵒ place
annu deo: et ad vtilitatez nr̃az: vt. 6. ipe
vtendo non ꝯmittam⁹ pc̃m. 1. Para. 29.
Tua sunt oia: et ex de manu tua accepim⁹
dedim⁹ tibi Quocꝰ ofᵒ hꝫ: sme sciaz sme
sapiaz: sme ynlectudiez totuz debet referre:
et ptu eo ad ofiaz dei Quinto ducim̃ eoꝝ
m cofidez dignitatiꝫ humane deuꝫ. n. oia
fecit ppt hoiez: sicut dr̃ m pᵉ. Oia subiecisti.
sub pe. emꝫ Et homo macte est sumlis deo
inter creaturas post angℓos. Vñ dicit ysa.
xl. Ascendam⁹ sup. ad yma. et simil. nost.
Vᵒ ymdem non dicit de alo: sme de stellis:
ꝫ de hoiꝫ: non aũt ꝑtuz ad corpuꝫ: sꝫ ꝑtuz
ad aiaz: ꝙ liberam voluntatꝫ hꝫ et mcorrup
tibilꝫ: m ꝙ magis assimilatur deo ꝑ cetere
creature Debem⁹ of ꝫsiderare hoiez post an
gelos Dicforez ℓ cetent creaturꝫ: et multo ꝛ
dignitatez niaz diminuere ppt pcta: et ppt
inordinatu appetitu rerũ corporaliuz ꝙ
vilioꝛes sunt nobis: et ad sm̃ nostruz
finem Sed eo nõ debem⁹ nos here: ꝙ dens fe

cit nob Deus. n. fecit hoiem vt ꝑsset oibus
q̃ sunt in terra: et vt subsit deo debeat
ꝯ dnm: et ꝑsit rebz: deo aũt subesse: obedi
re ac seruire: et ex hoc ꝓficiunt ad frucio
nez dei: quod nobis ꝓstare dꝫ. ·17· Lothes·

Et in ihm xpm filiũ eius bñdcm.
Do. nost. Non soluz est necesse ꝑtine
bmũ deuz credere: et hmne ee creatorez de
terre: et oim: sz eciaz necesse est vt credant
q deus est pater: et q xpus sit verus filius
dei ꝯ aũt sicut dicit beatus Petrus in canõ.
sua. 2. pe. 1. non est fabulosus: sed certus
et gbatũ ꝓverbuz dei in monte vbi dicit
ibidem Non. n. indoctis fabulas secuti
notas facti vo. do. n. ihm d̃ vir. et ꝑsaenei
am: sz spem. fr illius maiꝰ. Accipiens. n. a
deo pre honorez: et gliam: voce delap. ad euz
huiusce. a magnifi. glo. Ꝯ est filius m. di.
in qꝫ ꝯplac. ipm audi. Et hanc vo. nos
audiui. de celo allatas: cũ essemus cũ ipso in
mon. scõ sz eciaz ꝯ ihm in ꝓphetis locis vo
cat deuz ꝓtem suum: et se dicit filiũ dei Et

apostoh: et sā patres posuerūt in tē articulō fi
dei: q̄ d̄s est filius dei dicentes Et in unū d̄m. fil
iū eius. d. dei. supplē credo **Sed** alij hereticj
fuerūt qui hoc p̄tēnsē crediderūt sc̄ilicet. u.
dicat q̄ d̄s non est alter filius dei q̄m bo
nū vel q̄ bene vniendo meruit dici filij dei
q̄ adoptōe faciendo dei voluntatē: et ita d̄s
q̄m bene vixit: & fecit dei voluntatē: meruit
dici filius dei Et volunt q̄ d̄s non fuit
ab beatā vīsiōē: sz tūc incepit q̄n ex ea cep
tus est. et ē in duobz erraut. i. in hoc q̄ non
d̄s ex duz verū filiuz dei sm nām. 2o. q̄ dixit
eū sēm totū suuz esse ex tempore incepisse:
cui fidei nrā teneat: q̄ filius sit dei q̄ nām:
et q̄ ab eterno sit Et de his habem̄ expssas
auctoritatēs q̄tū in sacra scriptura Nuz
cōi p̄mū dz q̄ sit non filius solus: sz cuz
vnigenit⁹. Joham. i. Vnigt. j est in sinu p̄ris.
cōi. 2o: so. 8. Antey abraam fieret ego suz
Constat nūt q̄ abraam ante btām vīsiōez
fuit. Et id sancti p̄res addiderūt in alio sym
bolo cōi. i. filiū dei vnigenū. cōi. 2o. ego p̄ris

natuz

natū ante oīa secula. Sabellius hereticus
dicebat ꝙ xp̄us fuit ab initio vnitus: dicit
tū ꝙ non est alia ꝑsona: alia filij: sz ipe pa
ter est incarnatus Et io eadem est ꝑsona p̄ris:
et filij Sz hoc est erroneū: q3 auferet trini
tatez ꝑsonarū: et cōsequenter hoc est auctoritate ſo.s.
Solus non sum: sz ego et q̄ mi.me mꝫ con
stat aūt milliz a se mittit Sic ꝯfutatur
Sabellius: et ideo in symbolo ꝑtm additur.
Deū de deo: lumen de lumine. i. deū filiū
de deo p̄re: et filiuz q̄ est lumez. de lumine
p̄re esse credere debemus Arrius aūt hez
dicit ꝙ xp̄us fuerit ab initio virtutez: et
ꝙ alia fuerit ꝑsona p̄ris. alia filij: tm tria
attribuit d̄o. Primuz est ꝙ filius fuit crea
tura. 2m. est ꝙ non fuit ab eterno: sz ex tp̄e
factus a deo nobilissima creaturarū. 3m. est.
ꝙ non fuit vnius nature deus filius cū deo
p̄re: et sic ꝙ non fuit verus deus Sed hoc sim
liter est erroneū. et q̄ auctoritatez sacre scrip
ture. Dicit. n. Joh. 10. Ego et pater vnuz su
mus. v. m nā. Et id sicut pater fuit semper:

.G.1.

ita et filius: et sicut pater est verus Deus ita et filius. Vbi q̄ dicitur ab Arrio ēē fuisse ante
quam: ēēm dicitur in symbolo a pribz Deū
verū de Deo vero. Vbi aūt dicitur eum nō
fuisse ab eterno: sz ex tempore: ēēm in
symbolo dr Genitū non factū. ēēm illud
vero q̄z dr eum non ee eiusdez substancie
cū patre addit in symbolo. consubstan-
tiū. Patet q̄ credere debem⁹ q̄ christus
vnigenit⁹ Dei est: et vere filius Dei: et q̄
semp fuit cum pre: et q̄ alia est ps̄ona filij
alia pris: et q̄ vn⁹ est nr̄e cū patre Sed hō
credim⁹ hic q̄ fidem: cōfitem⁹ aūt in vita
eterna q̄ perfectaz visionez Et ideo ad q̄sola
dēz nostraz: dicim⁹ alig̃d de hiis Scien-
est q̄: q̄ dūa dūe sine modū generacionē
habent Genitus aūt Dei: alia est q̄ generacio
alia rez Vnde non possum⁹ attendere
ad generacōez Dei: in q̄ generacōez eius q̄d
in creaturis magis accedit ad similitu-
dinez dei Nichil est aūt deo ita simile sicut
alia hoīs/ vt Deus/ modus aūt generacōis

/est

m aīa est: q; homo cogitat q; aliq; sua; ad:
quod vocatur q; cepcio mtellectus. & hmoi
q; cepcio oritur ex aīa: sicut ex parte: et
vocat; verbum mtellectus sue h; it dia of
cogitando genīat verbum suū: sic et filius
dei michil est aliud q; verbū dei Non sicut
verbum exterme platū: q; illud transit
in sicut verbum mterius manet: et ideo
ipm verbū dei est vnū nūc cum deo et ejus
deo vnū et beatus so. de verbo dei loquens:
tres hereses destruxit Primo heresim sa
bellij que tacta est. cum dicit. In prin. erat
ver. 2o. Sabellij: cū dicit. et verbū erat apd
deū. 3o. Arrij cum dicit. et deus erat ver.
Verbum aūt aliter est in nobis: et aliter
in deo In nobis. n. verbū nostrū est ac
cidens in deo verbum dei est idem q; ipse
deus: cum michil sit in deo quod non sit
essencia dei Nullus aūt potest dicere: q; de
us non habeat verbum: q; stulticia deum
esse insipientissimū Et ideo sicut sunt in
deo: ita et verbum eius Sicut autem ar-

tuſco facit oia ꝑ formaz quaz ꝑcognitant m̃ ex
de ſuo: ſ̃d eſt verbũ emt: ita ꝙ deus oia fac
verbo ſuo: ſicut ꝙ aztem ſuaz ſo. i. oia ꝑ ip.
facta ſt. Si ꝯ verbuz dei eſt filius dei: et oia dei
verba ſunt ſilitudo quedam iſtius verbi: de
beñ ꝑmo libenter audire verba dei ꝫ eſt
.m. ſigñ q̃ diligam deũ: ſi ẽba illius liben
ter audim. 2o. debem credere verbis dei: qz
ex hoc verbũ dei habitat m nobis. v. ꝙñt qm
eſt ſ̃m dei apoſt. Ephe. 3. Habitare xp̃m
ex. vñ ſo. 1. Verbũ dei non ha. m̃ vo. ma.
ñ. ex q̃ verbũ dei m nobis manet q̃ tunc
meditem̃: qz non ſolum ex credere ſz medita
ri aliter non ꝓdeſſet. Et hmõi meditacio mẽ
tis valet cõtra ꝓtem pẽ. In corde m. abſcon. e. tua:
vt non ꝑcam ti. et iterũ de viro mſto dr̃ ſi in lege
eius me. di. ac noc. hũ de beata virgine dicit
q̃ cõſna. oia verba. hec: q̃ſe. m ex. ſuo. 1o. ex q̃
homo vbũ dicat alijs admonendo ꝓdicando e
mflammando. Apls Ephe. 5. Omnis ſer. m.
ex ore vro non ꝓce. Ex ſigẽ bo. ad edifi. ſdez col.
3. Verbũ xp̃i habitet m vo. abnm. m oi ſapia

/ dei

Doctn. et ōmo. vosmet. dez. 2. thimo. 4. Predica
ver. instā opor. importu. ⁊c. Voltio ⁊bum de dz ex
ecucōi mandatu laco. 1. Estote fac. V. et nō au-
tem fallen. vosmet. Ista quinq; sermōn p ordiez
beata Maria in generacōe ⁊bi de ex se. p̄. n.
cundū. spiritū s. sup. in te. v. q̄ sanctū erit p fidez
Ecce an. dō. h. tenuit ⁊ portabit in vtero. q. ptu
lit et peperit eum. h. nutrimit ⁊ lactauit eū dñm
ecclia cantat spūs re. an. sola v. lac. vbe. de et.

Si q̄ceptus est de spū s. na. ex. m. ·m· fab·
maior
bregme ⁊ non solum est necessarium ere
dere dām filium dei vt ostensum est: sz ecia oz ere
dere incarnacōez eius Et id beatus ioham. post
p̄ dixerat multa subtilia et ardua: q̄ntū
insimat nobis eius incarnacōez cū dicit Et
ver. caro fac. est. Et ut de hoc ād capē possim
duo exempla ponaz in mediū Constat q̄ filio
dei nichil est vtā simulē sicut verbum in cordē
nro q̄ceptum non platū nullus aūt cogitat
verbum dei est in corde hoīs nī illē concipit: sz ·q̄m·
tunc p̄ cognoscit cū p̄fertur Sic verbum dei
dei erat in corde p̄ius non cogitabatur nī a pte

tuū: ſz carne mduitur ſicut verbum voce tūc prio
manifeſtum et coſtum eſt Baruch. z Poſt hoc
in terris vī. eſt et cū ho. q̄ ſa. eſt Aliud ex̄m
eſt: qz licet ꝑbus gplatus coſſcatur z audiū
tū non videtur nec tangitur: ſz cum ſcribit
in carta tūc videtur et tangitur & ic et
verbū dei et viſibile & tangibile fcm̄ eſt cū
in carne mea fuit q̄ ſcriptū & et ſicut car
ta in q̄ verbū recte ſcptum eſt dz verbum
recte: ita homo cui q̄ctum eſt verbū dei
in vna yꝑoſtaſi dicatur filius dei ſa. 8. Su
me tibi libz̄ gran. et ſcri. in eo ſtilo hoīs
Et io ſancti Apoſt. dixerunt Cum q̄cp. eſt de
ſpū ſ. na. ex ea vrg. In quo q̄ndā mul
ti exrauerūt vū et ſancti ꝓphe in alio ſym
bolo in ſmodo xxx tria multa addiderūt
ꝑ q̄ nūc oēs exrores deſtruūtur Ozi
genes. n. dixit q̄ xp̄us eſt natus et erat
venturus mūdus vt eſſet ſalvaret demōes
vñ dixit demones oēs eſſe ſalvandos
in fine mūdi & hoc eſt cōtra ſacras ſcriptu
ras dz. n. Matth. 24. Diſce. a me mā. m

ref. eter. qm para. est diabo. et am. emē.
Et ideo ad hoc remouendum addit. Qm
qpt nos ho. non qpt demōēt: et qpter nost.
salu. Ju qno qndez magne appazet amor
dei ad nos ffotimus & volunt q pfus na
tus tēt de beata virgine Oz addidit q tēt
purus homo qj bene vmendo et faciendo
voluntatez dei: merent filius dei fier sic
et alij sancti ¶ oñ qnos dicit. so. G. Descen.
de ce: non vt faciaz volum. m. sz volum. eil
qjunsit me Constat aūt q non descendisset
nsi ibi fuisset: et si fuisz purus homo nō
fuisset in celo Et ideo ad hoc remouendū ad
dit. Descendit de celis Manichetus vo
dixit q liez filius dei fuerit semp et descen
derit de celo: tū non hūt veraz carnez sz
apparentez Sed hoc est falsuz Non. n. dect
bat doctorez Vitatis aliquaz falsitatez hēre
Et ideo sicut ostendit veram carnez sic hūit
vū dicit Luc. 24. Palpate & videte: q ffē
car. et ossa non hz sicut me vi. hēre. Et
ideo ad hoc remouendum addidit Et iman.

.C.8.

est Hebron vero qm sunt genēinde dicit q
xp̄s natus est de beata virgine: sz ego dñmodo
one vivo e ego vivus sic ez hoc est falsum: q
angelo dicit matth. 1. Quod. n. in ea nat. est:
de sp̄u. est Et io sancti p̄tes ad hoc xemouendū
duz addiderūt de sp̄u. Valentin aut hic q
fitretur q xp̄s conceptus sit de sp̄u. volu
it tu q sp̄us. portauit vnū corpus celeste et po
suerit in beata virgine e hoc sunt corpus xp̄i
vnū michil aliud operata est beata virgo in q fu
it locuta cum vñ dicit q illud corpus transm
q beata virgis sicut q agnedictus ez hoc est
falsum Nam angelus dicit ei Luc. 1 Quod. n.
ex te nasc. scīm vocabi. dei Et apost. gal. 4. At
v vbi. ple. tpis misit de. fi. suū fac. ex mulie.
Et io addiderūt. Natus ex ñe virg. Azimus
v et Apolinaristē dixerūt q hic ō sunt vnū
dei: et natus ex ñe virg: tu non habit aliz:
sz loco aie sunt i diuinitas ez hoc est cōm scriptu
raz: q xp̄s dr̄ Io. 12. Nūc aia. m. turb. est. et
ideuz matth 26 Tristis est aia. m. vsqz ad mor.
Et io sancti p̄tes ad hoc xemouendū addide

runt Et homo fcūs est homo. n. ep aīa et
corpore sicut debuissent habit oīa q homo
here pōt preter pcām In hoc aūt q dr homo
factus destruitur oēs errores suppinit po
situ et oēs alij qui dici possent et pcipue errz.
entiretus q dicit cōmixtōez factaz. b. ep dia
ña et hūana factaz vnaz ñaz ō qui ūs deus
pure est ūs purus homo: sz hō est falsuz: qr tūc
non est homo et est eciaz cōñ hoc sō dicatur q
homo fcūs est destruitur eciaz error Nestorij
qui dicit filiū dei vnitū esse hoī solūz q in
habitacōez. sz hoc est falsuz: qr tūc non est
homo sz in hoīe Et q sit homo pz p apostō.
Phil. 2. et habi. inen. vt ho. Io. 8. Quod q
situt me mterfr. hoīez &c Possumus
aūt sūe ep hīc aliqua ad ēndacōez p̄. n. q
firmatur fides nostra Ut. n. āt dicet aliqua
de aliqua terra remota: et ipe non fuisset
ā non crederet ei sicut si ibi fuisset Autez
q venret ō in mūdū p̄dicatōr et pphete
et iohannes baptista dixerūt aliqua de
deo. sz ūs non ita crediderunt eis hoīes sic

ꝺ̄po qm ſunt cū ꝺeo ūno ⁊ūꝫ cuꝫ xp̄o Vnde mul
tuꝫ eſt firma ſpēs nr̄a ab xp̄o ꝙ nobīs tradi
ta ſo. i. Deū ne. ⁊ūbuꝫ Vnigenit⁹ filius qm
eſt m ſīm ꝓpr̄īē xp̄e enarrant Et nde eſt ꝙ
multa fidei ſecreta ſunt manifēſta nobīs
poſt aduentuꝫ ꝙ qnē nō occulta erant. 2°. ex
hīs elenatur ſpēs nr̄a conſtat. n. qꝺ ꝺei filius
non ꝙ pazno ad nos venit ſumēs carnem
nr̄az: ſꝫ ꝙ magna ⁊ūlitate nr̄a Vnde fecit
ꝙꝺdaꝫ cōmercīū. ⁊. qꝺ aſſumpſit corpus aīa
tuꝫ et ꝺe ⁊ūgne naſci ꝺignatus eſt: ⁊t nobīs
largiretur ſuaꝫ ꝺiuitiaꝫ: et ſic factus eſt ho
mo ⁊t hoīes faceret ꝺeuꝫ ſo. h. ꝙ qnq; habe.
acceſ. ꝙ fr̄i. m gram ipſaꝫ et ſyllo. m ſpe glie fi
liop ꝺei. ℨ. ex hoc accenditur charitate. Nul
luꝫ. n. eſt tam cuꝺens ꝺine charitatis īn
ꝺiēm qꝺ ꝙ ꝺeus creator oīm ſuus eſt creatu
ra: ꝺus noſter ſuus eſt frater nr̄: filius ꝺei
ſuus filius hoīs ſo. ꝛ. Ore ꝺeus ꝺi. mi. ⁊t fi.
ſuū ⁊ūi. ꝺaret Et ꝺ ex hūōi q̄ſideratōe a
mor xcaccendi ꝺebet: et mflammam ad
ꝺeū. ℓ°. mducū ad ſpandam ꝓpriaꝫ aīaꝫ

"eſt

naz ſntiũ .n. natura nra fuit nobilitata
et exaltata exp q̃m ctione ad deũz q̃nod fuit
ad conſorciũ diuine ꝑſone ſuſcepta ꝺ̃ñ an
gelũ ꝓſt mcarnacionez nolunt ſuſtinẽ q̃
Beatus ſo. adoraret eũ: q̃d aũ ſuſtinuerat
teraz a magiſt patarchit ſdo homo hmĩ
exaltacẽz recolent et attendent dñt dedig
nazi biliſicare ſe c̃ñam ſuaz ꝺ̃ꝑcm ſdo
dicit beatus petrus .2. ꝑe. 1. ꝑ quez max
ma et ꝑ̃ci. nо. ꝓmiſſa donauit vt ꝺ̃ hoc ef
ficia. di. conſor. ñt: confugientes emũ q̃ im
mũ. eſt ꝺcupiſcencie corrup. hо. exp hiũ in
flammatur deſiderĩ noſtrez ad ꝓmeren
dũ ad ꝑ̃. Si. n. ab rex ẽt frater alienꝰ et
ẽt remotus ab eo deſideraret ille emꝰ frater
ẽt rex ad eũ venire c ap̃ euz ẽt c manere ꝺ̃ñ
eũ ꝺ̃ꝑt ſit frater nr̃ debemꝰ deſiderare eſſe cũ
eo et q̃mꝺ̃ ei ꝙath. 2ꝙ. Vbicũq̃ fuit corpus
illuc ꝺcongregẽtur. et aq̃le Et apoſt. deſiderĩ ha
bebat diſſolui et eſſe cũ ꝺ̃ Quod q̃ndez deſi
derĩ creſcit in nobis conſiderando mcar
nacionem emꝰ .

Assus sub ponco pilato crucifixꝰ
ue mortuus et sepultus Secut neces
sariū est ad hoc ꝙ credat meam hūanā filijꝫ: ita
necessariū est ꝙ credat passionez eius et mor
tem qz sic dicit gregorius. Nichil nobis nasciꝙ
fuit ñ redemptꝙ fuisset. Hoc aūt. t. ꝙ deꝰ homo
bis est mortuus ita est redemptꝙ vnꝰ pōt intellec
tus nr capere nullo mō cadit in intellectu
nro Et hoc est qđ dicit apost. Act. xx. Opus operor
ego in diebꝫ vestꝝ. et alacres. i. Opus factuz est
in diebꝫ hiesꝰ nr. credet eiꝰ nazzarit Tanta
est. n. gra dei et amor ad nos: ꝙ pfuit ipse fieri
nobis ꝛ̃ꝫ possumꝰ intelligere Non tri debem
credere ꝙ deꝰ ita sustinuit mortez ꝙ deitas mor
tua sit sz ꝙ hūana ña in ipo mortua sit Non
. n. mortuus est secm ꝙ deus erat: sz secm ꝙ
homo. et hoc ꝓpz ꝙ. ꝛ̃. eꝰ. Vnꝰ est in nobis.
Constat. n. ꝙ cuz homo moritur in sepacōe aie
a corpore non moritur aia sz ipm corpus
seu caro Sed et in morte deꝰ non est mortua
Diuitas sz ña hūana Sed si mdet non occide
runt diuinitatez videtur ꝙ non magis ꝓa

Hbū & bo
mtis dei.

Rio.

H opus quod non credidit: si quis emazzauit nobis.

uerũt qñ si occidissent dñm aliũ hoiez ad hoc. Vñ.
est dicendũz q̃ dato q̃ rex ẽet mdutus/vna
veste si q̃nt mĩnaret vestez illaz: tantũ re
atũ meurreret ac si ip̃m regez ĩmĩnasset.
Iudei hez non possent deũ mterficere: tũ hu
manaz nãz a ꝺ assũptaz occidentes sunt
tũ punitι ac si ipaz diuinitatez occidisset
Item sicut deũ est sup̃mꝰ filiꝰ dei est verbũ
dei et verbũz dei incarnatuz est sicut ꝺbuz re
gis scriptuz in carta ꝺi q̃ ãt dilaniaret cartã
regis: q̃ tanto hẽretur ac si dilaniaret verbũ
regis Et ita q̃ tanto hẽtur pcm mdecq̃: ac
si occidissent verbũz dei Sed q̃nt necessitate vt
verbũz dei patereturꝙ nobis: magna Et .Z necessitas/
q̃ot colligit .Z. necessitas. Vna est ad remedi passi. x.
um cõ̃ pcm: alia est ad exp̃ q̃ndũz ad agenda
Ad remediũ q̃ndez q̃ cõ̃ oia mala q̃ mẽ
rimur q̃ pcm imminimꝰ remediũ q̃ passiõez ꝺ
Incurrendi aũt q̃ndz mala: ꝙ̃ maclaz homo .ii. malũ ꝙ
.n. cũ peccat detrepat aiaz suaz: q̃ sicut vul remo. pas. x.
tus ait est pulcritudo eius: ita pcm est ma
cula eius Baruch. z. Quid est israel q̃ in ter.

imi. et: comꝫ. et cū moz. Sed hoc remouet pa
ssio ꝑ Nam ꝓpter sua passione fecit balne
um in sanguine ⁊ suo peccatores et lauazet lava
ret apoc. 1. Lauit nos a pec. n. in sanguꝫ. suo
Lauatur aūt alia sanguine ꝑ m baptismo:
qz ea ꝑ sanguine virtutez hēt regenerātiaz. et
io ens ād se mꝫnat ꝑ peccm facit ꝑ iniuriā
et magne ꝑcat ꝫ ante hebre. 10. Irritam qꝫ
faciens legem moysi sine vlla misericordie
diobz vel tribz testibz moritur. ⁊ quanto magne
putatiē deteriora meri supplicia qꝫ filiū dei
conculcauit et sanguinez testamenti pollutuz
dixit. 2o. meruerunt offensam dei Nam
sicut carnalit diligit carnalez pulcritudi
nez ita deus spūalez qꝫ est pulcritudo alie
cui⁹ qlt alia ꝑ peccm mꝫnat. deus offendit
et odiobz peccatorez Sap. 12. Odio sunt deo
impie et impietas eoꝝ Sed ꝑ passiō
uenit qꝫ deo pri satisfecit ꝑ peccō: ꝑ qꝫ vir
homo satisfacere non poterat: cui charitas
fuit maior et obedia ꝫ peccm ꝑmi hoīs et
ꝓuocatio Vo. h. Cuz inimi. esset deo reco.

2m. ma.

+ suo

.m.

smil deo ꝑ moztez filij emēdō. mēremr in infirmitatez ꝙm homo semel peccando ē dit postmodū a pcō posse qtūcūq; totū cōualuit accidit: qz ꝑ ꝑmū pcm debilitat et fit ꝓmor ad pcandū: et ꝑ cēm magis dīa tur hoī: ꝙ homo qūtuz de se est pont se in tali statu vt non surgat: sic ꝙm in puteū se ꝓiecit: ū ex diuina virtute. Dū post ꝙm homo pcauit nā nāt fuit debilitata et corrupta et tūc homo fuit ꝓmor ad pcandū Oz ꝑpt hanc infirmitatez ꝙ debilitatem diminuit liez non totaz deleuit tū ita est homo ex ꝑ passione ꝙfortatus et pcm debilitatuz ꝙ non tantuz diat̄ci: et ꝑ hoc homo conatur ad intuē ḡcām dei ꝙne conferūtur in sacramen tis ꝙne ex ꝑ passione efficaciaz hēnt ita ꝙ ꝑ hoc resilire a pcīis Apost̄lo. ꝙ. Vetus ho. nr simul cū. est. vt dest. corpl pcīs tuaz cū pas sionez ꝑ pauci mēti sunt sine pcō mor tali vmētes qz post sme pcō mortali multi viuerūt et viuūt. Q°. inuzmil reatū pene Hoc. n. exigit iusticia dei vt ḡuiozz pcat pn

.h.

.l.m.

niatur Pena aut pensatur ex culpa. Vñ cuz
culpa pcti mortalis sit infinita vtpote cõ
boni infinituz. 6. Deuz cui pcepta pcor q
temñ pena debita pcto mortali est infini
ta Ed ℞ p suaz passiõez abstulit nobis pe
naz hanc et sustinuit ipe. 1. Pe. 2. Peccata
nostra. 1. penaz pcti. ptn. m eoz. suo Nam
passio ℞ fuit tante virtutis q sufficit ad
expiandz oia pcta tocius mũdi ceiaz si cent
centũ mlia Et inde est q baptizatu ab oibz
pctis lauantur Inde est ceiaz q sacerdos p̃
cata dimittit Inde est ceiaz q gmeñz ma
gne passiom ℞ se efficmat maiorez cõsegm
tur vemaz et plus ñietur de gra. hs. mẽzi
nil exiliũ regni Nam q offendit regez ex
ulare cogmntur a reg. sicut homo ppter p̃
catũ expellitur de paradyso Inde est q Adaz
statim post pcm est erectus de paradiso et
clausa est ianua paradisi Sed xp̃s sua pas
sione ianuaz illaz aperuit q ad regnũ ex
ules reuocauit Apte. m. latere ℞ apta est
ianua paradisi ℄ fuso sanguine cuius deleta

est ma

est macula placatur est deus ablata est debilitas exprata est pena: expulse & reuocantur
ad regnū Et inde est q̄ statim latro dicit hodie mec. e. m̄ para. Hoc non est dictum
olim Non. n. dictum fuit alicui. non ade non abrat non damd. ſz hodie. b. ꝑ̄ aperta
est ianua latro bemaz petit ꝑ̄inent heb. ꝛ.
heute fidu. in mtra. scōz m̄ sanct. d Sic q̄ ſz
vtilitas ex parte remedij Oz non est minor
vtilitas ꝓtuz ad eū Nam sic dicit beatus Aug.
Passio x̄ sufficit ad informandū totaliter vi
tam nr̄az Quicunq; .n. vult ꝑfecte viu̇ : .l. bn̄.
nichil aliud faciat ñ q̄ q̄rat q̄ dē appetit Nul
lus .n. eū vtutis abest a cte Si .n. grat eū
charitatē habuerit charitatez ne. hz vt naz
suaz po. ſe q̄ ami. sunt so. dī. Et hoc in cte
fecit dē Et id si q̄ nobis nam suaz dedit no det
nobis esse grane q̄ nec dīq; mala sustinc q̄
xp̄o pē. Quid retrib. do. q̄ oibz q̄ retri. m̄:
Si q̄rit eū pacie excellentissima in cte
inuenitur Paciencia .n. ex duobz magna .l.

.1.8.

ostenditur: aut cū ꝯ magna pacienter sustert
ant cuz ca sustert q̄ vitare posset ℔ non vitat.
Xpc autez magna m ecce ptulit dre. 1. O vos
omes q̄ trāsi. ꝑ viaz. atten. et videte si est do. sic
do. m. Et pacienter qz cū pateret non dom
nabatur. 1. Pe. 2. et Isa. lz. Sic omē ad orā.
ducē. ℔ q̄ aḡ. eo. ton. se obmm. Itez vitare po
tmt et non vitamt ꝯ ath. 25. An putat qz
non poss. xo. prez. m. ℔ eph. mn mo pluſq̄
.12. legi. augt. Magna est qz ꝯ pacia m ecce
heb. 12. ꝯ paciaz curamus ad ꝯpō nobis cer
tamen: aspicī. m auctoriz fidei et q̄sūma.
rem q̄ ꝯpposito ꝯ ysan. sustī. ecce q̄fusione con
tepta Si q̄s eō humilitatis respice ecce fr
ā. Nam deus mdicari volmt sub poncio pi
lato et mori Iob. 36. cā tua q̄ impij mdi. est
Vere impij: qz moz. tur. qdem. cuz Sap. 2.
Sūt ꝯ ser. et vi. am. ꝯ hoīe mori volmt. Phi.
2. fact. est obe. vsq; ad moz. Si q̄s eō obedīe
segnere cuz q̄ factus est obediens ꝑ vsq; ad
mortez Io. 11. Sicut p mobe. vnl hoīe pccoreꝫ
cōstituti sunt ml. ita p vnl obe. mstū q̄stitu.

entur mnl. Dr qnēnē ꝯ̄ contīpnendi terre
na ſeqnēre enz qm eſt xp̄o xp̄ianz et dñe dñam
cinz m qno ſunt theſauri ſapie: m ēcc tii na
tuz: illuſuz: q ſputuz etſuz ſp̄mē coronatuz
et felle ꝫ acto potatuz ꝫ mortuū ſcip̄ non af
fectanē ad veſtē et ad dnicat: qz dnm ſe. ꝫ
veſt. m. Non ad honorē: qz ego lndibria et
verbera expect. ſuz. Non ad dignitatē: qz plect.
cor. de ſpūe mpo. ca. meo Non ad delicias:
qz m ſitu mi. po. me acc. aug ſup̄ illud heb.
xi. Qui gposito ē ipan. ꝛc. dicit Dia bona terre
na q̄ cep̄it homo Dp̄ūſtus ihesus vt con
temnenda monstraret.

Descendit ad inferos Sicut deū .d. ph.
est mort̄ ꝙ fuit m sepulcr̄ aīe a corp̄e lib. 4
sicut et alior hom̄. sz dīnitas ita m solubili
ter uncta fuit hoī ꝙ: q̄liez aīa et corp̄us sepa
rarentur ab iniez: ipsa tñ dīnitas p̄fectissime
sīng et aīe ꝫ corpori affuit: et ideo m sepulcro
cū corp̄ore fuit filius dei: et ad inferos cū aīa
descendit. Sunt aut. nij. rōnes quare xp̄s
cuz aīa ad infernū descendit p̄ma vt sup̄ius

.A.2.

ret totum penaz ꝑcc: vt sic totaz culpaz expia
ret ꝑ pena aut ꝑcc hoc non solvz erat mort
corpoꝛ: sz eciaz erat pena in alia: sz eciaz
ꝑcm erat ꝯtinuz ad alioz: sz eciaz ipa alia pu
niebatur ꝯtinuz ad carenciaz visionis dei
q̄ pena abolenda vndiq; satisfactuz erat Et
io post mortez descendebant oēs eciaz sci pa
tres ad ꝑ aduentuz ad inferni vt q̄ ꝑ
sustinet totaz penaz pcdoꝛibz debitaz: volunt
non solvz mori: sz eciaz sedm aiaz ad infer
naz descendere. vñ ꝑ. Extrema. sunt cū dese.
in lacuz ffactus sunt sic ho. sunt adm. int mor.
li. Alij. n. erant ibi vt serm: sz ꝑ vt liber. Ter.
rō est vt ꝑfecte subueniret suis amicis ꝺibus
Habebat. n. amicos suos non solvz in mundo
sz eciaz in inferno In hoc. n. sunt alij amici
ꝺ meliꝰ hēnt charitatez In inferno autez
multi erant q̄ cuz charitate et fide venturi de
scserant Sicut Abraam Isaac Iacob: Moyses
Dauid et alij multi et ꝑfecti viri Et q̄ ꝺ suos
visitaret in mundo et eis subueniat ꝑ mor
tez suaz: volunt eciaz visitare suos q̄ erant in

mferno et subuenire eis descendendo ad eos. etc.
25. Penetrabo omnes mferi. pax. ter: et mspi.
omnes dorm. et illuminabo oes sperant. m d. z. d
re est vt pfecte de diabolo triumpharet Tunc. n.
pfecte triumphat de alio: qui non solus vin
cit cu in campo: sz etiaz inuadit eu fortz in do
mu ppam et auferet ei sedem rectf et domi
naz Dnus aut triumphauit q diabolus et m
ece victerat eaz Vn art so. 12. Nue mdi. est. m.
nunc pn. huj mu. 6. diabolus ejcietur foras
Et io vt pfecte triumpharet volunt auferre
sedez regm sm et hospare eu in domo sua q
est mferus Et io descendit illuc: et diripuit
oia sua et hospant eaz q abstulit ei pdaz sua
Col. 2. Expolians principa. et potest. transduc
dfidenter palaz trmp. illos m semetipo Scili
ter etiaz ps potestates et possiones accepat xpc
eli et terre: volunt etiaz possiones accipe mfer
m. vt d sedm Apost phi. 2. In no. ie. o. ge. flec.
ce. terest. q mfer. ayaze. vlt. In noie meo de.
ejcient etc. q. xp et ultima est: vt liberaret
sde ferant m mferno Dnus. m. sicut volunt

.A.3.

pati mortez vt liberaret vmentes a morte itu
eciam volunt descendere ad miseriam vt liberet
ret eos q̄ erant ibi Zach .9. Tu q̄z in sanguine
testamenti tui emisisti vinctos .t. de lacu
in q̄ non est aq̄. Osee .13. Ero mors .t. o mors:
ero morsus tuus inferne Lucz .v. mortez to
taliter destruxit opus: misericordiam tuam non di
no destruxit sz memorabit q̄z .b. non omnes
liberant de miserio: sz illos tui q̄ erant sine
peccato mortali Et similiter sine peccato originali:
a q̄ q̄tuz ad psonaz liberati erant p̄ excu
siones. vel aiam remissionez q̄ salvati e
rant in fide parentum fidelium q̄tum ad eos
q̄ non habebant vsuz rōnis: vel p̄ sacrificia
et in fide & ventris q̄tum ad adultos & ad
erant ibi ꝑter peccm originale ade a q̄ q̄m
ad nām non potuunt liberari in p̄ & Et id
dimisit illos q̄ descenderit cuz peccato mor
tali et mecum eos p̄mulos Et id dicit. ero mors
sue tue. inferne & ic ofz p̄z p̄ descendit ad in
feros et ꝑter quod Exhis ad misericordiam
meaz possumus accipe. inq̄. Domino spez firmaz

De deo Nam ꝗ̃tumcuꝫ homo sit in afflictõe
semp̃ dz tñ speraze de deo adiutorio et in eo
confidere Nichil. n. ista ipsi nocere possunt sicut
esse in inferno Sicut ꝯ ꝑpt illos ꝙ erant in
inferno liberauit: multuꝫ det quilibet si
est amicꝰ deo confidere vt liberetur ab eo a ꝙ̃
cunꝫ angustia Cap. 10. Hec. b. sapia venditũ
ipsuꝫ non derelinq̃t descenditqꝫ cũ illo in
fo. et in vin. non dere. cuꝫ. Et qz specialiter
deus diligat suos suos multuꝫ debet ee sten
tus ille ꝙ̃ fidit deo Eccl. 32. Qui timet dz.
nichil trepidabit et non pauebit. quia ip. est
spes eius. Q. debemꝰ q̃cꝛe timoꝛez et ꝓpel
lere ꝑ simplicitatẽ Nam hic ꝯ passus sit ꝑ pec
toribꝫ: et ad infernũ descenderit: non tñ
liberauit omnes: sz illos tñ ꝙ̃ sine peco moꝛ
tui sunt vt deus est illos vbi ym in mortali de
seruant dimittit Et id multus ꝙ̃ cũ peco moꝛ
illuc descendit speret veniã. Dz tantũ
in inferno erit q̃ñtuꝫ sancti ꝓphe in para
diso. b. in eternuꝫ Matth. 25. Ibunt hi in
supplicium eter. iusti aũt in vitã eter. Q. debz

mus hec sollicitudiez Nam p descendit ad m
feros p salute mea : et nos frequenter debe
mꝰ sollicitꝰ esse illuc descendere cōsiderando .t.
penas illas sicut faciebat ille sicut Ezechias
dicit Isa.38. Ego dixi in di.die.m.va.ad
pozt mste. Nam si ibi frequēter p cōtinuā des
cendit m vita. non descendit de facili m
mozte: qz hmōi cōsideracio retrahit a pec̄o.
videmꝰ.n. qꝺ homines hmōi mūdi timent sibi a
malefic̄is & qꝺ tpales penas: ꝺto ꝺ magis
debent timere qꝺ penas mstm si maioz est
et ꝺtinuitatez : et si ꝺtinuitatez ad acerbi
tatez et si acerbitatez ad multiplicitatez. Eccl.7. Me
morare nouissima tua: et in eter. non pec.
Q. si quis nobis ex hoc ex dilectōne ppos. n.
descendit ad mseros vt liberaret suos : et io
debemꝰ illuc descendere vt subueniamꝰ no
stris Ihꝭ .n. nichil pūt : et io debemꝰ eis sub
uenire si sūt in purgatorio Minus est durus
si non subuenyet caro suo si esset in carc̄e ter
reno Multo ꝺ magis est durus si non sub
uenit animo si est in purgatorio cū milla

sit compassio penaz mundi ad illaz Job. 19.
Miserere. m. mse. m. salt. vot ann. m:
gz ma. V. tetu. me. 2 Macha. 12. Sca et salu.
est cogi. p defme. exora: vt a pcis absoluan.
Subuenitur aut eis p eqne p. z. sicut di
cit Aug. 6. p missaz: oronez: et eleemosinaz
Szcgo addit quartuz. 6. remiii Rec est mi
rid: gz eciaz in mundo isto pot amicus satis
fact p amico Intelligendum est tm hoc de illis
qui sunt in purgatorio

Crcia die resurrexit a mortuis
Duo sunt hoi necessaria ad cogscen
duz. 6. gloria dei et pena inferni Nam p glo
riam electi: et p penas territi caut sibi ho
nies & retrahunt a pcis. Dz hec sunt val
de difficilia hoi ad cogscendu. Vnde de gstia dz
Sap. 9. Que in celis sunt: quis inuestigauit.
et hoc quidez difficile est terrenis: gz vt dz so.
z. Cum de ter. est. de ter. loq. sz non est difficile
spualibz: gz qm de celo venit sup omnia est: vt
dicat ibidez. et io deus de celo descendit: et
incarnat9 est: vt docret nos celestia erudi

difficile cognoscere penam miserum: sap. 2. Non est
q̃ arguntur sit reuersus ab miseria: et hoc dicit in
psona impioꝝ: et hoc non pōt m̃ dici: qz sicut
descendit de celo: vt doceret celestia: ita resurrexit
ab miseria: vt nos de miseria edoceat: et id necē
est: vt credamꝰ qz non solus homo factꝰ est et
mortuꝰ: sz qz resurrexit a mortuꝭ: et iō di-
cit tercia die resurrexit a moꝛ. Inuenim aūt
q̃ multi surrexerūt a mortuꝭ: sicut Lazar
et filiꝰ vidue: & filia archisinagogi Sz resur
rectio ē dissezt a resurrectōe istoꝝ et aliozꝝ m. mꝭ.
ꝓ. q̃tuz ad causaz resurrectionis qz alij q̃ surrexe-
runt non surrexerūt sua virtute: sed vel ē
vel ad ꝑces alicuiꝰ sci: ꝺn̄s vō resurrexit ꝑpa
virtute: qz no solus erat homo: sz ecia deus.
et diuinitas verbi unitꝫ separata fuit: ab aia:
ñ a corpoze: et iō corpus suuz et aia corpus cū
volunt resumpsit Io. 10. Potestatez hz ponendi
aiam. m. et potest. habeo iterū sumere. caz.
et hiez mortui sunt hoc non sunt ex mise-
rie: ñ ex necessitate: sz virtute: qz sponte:
et hꝫ qz cū emisit spm clamans voce magꝫ:

quod alij moriuntur nequeunt: qz ego infirmitate moriuntur. Vñ centurio dixit ayath. 25. Vere filius dei erat iste: et ideo sicut sua virtute potuit alios suos: ita sua virtute recepit eos. et ideo dz: qz resurrexit: & non qz fuit insciatus ab alio ꝑbo. Ego dor. et sopo. suz. et ego resurgo: in est hoc contra nñ ei qđ dz actuñ. 2. Nñe resuz resuscitauit deus Sam et pz resuscitauit eñ: et filius: qz eadez est virtus ꝑris et filij. **Secundo** differt qñtuz ad vitaz ad quã resurrexit. qz ꝑ ad vitaz gloriosaz: et incorruptibilez. apost Vo. e. xpc. re. a mor. ꝑ gloriaz ꝑris Alios ad eandez vitaz quaz ꝑus habuerant: sicut pz de Lazaro. et de alijs. Io. differt qñtuz ad fructuz et efficaciaz: qz virtute resurrectionis ꝙ resurgit omes. ayath. 25. Multa corpa. scoꝝ q dormi. surrexit. Apost. 1. Cor. 15. Vñ ꝑus resur. a mor. ꝓmi. dor: qz vide qz xpc ꝑ passionez ꝓuen ad gliaz huc. ze. Nonne sic oportuit. patiꝑ. et ita intra in glo. suaz. vt doceat nos gliter ad gliaz ꝓuenire possumꝰ: actuñ. 14. Ꝑ mul. tri. oz nos intra. in reg. dei. Io. differt qñtuz ad tempus: qz resur

. ⊢ bñ.

rectio alioz differetur vsqz ad finez mūdi: ñ alīq
bz ex ꝑmlegio aīe q̄edatur: vt beate virgini: et
vt ꝓ̄ creditur bō Johanni euāngeliste &z ꝯ
resurrexit tercia die: cui⁹ cō est: et resurrectio et
moz⁹ et natiuitas ꝯ fuit ꝓ̄t nr̄az salutez: et
id tūc volunt resurgere q̄si salutē nr̄a ꝓficeret
Dū si statim resurrexisset non fuisset creditū.
ꝙ fuisset mortuus Item si multuz distulisset di
scipli non remansissent in fide: et sic nulla vti
litas fuisset in passione sua ꝓ̄ Q̄ne vtili. in
sanct⁹. in. Dū descen. in corrup: et ideo die tercia
resurrexit: vt crederetur mortuus et vt disci
puli fidem non amitterent ¶ Possumus aīt
ex hiis. iij. ad nr̄az erudicōez accipe ꝓ Primo
vt studeam⁹ resurgere ſp̄ialiter a morte aīe q̄d
meruerim⁹ ꝙ pcm: ad vitam mistice q̄ habe
tur ꝙ p̄nāz Apost Ephe. ii. Surge q̄ dor. &c.
a moz. & illuminabit te &. Et hec est resurrectio
1a ꝑ. Apoc. 20. Beatus q̄ hz partez in re. ꝑ. 2o. ꝙ
non differam⁹ resurgere vsqz ad mortez sz cito:
qz ꝯ resurrexit tercia die &c. h. Ne tardes qñ.
ad dñm. et ne differ. de die in diez &c. qz non pote

rie cogitaze qne ptinet ad salutez infirmitate
gratuitu Et qz ecia perdit partez oim bono-
riu qne sunt in ecclia: et multa mala meriu
ex pseueranca in pcto Dyabolus ecia quito din
eue possidet: tanto difficilius dimittit vt dic
Beda. Ps. vt resurgam ad vitam meritis
lem: vt. 6. non iteru moriam. i. in tali oppos
to: qz vltra non pccm. Vo. e. Dr resurr. ex mor:
iam non mori: et c. et infra. Ita et vos existu.
vos mortu. ydez ee p. vinen. aut deo in xpo ihu
Non regnet pccm in vest. mor. corp. vt obe.
qupisc. eius: sed nec exhibe. membr. via iz
ma iniqta. pcto: sz exhibete vos deo: tanq ex
mortu. vinen. Lc. vt resurgam ad vitaz no
uaz et gloriosaz: vt. 6. vitem oia que puc fu
ant occasiones et ca mortis et pcti Vo. e.
Quo xpus surrex a mortuis gl. pris: ita
et nos in nouitate vite ambu. et hec noua vi
ta est vita iustitie que inouat aiaz et pduc
ad vitam glorie Amen.

Scendit ad celos: sedet ad dextra
dei pris omipotentis Post ds resurrectiones

oz crede eum ascendez qua in celuz ascendit die
.q. et ideo dicit ascendit &c. Circa quod debet
notare .z. primo .d. qd sunt sublimiter rationabi
et virtuliter sublimes quidez sunt: qz ad celos
ascendit. et hoc .z. exposito primo supra omnes
celos corporeos. apost Epse .q. Ascendit supra
omnes celos et hoc primo meruit in quo Nam
antea corpus terrenum no erat unum in terra in
tua vt eciaz adam fuit in paradiso terres
tri. Secundo. ascendit supra omnes celos spuales .d. nab.
spuales. Epse .i. Constituens illum ad dex
ter. su. in celest. supra omnez pncu. & potest. et
vir. & dnacu. et omne qd no. non solum in hoc
seculo. sz eciaz in futuro: et oia subiecit. sub pedi.
eius. Tertio. ascendit visz ad sedem pris Dan .vii.
Ecce cum nubibz ce. qsi filius hoim venit. & visz ad
antiquum dierum pvenit. et assistebant Et dixit
qdez resurr postqm locu. est eis assumptus est in
ce. et sedet a dext. dei. Non aut accipitur
in deo dextera corporaliter sz metaphorice:
qz mystica dicit dicitur sedere ad dexteram
pris .i. ad equalitatez pris Sz qm homo

sedet ad dexteram ꝑris .i. in potioribz bonis.
hoc nūt affectarunt dyabolus Isa. xiv. In cē.
ascen. sup astra dei exaltabo sol. m. sedebo
in mon. testi: in latebris aglom⁹ Ascen. sup
altitu. nubi. simi. ero altissimo Sed non
supnent ī ꝓpē. io dr̄. ascendit in cē. sedet
ad dextē. ꝑa. pē. Dixit do. do. m. sede a dex.
meis Secundo ꝫ ascensio fuit ēonalis qz ad
celos. et hoc ꝑpt. ꝫ. Primo qz celuz debebat
ꝓ ex sua nā. Naturale. n. est vt vnūqdq;
reūtatur vū trahit originez Principiū autez
originis ē est a deo q̄ est sup oia Io. 16. Exiui
a pr̄e & ve. m mūd. iterum relinq̄ mūd. et vado
ad pr̄em Io. 3. Nemo ascen. in cē. nisi q̄ descen.
de ce. filius hoīs q̄m est in cē. Et hiez sēi in ce
luz ascendant non tū sicut ē. qz est sua vir
tute: sēi vī attracti a ꝓ tan. 1. Trahe me
post te. Vel ꝑt dici: qz nemo ascendit in celuz
nisi ꝓpter: qz sēi non ascendunt in mēbrum
sunt membra ē q̄ est caput ecclie Math. 24.
Vbicunqz fuit corpus illuc congregabo. et aq̄le
2°. debebatur celuz ē ex sua victoria Naz ē

est n mūdūz nr̄ssnē ad pūcūdūz cū dyā.
et vicit eū et ideo merent ēxaltari sup oia dpr.
3. Egolvici et sedi cū pr̄e meo in throno emē
.7°. ex sm humilitate nulla. m. humilitate est
ata magna sicut humilitas p̄ gm cū esset de
us volunt fieri homo et cū esset dūs volunt
formaz serui accipe fcūs obediens usq ad mo:
tez vt dicit3 ad Phil. 2. et descendit usq ad infer
nuz: et ideo merent exaltari usq ad cē. ad se
dem dei Nam humilitas via est ad exaltacē
Luc. 14. Qui se humiliat exalt. Eph. 4. Qui
descendit ipe est et j ascen. sup oīes et. Ter
cio ascensio fuit utilis. et hoc ip̄tuz ad. 7°.
Primo ip̄tuz ad ductuz Nam ad hoc as
cendit vt nos duceret. sicut rēsurrexit vt
nos resurgere faceret: ita ascendit vt nos duc
ret. Nos. m. ne seiebamus viaz sz ipe ostendit.
Michee. 2. Ascendit iter pan. am eos. et vt nos
assecuraret de possessione regni celestis Io. 14.
Vado parare vobis locū. 2°. ip̄tuz ad securi
tatez. ad hoc. m. ascendit vt interpellaret p
nobis. Heb. 7. Accedens p semetipm ad deū

sem̄p

semp bnuent ad nterpellandu3 p nob⁹.
.1.so.2.Advocatū habe. ap̄ ꝓtem ꝛc. ꝑ. ℨ. vt
ad se corda nr̄a traheret Math. 3. Vbi thes.
tu. ibi est et cor tuū. vt ꝙtenam⁹ tpalia. Apo.
col. 3. Si consurr. cuz d̄o: q̄ surr. sunt q̄ute
v̄ d̄o est nr̄ dep. dei se. q̄ne surr. sunt sapite
non q̄ sunt sup terram.

Ad venturus est nr̄ dicare vnos et mort.
Ad officiū regis et dn̄i spectat nr̄icare.
puer. 16. Rex q̄ sedet in solio nr̄icij dissipat
oē malu3 intuitu suo Rma ch̄p̄ne ascen
dit in celu3: et sedet ad dexteraz dei sicut
dict dn̄s. manifestū est q̄ spectat ad eū nr̄
dicū Et id in regula catholice fidei q̄fite
nr̄: q̄ venturus est nr̄icat. vnos et mort.
Hec verba dic̄unt angeli Actu. 1. H̄ ihesus q̄
assupt. est a vo. nr̄ ꝛc. sic veni. q̄ne admō
vidist. eū euntez in ꝛc. Sunt aūt. ℨ. cōsid
randa de hoc nr̄icio. i. est forma nr̄icij.
2m. est q̄ nr̄icū h̄ est tm̄endū. ℨ. est q̄liter
ꝓparenl nos ad h̄ nr̄icū Quo ad form
nr̄icij. ℨ. Circa. 6. q̄ut sit nr̄dep. q̄

mdicandi. Deinde sit. Nihil autez est mdep
Act. 19. Ista est ergo constitutus est a deo mdep vi
nor et mortuor sive accipiamus p mortuos:
ptoret. et p vivos recte viventes: sive p vi
vos adhuc illos qui tunc vivent: et p mor
tuos omnes qui mortui sunt Est autem mdep
non solus magnus deus sed etiaz magnus homo:
et hoc patet. H. Primo quia necessarium est vt im
dicandi mdicez videant Divinitas aut essentia
delectabilis: q nullus pot sine gaudio cam
videre et ideo nullus damnatus potuit cam
videre: quia tunc gauderet. et ideo nece est vt appa
reat in forma hois vt ab omnibz videat. Io. v.
Potestatez dedit ei facere: quia fi. ho. est. Ze. quia ipse
mezimt ho officium sedm q homo Ista. n. sedz
q homo fuit immste mdicatus. et ego hoc dei
ceat cui mdicez tocus mundi Iob. 35. Causa
tua quasi impij mdicata est: cam mdicium
recipiet. H. vt asset desperacio ab hoibz si
ab hoie mdicant Si. n. solus deus mdi
caret hoies interciti desperarent. Luc. 21.
Videbunt fi. hois ve. m mbe. Judicandi vi

indicem

est

ſunt oñes hoiet ꝙm ſunt fuerũt. et erunt
apoſt. 2 Corm. h. Oñes not mani. oz aũ tri.
ꝺ vt reſt. dms. ꝯſa corpo. ꝑpt ꝙeſit: ſme bo.
ſme ma. Eſt aũt ſic dicit ꝙrego. ꝙadrup
dria inter mdicandos. aut. n. mdicandi
ſunt bom aut mali Malozo aũt ꝺ daz qdẽ
nabuntur ſz non mdicabũt. ſicut mfide
les: ꝺ ſz facta nõ diſcernent. ꝙz ꝺ nõ credt
raz mdica. eſt. vt Ri ſo. z. Qmdaz ꝺ qdem
nabunt. mdicabunt. ſicut fideles ꝺ dec
ſerũt cuz ꝑco moz. apoſt. to. e. Stipend.
ꝑia moꝛt ſon. n. excludent. a mdicio
ꝑt fidez quaz hñeznt Bonoz ecraz ꝺ di
ſaluabunt. et nõ mdicabũtur. ꝑaupes. h.
ſtũ ꝑt dcz. ꝺ mmo alioꝛ mdicabunt. vi.
.19. Vot ꝺ ſcen. eſtot me m xpo. eũ ſede.
ſilnẽ hoiẽ m ſede mageſt. ſue: ſedebitis
et vos ſup ſedes duode. mdican. ꝙy. tri.
bus iſrael. Quod ꝙndez non ſolnz mtel
ligitur de diſcipulis ſz ecraz de oĩbz ꝑuꝑ
ibz: alias ꝑdunt ꝺ ꝑplẽ alijs laboꝛant
non tñ de nõ alioꝛ ꝑ io intelligendũ

bñ.

.8.2

est eciaz de omnibz sequentibz aplos et de apls
cis vnis ꝙ deo apost .1. ¶ozm. 6. An nescitis
ꝙm ange. mdica. ysa. 3. Dñs ad mdi. dem.
cuz sembz ffis sm. et ꝓmca. emé ¶ mda
nt mdicabmtz et salnabmtur. 6. mo
rientes m mstica Licz. n. m mstica de
essent. ocupacõe tm temporalm in a
lapsi sunt et io mdicabntz sz salnabntz.
Judicabntz nt de oibz factis bonis et ma
lis Eccl. 11. Ambula m vijs cordis tui: et
scito ꝙ ꝙ omnibz his: adducet te deus in
mdicium Eccl. 12. Cuncta q̃ fiunt adducet
deus m mdi. ꝙ oi erato sme bo. sive ma.
sit. De verbis eciaz ociosis ayath. 12. Omne
vbum ociosum ꝙd locu. fuerint ho. redd. rõez de
eo m die mdicij De cogitacõibz Sap. 1. In
cogitacõibz impy interrogacio erit et sic
ꝓz fõz mdicij Est autez mdicm illud tmẽ
dum ꝓt. nñ. ꝓ rio ꝓt mdicit sapiaz Dic
.11. omia et cogitacões et loquelas q̃ oppõit
sm sia mda q̃ apta sunt oculis eius vt
di hebre. 4. Jnuit. 16. Omne vie hoim pu

tent oculi eius. ipe erat sicut verba mea
Sup. 1. Auris tua audit cor ipsum cogita
tiones meas Jere. 17. Omnia nuda sunt et
aperta. Ecce Deus magnus et non intelligimus
numerum annorum eius Job. 36. Item ipse est
in altis. qz sit creatura extra eum Eccli. 43. Pugnabit cum illo orbis terrarum et non stabunt et io dicebat Job. 26. Ecce sit nubes quam dissipabit. et
ipse. Si ascendero in cel. tu illic es: si descend. ad
infer. ades. Ps. Item ipse infallibiles instituit
Nunc. m. est tempus nunc: sz tempus futurum
erit solus tempus instituit Et io nunc est tem
pus nunc nim: sz tunc erit solus tpe Dei pe. Unz ac
tepo tempz ctpo instituit. mdr. Prou. 8. Zelus
et furor viri non parcet in die vindicte: non acq

.8.3.

eſſet cum ſpō pcedz: ñ ſuſcipiet pcedepcō dona
plurīa. ℔ ℣t mdicit ꝛeaz Aliter. n. appare
nſtuē: ꝙz dulcis et delectabilis. ſſa. 33. Regez
m decōre ꝟidebunt. aliter mahē ꝙz ꝛeatus
et exudelis mtiū ꝟt dicant montibz cadi
te ſup nos ℭ abſcondite nos ab ꝛa aſpn ꝟt dr
apoc. 6. Hec aūt ꝛa nō dicit m deo cōmodez aū.
ℨ effectuz ꝛet. pēnā. 6. pcōzibz mflictā. 6. eter
nalez Origenes ℭ ñ augustē erūt pcōzibz
ꝟt m mdicio deſup erit mdep ꝛeatus ℭ.

.1bū. **Contra** hūc antez timorez debem. mj. hē
re remedia ꝑ ōnīa eſt bona opacio. apoſt. Jo. 3.
Si nō tuā pōtatez: ℣onīa fac: et habebis
laudem ex illa. 2m. eſt cfeſſio et pēna de cōmiſ
ſis ſm qna. 3. Deūt eſſe. 6. Dolor m cogitacōe:
pudor m cfeſſione. et acerbitas m ſatiſfacōe.
ℨ ijndez exoriant pēnaz eterna. 3. eſt elēmo
ſina ℨ oīa mūdal Luc. 10. facite ſb. ann.
de mam. iniqt. Ut cū deſt. rece. dor m eter.
taber. 4m. eſt charitas. 6. amor dei et pxīm
qui quidem charitas operit mltitudiez
pcōz ꝟt dicit. 1. pe. 4. et pō. 10.

Ad̄o m ſpm ſcm Sicut deꝰ eſt v̄
bꝰ deꝰ eſt filiꝰ deꝰ ſicut v̄bꝰ hoīs eſt
q̄ceptio mtellectꝰ Oꝛ q̄ꝛ homo hꝛ v̄bꝰ mor
tuū. ꝟ. ſñ homo cogitat q̄ debet facē ſꝛm̄ no
lmtatꝰ faciendi nō adeſt ei: ſicut ḡ̄ homo cre
dit et nō operatur. fideꝰ emꝰ dꝛ mortua ꝟt
dꝛ ſac. ꝛ. Verbꝰ aūt deꝰ eſt vimū. hēb. q. Vi
uꝰ eſt ſermo deꝰ et ad neceſſe eſt q̄ deus hꝛat
ſcꝰ voluntatē et amorē. vñ Aug. m lib.
de trini. Verbꝰ ꝯd imſimare mtēdm̄
cū amore notica eſt. Sicut aūt verbꝰ deꝰ
eſt filiꝰ deꝰ. ita amor deꝰ eſt ſpūſcūs et im
de eſt q̄ tūc homo hꝛ ſpm̄ſ. ſñ diligit deꝰ
apo. vo. h. Charitas deꝰ diffu. eſt in cordi. n.
p̄ ſpm̄ ſcm̄. q̄ datꝰ eſt no. **Fuerunt** aūt ali
q̄m q̄m male ſenerentes de ſpm̄. ſc̄o dꝛxūt
q̄ erat creatura. et q̄ erat amor p̄ris et filio
et q̄ erat ſanctꝰ et miſtꝛo deꝰ et deo ſcī ad
mmouendū hoꝝ errores addiderūt ꝯnxū
ba m alio ſymbolo de ſpm̄. ſc̄o Dimiꝰ eſt. q̄ hꝛ
ſunt alij ſpūtꝰ. ꝟ. angeli ſunt tū miniſtꝛi
deꝰ. ſcdm illud apoſt. hēb. i. Omēs ſunt admi

.e.ij.

ſpūs. ſz ſpūs. Dūs eſt ꝺo. ⁊ Spūs eſt ꝺeus. et apo. 2. Cozm. 3. Dūs autez ſpūs eſt Et mde eſt q̄ eſt ſpūs ꝺn̄i ubi libertas. vt ꝺr. 2. Cozm. 3. Cui vo eſt qz fac̄ ꝺilige ꝺeū et aufert amoꝛez mūꝺi. et ideo ꝺr in ſpūm ſcm ꝺnm. ℣. eſt qz in hoc eſt vita aīe q̄ unit ꝺeo: cū ipſe ꝺeus ſit vita aīe ſicut aīa vita coꝛpoꝛis ꝺeo aīt cū unit ſpūi. ⁊ amoꝛez: qz ipe eſt amoꝛ ꝺei: et io vnificat ſo. s. Spūs eſt q̄ vnificat. vn̄ ꝺr. et vnificantez. ℣. eſt q̄ ſpi. ſcūs eſt eiꝰdez ſubſtancie cū pre ⁊ filio: qz ſic filius eſt verbum pris. ita ſpi. ſcūs eſt amoꝛ pris et fily et io pcedit abutroq; Et ſicut verbum ꝺei eſt eiꝰdez ſubſtancie cū patre: ita ⁊ amoꝛ cū patre ⁊ filio et io ꝺr Cum eo pre filioq; pcedit. vn̄ et ꝑ hoc pz q̄ non eſt creatura. ℣. eſt q̄ eſt equalis pri et filio ſpūs ad cultum ſo. c. Deū adoꝛato. adoꝛa. in ſpi. ⁊ ꝺeū. Math. vlt. Docete oēs gētes. bapti. eos in noīe patris et filij ⁊ ſpi. ſ. Et io ꝺicitur. q̄ cū patre ⁊ fi. ſimul adoꝛa. ℣. ꝑ q̄ ꝺ manifeſtatur q̄ ſit equalis ꝺeo eſt: qz ſancti ꝑphe

⁊ pter

locuti sunt a deo Constat aut ꝙ h spiri. nō
esse deus non dicitur ꝙ pphete sm̄ mt locu
ti ab eo Sed Petrus dicit .2. pe.1. ꝙ spi. scō
m̄ spirati locuti sunt scā dei Vnde Isaie. 48. Do
minus deus misit me & spūs eius hic dr Om lo
cutus est ꝙ pphetas Dicendo aut destruūtur
duo errores. error .6. Manicheoꝝ qui dicūt
ꝙ vetus testamentum nō erat a deo qđ falsum
est: qz ꝙ pphas locutus est spi. scūs. Item error
pusilli & montani qui dixerunt ꝙ pphe nō sūt
locuti a spūsco sz qm̄ amentes Proficiunt
aut m nobis multos fructꝰ a spi. scō. Prio
qz purgat a pctis Cum deo est: qz cum deo est
refici cui est gaudere Via autez creatur
ꝙ spūs sanc: qz oia ꝙ vpm facit deus. Deus. m.
diligendo suas bonitatez cat oia. Sap. 11. Si
ligne oia q̄ sunt & Dio. m. q. de dini. no. Dum
mus amor non punit eū sine grauiter esse.
Oportet q̄ ꝙ cordi hoim ꝙ p eum destructa
reficiantur a spi. scō ꝙs. Emitte spūm. t. et
creē. & renoua. fa. terre. Nec mirū. s. spūs ꝙ
git: qz oia pcta dimittunt ꝙ amorez Luc. 7.

Dnus assumt ea pec. mul. qm̃ dilect. mul.
qm̃ ipe. io. Omn̄a delicta operit chazi. Item
.i. Pe. q. Chazi. opt. mul. pdore. 2o. illu
miat intellectuz: qz oia qnt scimꝰ a spi. sc̃o
scimꝰ Io. 14. Paracli. ſſ. qm̃ mittet pat̃
m nore. m. ille vob̃ do. oia: et suggerꝫ vo.
oia quecuqz dixꝫ vo. Item .i. Io. 2. Unctio do
cebit vos de hiz. H. inmat ꝯ q̃ damn̄ oꝝ
q̃ maꝛe mandata Dei nullus. n. posset serua
re mandata Dei: nꝫ amaret Deuz Io. 14.
Si qs diligit me: ser. m. seruabit. Spūs
aũt scūs facit amare deū: ideo inmat Eze.
36. Dabo vo. cor. nouū et spūm no. in
me. dest. H Et faciaz vt in pre. m. ambu. et
iudi. m. custo. et operemini. 2o. confirmat
spem vite eterne: qz est sicut pignus hꝛe
reditatis illius. apost. Ephe. 1. Signati
estis spū promissi. sc̃o qui est pignꝰ hereꝛ. nost.
Est. n. spes arra vite eterne. Cui ideo est: qz
ex hoc deletur vita eterna hoi. mortuz est
citur filius dei. ex hoc fit p hoc q sit similis
& assimilat̃ autez aliquis & p hoc q hꝫ hoc

H Et auferaz cor lapi. de carne vest. et dabo vob̃ cor carneū:
et spūm meū ponaz in medio vestri.

ſpm̃ ꝺ ꝯ eſt ſpr. ſcm̃ ⁊ apoſt. Ro. 8. ſ. Non. n.
accepiſtis ſpm̃ ſeruitutis ⁊terq; in ti. ſꝫ accepiſt.
ſpm̃ adop. fili. in q̃ clamam⁹ abba ꝓr. Ipſe
.n. ſpūs teſtimoñ reddit ſpūi nr̃o q̃ ſum⁹ fi
lij dei et Gal. 4. Quñ autẽ eſtis filij dei
miſit deus ſpm̃ filij ſui in corda nr̃a clam.
abba ꝓr. ſ. q̃ſulit in dubijs: et docet nos
que ſit voluntas dei. apoc. 1. Qui hz an. aud.
audiat; quid ſpūs. dr. eccie Iſa. 40. Audia tu
Sanctam eccleſiaz ⁊ ſſi magiſtrum.
catholicaz Sicut videm⁹ q̃ in uno
hoie eſt una aia et plura corpa: ⁊ tm̃ ſunt di
uſa membra ꝯpti: ita eccia catholica eſt u
nuz corpus ⁊hz diuſa membra dia aut que
hoc corpus ꝑficiat eſt ſpūs. ſcūs. et io poſt
fidez de ſpūs. ſcō. mbra credere ſcam eccleſiaz
catholicaz. Vñ additur in ſymbolo. ⁊ cam
eccle. catho. Circa q̃d ſcundū eſt q̃ eccia eſt
idem q̃ congregatio. Vñ eccia ſcā idez q̃ congre / eſt
gatio fidelium ⁊ quilibet ꝑtus eſt ſicut
mẽbrum ꝯpti eccie: de qua dr̃ Eccle. vlt.
Appropiate ad me midocti ⁊ congregate vos

m domꝰ discipline Hec aũt ecclia scꝫ hz. qꝫ: qdicꝫ: qz est vna: qz est scꝫ: qz est catholica. v vñsalis: et qz est fortis & firma Quãtz ad ꝓmũ sciendũ est. qꝫ hz dicũt hereticꝰ dicũt se tãt admittunt: non tñ ꝓtinẽt ad eccliaz: qz sunt dimsi m parte. sz ecclesia est vna Cant .6. Vna est columba mea ꝑfecta mea. Caussatur aũt vnitas ecclie ex .iij. ꝓpõ ex vnitate fidei Omnes .n. ꝑtes ꝗ sunt de corpore ecclie vdez ecclia dicunt .i. Corin .i. Scripm dicatur omnes et nõ sunt nisi. scismata. et Ephe. q. Vnus deus vna fi: vn. bapt. 2c. ex vnitate spei: qz omnes firmati sunt in vna spe ꝓmittendi ad vitaz eternã & t ideo dicit apost. Ephe. q. Vnũ corpꝰ vnus spũs sicut voc. estis in vna spe vocationis vre. Tc. ex vnitate charitatis: qz omnes quecũtuntur in amore: & ad invicez in amore mutuo 2c. 15. Charitatez qnã dedista nr̃i dedi eis ut sint vn. sicut et nos vn. Si. ergo manifestatꝫ aũt hmõi amor si verus est: qñ membra ꝑ se invicez sũt solicita: et qñ invicez cõpatiũtur Ephe. q. In charitate radicati et fundati vt possitis cõprehendere cũ omnibus sanctis qd sit caritas xpi:

eq̄ q̄ne totū corpꝰ ꝯuenq̄nz et ꝯpactuz per
oēz n̄aturaz subnistracionē: sc̄dm̄ mensurā
vnius cuiusq̄z membri augmentuz corpoꝛis
facit in edificacōez sui in charitate: quia q̄
libet de tra sibi collata a deo dēt p̄ximo seruire
vñ milla debet q̄tumc̄ ꝛ̄ pati ab ista ecclia
abiici et expelli: q̄ nō est ꝛ̄ vna ecclia in q̄
habēt salutē: sicut eq̄ archaz nō nulla
saluari potuit. **Circa secūd** sciendū q̄ ꝛ̄ ecclia
alia q̄gregacio q̄ malignancium. p̄t. Odiui ecclie
q̄z malignan. ꝛc. sed hec est mala ecclia vō p̄
est scā. apost. 1. corīth. 3. Templuz dei sanc est
q̄d estis vos. vñ dr̄ scam ecclaz Seificatuz aut
fidelē hui⁹ q̄gregacōis eq̄. 3. p̄mo. n. q̄
sic ecclia cuiz q̄secratur materialiter lauat̄.
ita ꝛ̄ fideles lotu sunt sanguine p̄ dñm. 1. Dilec̄
nos ꝛ̄ la. nos a p̄cīis nr̄is. in sanct. suo. Deb.
vt̄ Jesus vt seificaret p̄ suū sanct. ppm. 2°.
eq̄ unctione: q̄ sicut ecclia unctuz sic ꝛ̄
fideles spūali unctione ungūtur vt seificen
tur. aliaz nō essent dom̄ p̄t. n. 1 dez est
p̄ unct⁹ hic aut unctio est gra spūs. 2 corīth. 1.

ꝯpactez in

Tres partes hēt ecclia.

Rudrupit noē deut. apost. 1. Corm. 5. Sci
frati estis m no. do. nost. ic. ꝑ. z. ep mhi
tatē trnutatis Nam vbicūq deus habitat
locus ille sanctus est. Vñ genes. 28. Vere locus
iste scūs est & ꝑ. Domū tuaz decz sāt. do. ℓo. ꝑt
inocatēz dei sere. ℓ. Tu aūt m no. et do. et ñ
tm. in. est sup nos Canendū est q̄ ne post tales
scisticacionez polluamur aliaz uiaz que tenpluz
dei est. ꝑ pclm: apost. 1. Corm. 3. Templ
dei sanctū. Disp det illuz deus Cum. z. secundo
est q̄ eccia est catholica. 1. Vlt. Dño ꝑtuz ad
locū q̄ ℓ p totū mundū cōm donatistas Vo. 1.
fidē eccia annciat m uni. mundo ayaze. Vlt.
Emittes m mundū uni. ꝑdi. cuncti. di cre. Vñ
antiq̄tus deus erat notus tm in iudea. nūc
aūt p totū mundū. Det aūt hec eccia trcs par-
tes. Una est in terra. alia ℓ in celo. z. est in p̄
gatorio. 2o. est tmūsalis ecclia ad q̄dez
hoīm: q̄ nulla abiciet. nec dns ℓ in semi
ℓ masculo ℓ in fcia Gal. 3. Non est masculo
nec fcia. 4. est tmūsalis ecclia ad tempꝰ
Nam alibi dixerūt q̄ eccia debet duraze usq̄

ad ultiū tempus. Sed hoc est falsum: qz hec ecclia
incepit a typo abel et durabit usq; ad finem
seculi Matth. vlt. Ecce ego vo. sum omni. die.
usq; ad cōsummacōem ste. Oz post cōsummacōem sclī
remanebit in celo Cum. Q. secundū est. q.
eccla dei est firma domꝰ unit dicit firma. pro
hz bona fundamēta fundamentū unit eccle
principale est p. apost. 1. Corm. 3. fundamen
tum aliud nemo. pōt ponē prē. id qđ po. est qđ est
p̄ xpus Secundarium fundamentū sunt apli
et eorp doctrina: et id firma est. Vñ in apoc.
dr qp emitate hēbat. pp. fundamenta et erāt
ibi scripta nōia. pp. apostō. apoc. 21. et inde
est qđ dicitur. eccla uplica Exinde certū est. q.
ad sic standū firmitatē hui eccle beati petri
dictum est verbo. 2o. apparet firmitas domꝰ
signata non pōt destrui. Eccla unit nūq̄
potuit destrui Nec a psecutoribꝰ nos psecu
cōibz duxantibz magis crescunt: et q̄ caz psequ
bantur: et qđ ipa psequebatur deficiebant.
Matt. Qui ceciderit sup lapidez istū cōfringe
tur. sup quez vero ceciderit cōteret eum Nec ab

exorabilimo ꝗ̃to magis ecclie surrexerit tanto magis veritas manifestata est .2. Thi.3. Homines mente corrupti reprobi circa fidem ꝛ vltra nō proficient ꝛc̃. Sic a temptacionibꝫ demonii ecclesia .m. est sicut turris ad quam fugit q̃libꝫ pugnat ꝙ dia. ꝓ. 18. Turris fortissima ē dñs. Et ideo diabolꝰ ꝑcipue conat ad deprimendū eam sed nō prevalet qz dñs dixit Matth. 16. Et pz. misc. nō prevalebunt. adhuc. exp. si dicat Bellabunt adhuc: sz nō prevalebunt Et nisi est q̃ sola ecclia petri in cui⁹ partes venit tota italia dñi discipuli interrentur ad ꝓdicandū sentz fuit firma ni fides eius in aliqua partibꝫ vel nulla fides sit vel sit corrupta multis erroribꝫ. ecclia tñ petri ꝛ fides viget ē ab erroribꝫ nūda est Nec mirū qz dñs dixit petro Luc .22. ego rogaui ꝙ te ne. vt non deficiat fides tua.

Doctores dicunt Sicut in corpore naturali quando vnū membrū cadit in bonū totum corpus: ita in corpore spūali. ecclia Et qz omnes fideles sunt vnū corpus hoc. vnū alteri dicatur Apost. Ro. 12. Simili

amit

ant alter alterum membra. Vñ et inter alia
credenda que tradiderunt apostoli est q̃ ecclia ho
noꝛ sit in eccl̃a. et hoc est dicit̃. Credo eccl̃iam
nez **Inter alia** ꝑ membra eccl̃ie ꝑncipale
membꝛum est xp̃s: q̃ est caput. ephe. i. Sp̃s
dedit caput sup̃ omnem eccl̃iam q̃ est corpus ip̃
sunt Bonum ꝯ xp̃i dicit̃ oibz ꝑtinẽt sicut xp̃s
capiti oibz membꝛis Et hec dictio fit ꝓp
sacrã eccl̃ie in q̃bz operatur virtus passionis ꝑ:
que operatur ad gꝛerendã gꝛiã in remissiõ
pcꝛoꝝ Hinoꝛ aũt sacramenta eccl̃ie sunt. .7. sacra
ta eccl̃ie
Primum est baptismꝰ q̃ est regenꝛatio quedã
spualis Sicut. n. vita carnalis nõ potest hẽ
ri n̄ homo carnaliꝛ nascatur. ita vita spua
lis vel gr̃e non pot̃ haberi n̄ homo renasca
tur spualiter Hec aũt genꝛatio fit ꝑ baptis
mũ Io. 3. Nisi quis re. fuit ex aqua et sp̃o.
sc̃o: nõ potest introire in reg̃ dei Et est sci
endũ q̃ sicut homo nõ nascit̃ n̄ semel. sic
et semel tm̃ baptizatur. Vñ et sancti addi
derunt: Confiteoꝛ unũ bap. Virtus aũt bap
tismi est q̃ purgat ab oibz pcis: et gr̃am

.9.

ad culpaz et ꝑtez ad pena et inde est ꝙ milla
ꝑna mipō baptizatis ꝙntūcumqz fuerint ꝑca
torie et si statim moriantur ꝑ baptismuz
imediate uolant in vitaz eternaz Inde est
ecia ꝙ hiez soli sacrdotes eo offerio baptizēt.
eo necessitate tū cuilibz hiez baptizare: ser
nata tū forma baptismi que est Ego te bap
tizo in nōie ꝑris et filij ⁊ spūs scī Sm̄ at
hoc sacramentū virtutez a passione ꝺ̄ Vo.
.e. Quicūqz baptiza. in. m ꝺ̄ re. m moz.
ipm̄ bap. in. Et inde est ꝙ sicut ꝺ̄ fmt
tribz diebz in sepulcro ita fit trina imersio
in aqua **Secūd** sacrm̄ est confirmacio.
Sicut .n. in illis qui corporaliter nascūt.
necessarie sunt vires ad operandū: ita spū
aliter renatis necessariū est robur spūs. scd.
Vñ et apli ad hoc ꝙ essent fortes receperūt
spm̄ s. post ascensū ꝺ̄ Luc .24. Vos aūt sede
te in ciui: quousqz induamini virtute ex al
to ꝺ̄ ait robur confertur in sacro confirma
cōe Et id illi qui habent curaz pīoz debent
multuz ee solliciti ꝙ confirmentur: qz in

. Hbū.

cfirmacõe conferetur magna gra. Et si de
cõdat maiozi hẽt efficaz cfirmatiuũ ip̃m cõ
cfirmatiuũ: ꝙ hic hñt pluũ de gra. Tertii
sacrm est eucharistia: sicut .n. in vita cõis
post q̃m homo est: et uiuere sñ̃ps sit necessariũ
est ei cibus ut conseruetur & sustẽtetur.
Ita in vita spũali post habitũ robur necess
sariũ est ei cibus spũalis ꝙ est corpus ẽ.
Io. 6. Nisi manducaũtis eã. filij hoĩs:
et bibẽ. eius sanguĩ. non hẽbi. vi. in vobis
Et ideo sñm ordinacõez eccie. omnibz ꝑsonis
semel in anno dz recipe corpus ẽ. Dicitur
tñ ꝑ mitte: ꝙ ut dz. 1. Cozm. 11. Qui man.
et bibit indigne. t. cñ q̃ scia ꝓcẽi mortalis
de. nõ est confessus: vel non ꝓpoñt abstine:
indica. sibi man. & bi. Quartus sacrũ
est ꝓma Continget. in vita cõis: ꝙ
ꝓcipz infirmatur: et n hẽat medicinã
moritur: et ita in vita spũali. quis infir
matz ꝙ ꝓcẽndi necessaria est medicina
ad recuperandã sanitatẽ Et hec est ratio q̃
offertur in ꝓma sacrõ Qui offeruntur ibz

.9.2.

∝

nnctā·tuit: qm sa·oīs mfr·t·Impīa dr
ñz. debent esse Contricio q̄ est dolor de pēo cū
ꝓposito abstmendi Confessio peōr cū mtegr
tate Et satisfactio q̄ est p bona opera ·lz.
sacrīm est eptrēma unctio In hac·m·brta
sunt multa que impedūt ꝓpt que homo
nō potest pfecte cōsequi purificacōz a peēt:
et sp multū pōt mitrare brtaz eternā: ni
sit bñ pparatus: necessarium fuit aliud sa
crīm q̄ homo ppararetur a peēt: et libera
retur ab mfirmitate: et ꝓparet ad introi
tū regn celestis et hoc est sacrīm extremel unc
cōis. Ez. pmon semp curat corporalit q̄ est:
qz forte bñ nō expedit salutī aie Jac. ij. In
firmatur q̄s in vob. nidu. ꝓsbite. eccīe: et orēt
sup eū. unguen. cū olēo in no. dō: et oratio fi
dei salvabit infirmū: et alleviabit eū dō.
et si in peēt sit remittentur ei Sic q̄ pz
qz p quinq; sacrīa q̄ prēdca sunt habentur
pfectio vite Ez qz necessarium ē q̄ h̄ sa
cra ꝓferantur p determinatos ministros:
ꝙ sunt necessarium sacrīm ordinis: cuius

nisterio hmoi sacrā dispensarent. Nec est at-
tendenda ad hoc eoz vita si aliqñ ad mala
declinat: sz vtutes ꝑ quaz vpi sacra efficacia
hent quoz vpi dispensatoꝛes sunt. apo.
·Corin·9·Sic nos existi·ho·vt mi·ꝑ te
dispensatores mi. dei: et hoc est septuz sacrz
·t·ordinis. Septimii sacrm est maximo-
niū in ch̄o si mūde vivunt honeste saluant̄.
et pūt sine pcco mozli vñe Et interdū de-
clinat quando ad venalia: qñ eoz qcn
piscencia nō fertur ex bona meditnj et si
efferatur ex tñe declinant ad mozle Per
hec aūt sacra q̄ seqñ peccatoz remissiōz: et
ideo hic statim subdit. Remissiōz pccoz p ho
ecclaz datuz est apli. Dimittere pcca Et id
credendum est q̄ mistri eccie ad quos derina-
ta hmoi potestas ab apli: et ad aplos a
ꝙ: in eccia habeant potestatez ligandi: atq;
solvendi: et q̄ in eccia sit plena potestas di-
mittendi pcca: sz q̄ datum ·t·a papa in ali-
os ꝓlatos. Sacend est eccie q̄ non solū pō-
tuē passionē ꝙ edicat̄ nobis: sz meritū

·9·3·

Vite ꝙ: ⁊ qm̃cūq; bonū fecerūt omnē ſed cōcreatꝝ
m charitate ⁊ꝓſtentibꝫ: ꝙ omnē bonū ſunt
ꝑē. ꝑticipē ego ſꝝ oim tu. te. Et mde
ꝙ qm̃ charitate ſunt ꝑticipē eſt oīe bonū ꝙd
fit m toto mūdo Sed tm̃ ſpecialit illi ꝙ
qbꝫ ſpecialit fit ād bonū ꝓximū
ꝑt ſatiſfacē ꝙ alio: ſicut ꝑz m būficijs:
ad qne plures ⁊ gregatōes admittūt aliqs
Sic ꝯ ꝙ hanc cōionē q̃ſq; duo: vnū. ꝫ.
ꝙmittꝫ ꝫ cōicatur oibꝫ. aliud ꝙ bonū vnī
cōicatur alteri. Vñ ⁊pdicti ꝓhoc ꝙ ſunt ⁊
eccīaz ꝑdūt partes oīm bonoꝝ q̃ fiūt: ꝫ eſt
maiꝰ dāmū ꝙ dāmꝫ alicui ⁊ temporā
lis Eſt eciaz aliud ꝓcmꝫ: ꝙz cōſtat ꝙ ꝓhibī
ſuffragia impedit diabolus ne poſſit nos tēp
tare Vñ ꝙm̃ ꝙmꝰ excludit ab hmōſmō ſuf
fragijs diabolus facilius ⁊mē eꝝ Et mde eſt
ꝙ in ꝑmtia eccīa eꝝ ⁊ cōicabitur ſtatiꝫ
diabolus ⁊repabit ei corporaliter.

Carne reſurrectionē ⁊pſſēte
non ſolꝫ ſanctificat eccīaz ſp̃tuz ad
ciaz: ſꝫ ⁊virtute eius ⁊reſurgent corpora nra.

Jo. 4. Quin fuisetamt ihm q̄ do. n. a moztu
is: et. 1. Corin. 15. Qui cōdēz p̄ hoiez mozt:
et p̄ ho. rēsur. moz. Et nō credimus sm fi
dez nostraz rēsurrectiōz moztuoz futuraz.
Circa ḡnaz. m̄. ōz. dēsideranda occurrit. Pri
muz est vtilitas ḡne ex fide rēsurrectionis p̄ne
mit. 2um. est ḡnalitas rēsurgentiu: q̄tuz ad
oēs m ḡeñali. 3um. q̄tuz ad bonos. 4um. q̄tū
ad malos m̄ sp̄ciali. Circa. 1. sciendū: q̄
ad. 1m. est nobis vtilis fides et spes rēsurrec
tionis p̄ Xpm ad tollendū tristiciaz ḡnaz ex
moztuoz q̄rimur. Impossibile est. n. q̄ homo
nō doleat de morte cari sui. Sed p̄ hoc q̄ spes
ruit eū rēsurrecturū multū temperat dolo
moztis. 1. Thessa. 4. Nolumus vos ign̄o. frēs de
dormi. vt nō cōtriste. sicut et cēteri q̄ spez non
hēnt. 2o. infert tmuoz moztis. Luz si
homo post moztez nō speraret aliaz vitaz
meliorez: sm̄ dubio morte ēet valde timen
da: et pcm̄ deberet homo q̄ñqz mala fa
ere q̄m̄ meminisse moztez Sed qz credimus
et aliaz vitaz melioreꝫ ad q̄d ḡnerimur post

.98.

mortez: constat ꝙ mullꝰ debet mortez tmẽ:
ñ tmore mortis aligna mala facere Heb. 2.
Vt post mortez destrueret eũ q̃ habebat mortis
imperiũ. i. dyabolũ: et liberaret eos q̃ tmo
re mortis p totaz vitaz obnoxij erant seruitu
ti. Ꝫ. reddit sollicitos: et studiosos ad bñ ope
randũ Si. n. vita hoiis esset tñ ista magna
vimiꝰ: nõ messet hoibz magnũ studiũ ad
bñ opandũ: ꝙ quicꝰ facꝛe parũ esset: eũ eiꝰ
desiderũ non sit ad bonũ determinatũ sedm
certũ tempus: sz ad eternitatez & ed ꝙ credi
miꝰ ꝙꝛ hec que hic facimus recipiemus bona eter
na in resurrectione: io studemus bona opari.
./ in .i. Cozmiꝰ. Si hac vita tm in q̃ sperantes
simus miserabiliores cẽteris hoibz. q̃. re
trahit a malo: sic. n. spes futuri allicit ad
bonũ opandũ: ita timor pene q̃ credimus
malis reseruari retrahit a malo ꝛo. e. Et
q̃cedent q̃ bo. fe. in resurrectiõez vite Cum
ma. ecce. in xe. iudicij. Cum secũd
scriptũ est ꝙ q̃ntus ad omne. quadmodũ
q̃dicio attendi pot in resurrectiõe Prima

est ad rdemptitatez corporꝫ resurrexeneꝝ: qz
rdez corpꝰ qd nūc est: et ꝑtinz ad carnez et
ꝑtinz ad ossa resurget: hz aligm dixerint q
hoc corpꝰ qd nūc corrumpit non resurget:
quod est cōꝝ apost. Dit. n. ꝑ. Corin. 15. Opz
tet corruptibile hoc indutt. incorr. et qz scꝝ
ptura dicit: q virtute dei rdez corpꝰ
ad vitaz resurget Job. 19. Vermiz istꝝ. pelle
. m. et in car. m. videbo deuz. Ihm. qdeo erit
ꝑtinz ad qualitatez: qz corpora resurgenciꝫ erit
alterꝫ qualitatis q nūc sunt: qz et ꝑtinz ad
beatos et ꝑtinz ad malos corpora erūt incorrup
tibilia: qz bona erūt semp in gla: et mali ꝑ
in pena corꝝ. 1. Corin. 15. Opz incor. hoc indu.
incor. et imor. hoc indu. imortalitatē et qz cor
pus erit incorruptibile: et imor. non erit
vsus ciboꝝ et veneroꝝ Math. 22. In resurr
rectide neq; nu. neq; nu. sz erūt sic angeli
dei in ce. Et hoc est cōꝝ indeos et sarracenos
Job. 7. Non reūtetur vltra in domū suaz
. Ihm. qdeo ꝑtinz ad integritatez. qz omēs et
bom et mali resurgent cū oī integritate

ynt ad ꝑfectez hoiꝭ ꝑtinet. Non .m. erit ibi
actꝰ vel clandꝰ: nec ät defectꝰ ꝑ post .i.
Cor.m. ih. mortui resurgũt incorrupti .i.
impassibiles: ꝑ tm ad corrumpcões ꝑtinet
.C. ꝙdicio est: ꝙ ad etatez: qz omes resur
gent in etate ꝑfecta .i. triginta trium vel
duoꝝ annoꝝ: emdo cõ est: qz si nondũ ꝑue
nerũt ad hoc nõ hent etatez ꝑfectaz. et se
nec hanc iam amiserũt: & ideo innembz:
et ꝑmꝰ addetur qd deest: sembz vo restitu
etur & phe. q. Dñs otenremꝰ omes in
vi. ꝑ. in mens. eta. ple. ℣ Circa .ij. secun
dus est ꝙ ꝑtin ad bonos erit spetialis gsta
qz sei habebunt corpora cõsubstãtialiter in gbz
erit. qz. cõdicio Prima est claritas unde
.iz. fulget. mt sient sol in reg. ptis. 2us
est impassibilitas .i. Cor.m. ih. Seiatur in
isa. surget in glo. Apoc. 21. Absterget. de. oem
lacrimã. ab oc. cor & mors ultra no erit.
negz luctꝰ: negz clamor: negz dolor erit
ultra: q ꝑmo habuerũt. Z. est agilitas
Sap. z. fulgebũt. mt & tanq scintil. in

azmudmeto diſcuerent. q̃. eſt ſubtilitas
.i. corm. ilij. Sciatur corpus aiale: surget
corpus ſpūale ſ2 non q̃ oio ſit ſpūs: ſz q̃ erit
totaliter ſpūi ſubiectuz Circa. q̃. ſeqūd.
q̃ damnatoz q̃dicio q̃na erit condigna
ratoz: q̃ erit ni cū pena ętēna: m qua
eſt. q̃. mala q̃dicio ſ2 az corpora eoz erūt
obſcura. yſa. xl. facies obſtupefacte/vultus eoz
ſtez pſſibilia lz nūq̃ corrūpant: q̃ ſemp
in igne ardebunt: et nūq̃ q̃ſumabūt. yſa.
lxvi. Vermis eoz non mo. et ign. eoz no
extin. ſtez erūt grama dia. n. erit ibi q̃s
cathenata. ꝑb. Ad alligan. pe. c. m corpe.
ſtez erūt q̃damn carnalia: et aia: et corpl:
Joel. i. Computruerūt iumen. in ſtez. ſno.

Ustum eternaz amen Comentum
ter m fuit oīm desideriozq̃ mozq̃. b. m
vitā ętēna fuit datum credendū in ſym
bolo cū dicitur. Vitaz ęter. amen. cōn. quod
dicit illi q̃ ponit aiaz interire cū corpore
Si. n. hoc eſſet verū homo ēt equalis q̃
dicit cuz bzutis: et iſti q̃ tenent illud. ꝑb.

homo cū m ho. Let non mtel. cōpar. est im.
msipi. et simi. fcm̄ est illud dia. n. hūa
na assumlatur deo m̄ immortalitate: cōpar
te aūt sensualitatis assimlat3 bestijs Cuz
ḡ credit quē ep aīa morlatur cū corpore re
cedit a dei simlitudie & bestijs comparat3.
cōn ḡ dr sap. 2. Dixerūt cogitantes hec erra
uerūt: nec videntes speraverūt
mercedē: nec iudicauerūt honorez aiaz
sanaz: vnū deus creauit homiez ad imagi
nem: et ad ymaginē simlitudis sue fecit
illū. Est aūt ꝑ ꝙsiderandū in hoc articlo:
quē vita sit vita eterna Circa ḡd sciendū
ē in vita eterna: ꝑmiū est ē homo ꝙngr
tur deo Vnaz ipē deus est ꝑmiū et fmē
dum laborē mercēs Gene. xv. Ego ꝓtector tuꝰ
et mercēs tua magn. ni. Consistit aūt hec ꝙ
mia in ꝓfecta visione. i. Corin. xiij. Videmꝰ
nūc ꝑ spē. in enigt. tunc aūt facie ad fa.
Item ꝙsistit in summa laudis Aug in. 22. de ci.
dei. Videmꝰ: amabimꝰ: et laudabimꝰ. Ysa.
xxxv. Gaudiū et letitia inuenietꝫ in ea: gra
rū actio: et vox laudis Istū ꝓfecta faciēta

te desiderij Nam ibi habebit quilibet beatus
vltra desiderata et sperata: cum hoc est: q
multu post mlta ista iplere desideriu
sui: cu vngt ad creatu faciat desideriu
hoiis Deus. m. solus faciat et in infinitu
excedit: et inde est: q non iesett in in deo
Aug. in p confess. ffecisti nos Deus ad te
et inquietu est cor nostru: donec requiescat
in te: et q sancti in pria ptate habebut
deu. manifestu est: q satiabitur desid
ru cor: et adhuc gloria expectat: et ideo
dicit Dns mathe. 24. Intra in gaudiu. Do. t.
Aug. Totus gaudiu non intrabit in gau
dentes: sed totu gaudentes intrabut in gau
diu pfs. Satiabor cu apparuit glo. t. et itez.
Quinte in bo. desi. tuus e Quinqd. in
delectabile est: totu est ubi suprabundanter
fiet. in. appetantur delectabiles: ubi erit su
ma et pfectissima delectacio: q de sumo
bono. b. deo Job. 22. Tunc sup omipotentez de
lectabit affluet. ptes. Delectaciones in dep.
tua usq in fi. Istu si appetuntur honorez

ubi erit omne honor hoiee pcipue ee xtoes
ptus ad laycos: et xpi ptus ad clericos: et v
teq; erit ubi Apoc. 11. ffecisti nos deo nro reg
nu et sacerdotes: sap. 11. Ecce deputati sunt
inter filios dei: tm si scia appetatur: ubi e
rit pfectissima: qr omne mal exeri: dem pe
ritates: et iocund bolem scientil: et iocund
volumil hee hemil: ubi eri xpa vita eterna
sap. 7. Venerunt mi oia bo. pi. eri illa p2on.
.10. Desiderii suus nros habitur. H. ee sistit
in pfecta securitate Vbi non mundo isto
non est pfecta securitas: qr qui plus hz plu
ra et magis emines: tanto plura timet:
et plusubz indiget Sed in vita eterna nul
la est tristicia: nullus labor: nullus timor.
Quer. 1. Abundancia pfruetur: malop t
more sublato. Qo. subsistit in sum beator
iocunda societate que societas erit maxi
me delectabilis: qr quilibet habebit oia bona
cum sibi beatis Nam quilibet diliget alium: si
cut seipm: et ita gaudebit de bono alterius:
sicut de suo: ysi fit vt tm augeatur augmen

tur lētia et grandiū mul ꝗtus est grandius
dim ꝑē. Sicut lētam. dim habi. est m te. Hec
aūt que dā sunt et multa meffabilia hē
bunt scī qui erūt in ꝑna Mali sc̄ qui erūt
in morte eterna nō mimā hēbunt de dolore
e pena qm̄ bonū de grandio et gria Expurge
ratur aūt pena corp: ꝑ. ep separacōe dei et
dim bonorū: et hec est pena damni que ēt
det alīsiom que pena maior est ꝙ pena sēn
sus ꝙath. zh. sunt alēz sermō eiscite m te.
expte. In vita. m. illa mali hēnt tenebras
interiores. ō. pcā: sz tūc habebunt exteriores. 2o. ep remorsū q̄scie ꝑē. Ergo
am te estatuaz q̄ faciez tuā. sap. 4. Pre an
gustia spūs gementes: et tū hec pna et
gemitus erit inutilis: gr nō ꝓt odiū mali:
sed ꝓt dolorez pene. 3. ep meu sitate pe
ne sensibilis. ō. ignis mundi q̄ naz et
corpa cōburet: q̄ est acerbissima penarū:
sicut dicūt sancti Et erit sicut semp mo
rientes: et nūq̄ moztui: in morte
Vñ di morte eterna: gr sicut morient est .hbn.

in actibitate penaz: sic et illi qui sunt in
inferno pē Dicunt enim in inferno po. sunt:
nioz Deputset eoz .q°. eō desperacōe salu-
tis Nam si eis daretur spes liberacōis a pe
nis eoz pena mitigaretur: sz cū subtrahit
eis ois spes: pena efficitur grauissima. ysa.
65. Vermis eoz non mo. et ignis eoz nō
extinguetur Sicut pz dicta inter bene ope-
ri et male: qz bona opera ducūt ad vitam:
mala aūt trahunt ad mortem et ppt hoc
hoīes deberent frequenter reducē hoc ad me-
moriaz qz eo hoc procurentur ad bonū: e
retraherent a malo Vñ et signanter in
fine oim pō vitaz eternaz. vt semp magis
memorie imp̄matur Ad quaz vitam nos
pducat Do. ihesus ē. deus benē. in s.s. Amen.

finit est. Laudeo. Amen.

Porta Di. finis bonus ē. nō laudabilis tunc est.

.i. petr. Credo in deū patrē omnipotentē
creatorē cēli et terre /
Et in ihesu xp̄m. filiū eius unicū
.ij. Johes dn̄m nrm .
Qui conc. est de spū sancto
.iij. Joan. natus ex maria virgine .
maior
.iiij. An passus sub ponco pilato crucifixus
dreas mortuus et sepultus .
.v. philip descendit ad inferna .
pus . Tertia die resurrexit :vj. tho.
a mortuis .
.vj. bar Ascendit ad celos / sedet ad dex
thlo. te. dei patris omnipotentis .
.vij. Ma Inde venturus est iudicare
theus vivos et mortuos .
Jacob. minor. Credo in spm̄ sanctū / ix .
x. Symō Sanctam ecclesiam catholicam .

·xj· Judas Thadei ·xij· Matie ao

Vespe dominice ·

¶ Carnis resurrectõe · et vitam eter ·/

An acte of contrition./

O my Lord Jesus christ, true god, and true
man, my creator and my Redeemer thou
being whom thou art, and for that I love
thee above all things, it greiueth me
from the bottome of my hart that I have
offended thy diuine mte. And I firmly pur-
pose neuer to sinne any more, and to fly
all occasions of offending thee. And to con-
fesse and fulfill the penance wch shalbe en-
ioyned me for the same. And for loue
of thee I doe freely pardon all my
enemies. And doe offer my life, words
and workes in satisfaction for my sinnes.
Wherfore I most humbly intreat
you, trusting in your infinite goodnes
and

and mercy, that by the merits of your moste pretious blood and passion, yow would pardon me, and giue me grace to amend my life, and to persever therin vntill death. Amen.

The intertaining of good thoughts.

Sunday.

O reposse, o glory euerlasting, what is it to enioy you? what to be without you?

Munday.

The hower of death will come, then all will be past. what would I at that time wished to haue don? Let vs now doe it o my soule, Let vs now doe it.

Tewsday.

Ah poore soule, thou muste come to iudgment alone. Thy workes, thy wordes, thy thoughtes shalbe seene of the saincts, of the Angells, of God. All there shalbe Laid open. Oh haue therfore a speciall care of thy life.

Wednesday.

wednesday.

To burne in hell fyre, for all eternity.
And that with diuels. & torment
greatter then all torments./

Thursday.

He that loseth his soule loseth all.
He that offendeth god Loseth his soule.
& sinne what a Lose doest thou bring
vnto vs? I detest thee from the
bottome of my hart most detestable sinn

Friday.

O sweet Jesu to thee I consecrate
my life, my desyres my soule. for me
waste thou nayled on the crosse &
gauest vs thy sweetest Lyfe. for thee
will I giue my sealfe, and dedicate
my sealfe wholly vnto thee./

Saterday.

O blessed virgen mary, how entirly
diddest thou Loue thy sonne Jesus?
O cause me to Loue him, to serue him,
and that nothing in this world may
euer seperate me from his holy graces./

The application or practise of the aforsaid good thoughtes.

Euery day morning & euening, for the space of one Aue Maria or two, in a moste ~~fet~~ serious & affectuous maner think vpon that w.ch is set downe for euery particular day aforsaid. And renew the same good thoughtes euery hower, w.ch may easely be don at all times, and vpon euery occasion either sitting, walking, working, lying etc.

I humbly beseach and begge of your La.ps that my poore soule may not be forgotten in the heat and feruour of your deuotions.

Cur mundus militat, sub vana gloria,
Cuius prosperitas est transitoria.
Tam cito labitur eius potentia,
Quam vasa figuli quae sunt fragilia.
Plus crede literis scriptis in glacie,
Quam mundi fragilis vane fallacie,
Fallax in promissis virtutis specie,
Quae nunquam habuit temptus fiducie.
Magis credendum est viris fallacibus,
Quam mundi miseris prosperitatibus,
Falsis insanijs et voluptatibus,
Falsis quoque studijs et vanitatibus.
Dic vbi Salomon olim tam nobilis,
Vel vbi Sampson est dux inuincibilis.
Vel dulcis Jonathas multum amabilis,
Vel pulcher Absolon vultu mirabilis.
Quo Caesar abijt celsus imperio,
Vel dulces splendidus totus in prandio.
Dic vbi Tullius clarus eloquio,
Vel Aristoteles summus ingenio.
O esca vermium & massa fulueris,
O vas, o vanitas, cur sic extolleris?
Quorsus penitus strum cras vixeris,
Hac omnibus quamdiu poteris.

Quam breue festa est hec mundi gloria
vt vmbra hominū sic eius gaudia.
Que semper subtrahunt eterna premia
Et ducunt hominem ad duram deuia.
Hec mundi gloria que magni pendit
Sacris in literis flos fœni dicitur,
vt Lucæ Iuliod vento carpitur,
Sic vita hominū, hæc vita tollitur.

Nobile vincendi genus est
patientia. Vincit qui patitur.
Si vis vincere, disce pati.

disce pati.

disce pati, clamant ad metua singula scripta
utilis est etenim lectio, disce pati
disce pati sit thema mihi sint prima, primi
terminus alterius vltima, disce pati.

disce pati nunquam vexet tribulatio mentē
affligi hic, ubi est viuere, disce pati.
disce pati patiens patiendo multa lucrabor,
esse potest tristis, Job mihi, disce pati.
disce pati patienter ong quod ferre necesse est
non melius poteris vincere disce pati.

Disce fati sedibus ferrum, carcere ferre.
Post aduersa bonis labor bona. Disce fati.
Disce fati venient placida post fulgura Cæli
Parce post Sequa redit fœcundia disce) fati.
Disce fati frangit fœcunda tela furentis
Mors creatoris singula. Disce fati.
Disce fati rixas et litem commouet re
Prælia lis, mortem præbet, disce fati.
Disce fati, messis grauis patientia frode
Andreas Stratus est in cruce. Disce fati.
Disce fati sursum, manibus pedibusq; deor
Verbum Petrus in crute. Disce fati.
Disce fati Paulus necat ensis, Bartholome
Exutus pelle bos cute. Disce fati.
Disce fati quæ rorat. patientia breui
Si bis tum X. vincere. Disce fati.
Disce fati quamuis restant multa dicere fra
Sint tamen hæc nobis vltima. Disce fati.

Finis

Finxit sibi æternã et indelebilem
infamiã macutãm multis et grauem
sceleribus. vitã his manifeste an-
tragious vilanos.

E

MSS.—Thomae de Aquino, Exposiciones Devotissimae Orationis Dominicae et super Salutacione Angelica, sq. 8vo, MANUSCRIPT ON VELLUM, by an ENGLISH SCRIBE, *with borders and capital letters in gold and colours, old calf*, SÆC. XV.

At the end are Prayers in English, Intertaining of good Thoughts for every Day in the Week, with the application or practice of the aforesaid good thoughts.